

A Curier szárnyai alatt

SZÁZ ÉVE JELENT MEG A CURIERUL ADVENTIST

„Uram! Te adsz nekünk békességet, hisz minden dolgainkat megcselekedted értünk.”
(Ésa 26:12)

Virgiliu Peicu
a Curierul Adventist
főszerkesztője.

Évfordulót ünnepel a Curierul Adventist. A 2014-es évben százéves létezését ünnepeljük. Eredetileg Curierul Misionar volt a megjelenése. Az első szám 1914 márciusában jelent meg, a következő pedig júniusban. A lap első szerkesztői adventista pionírok, Petre Paulini és Ștefan Demetrescu testvérek voltak.

Az Első Világháború kitörése miatt bizonyos időre fel kellett függeszteni a Curierul Misionar megjelenését. A háború befejezése és a Román Unió megalakulása után az egyház újra szükségét érezte egy belső folyóirat megjelenésének, s így 1922-ben a lap újra megjelent.

A Curierul Misionar újbóli megjelenését örömmel fogadták még az egyházon kívüli barátok is. Szükség volt egy ilyen kiadványra, az emberek türelmetlenül várták, mivel kíváncsiak voltak arra, hogy merre indul el a háború után ez a célt tévesztett világ. Szükség volt egy folyóiratra, amely beszéljen a Teremtőről, a megváltási tervről, magukról az emberekről, kérdéseikről, valamint arról, hogy miként kaphatnak válaszokat, továbbá szolt arról is, hogy ember-társainknak szüksége van a megváltásra.

S mint minden földi létezés, folyóiratunknak is volt irigylésre méltó felfelé ívelése, de hanyatlása is. Ám az emlékezés idején hangsúlyt szeretnénk fektetni a fejlődés útjára, és főleg azokra a pompás időszakokra, amelyet eddig megfuttott. A múlt pozitív oldalára tekintve optimizmussal telik meg a szívünk. S ezt a derülést azzal a ténnyel támasztjuk alá, hogy a Curierul Adventist folyóirat – amely ezt a nevet 1948-ban kapta – ma

igaz barátokkal rendelkezik, és ki tudott törni az elnyomás éveiből. Reméljük, a jövőben már nem lesznek botlások, s a folyóirat töretlenül folytathatja útját az egyház oldalán.

Május 31-én, szombaton ünnepeljük meg ezt a pillanatot, és reméljük, hogy minden barátunk csatlakozik hozzánk. Azt szeretnénk, hogy a következő hónapokban, az év végéig egy új rovatot

indítsunk útjára, amelyben helyet adunk barátaink és munkatársaink üzeneteinek, gondolatainak. Továbbá várjuk a begyűjtött fényképeket, benyomásokat a Curier 100. évfordulójának megünnepléséről a gyülekezetekben. Bármit szeretettel fogadunk!

A Curierul Adventist már a kezdetekben egy élő folyóirat volt, amely az olvasók kezében lélegzett és dobogott. Olyan ez, mint a Romániai Hetednap Adventista Egyház nagy, közös szíve. Ebben a folyóiratban nincs önteltség és nem nehezedik rá külső nyomás. Célnk az, hogy életképes munkával szerezzük vissza az adventista egyház életének igazi értékeit. A Curier tökéletesen alkalmazkodott az egyház életéhez, folyamatosan visszatekintett a múltra, mutatta a jelent és miért ne, előrevetítette a jövőt.

Olyan kiadvány, amely szeretettel vár az év minden hónapjában. Amellyel azonnal megbarátkozol, s amelyet szívesen olvasol, hisz hírt kapsz az egyház lelki irányvonaláról, a missziós tervekről és megtudod, hogy lelki utazásunk hányadik kilométerkövénél tartunk.

A Curierul Adventist mindig egy jó, hozzád intézett szó, vagy épp egy fedés a hitélet kevésbé kellemes területéről, ám mindenkor szeretettel tájékoztat. Szinte minden társadalmi, kulturális vagy egyházi eseményen részt vesz, és hírt ad mindarról, ami jót tehet a lelkednek. Meghívlak, vegyetek részt a Curierul Adventist növekedésében, mivel ez a folyóirat szeretne minden egyháztagnak lenni, és szeretne válaszolni a mindennapi és az örök kérdésekre. „Aki olvassa, értse meg” (Mt 24:15).

„ÍME, ÉN HAMAR ELJÖVÖK...”

Küldetésünk, hogy Urunkat, Jézus Krisztust dicsőítsük határtalan szeretete bizonyítékainak ismertetésével. Célunk az, hogy cikkeink és híreink által olvasóink jobban megismerjék a Megváltót, és reménykedve várják közeli eljövételét.

12

3 VEZÉRCIKK

Virgiliu Peicu

A Curier szárnyai alatt

6 HÍRSZEMLE

A Curierul Adventist szerkesztősége

1914-2014

11 A SZERKESZTŐK ALBUMA

12 SZÍVTŐL SZÍVNEK

Teodor Huțanu

„A tanításra és a bizonyágtételre”

14 CURIERUL MISIONAR

Petre P. Paulini

Un cuvânt înaintea

16

16 ALAPCIKK

Ioșif Diaconu

A három angyal naplója

22 1914-1949 KÖZÖTTI IDŐSZAK

A Curierul Adventist szerkesztősége

„Minden gyülekezetben meg kell alakítani...”

24 1914-1949 KÖZÖTTI IDŐSZAK

A Curierul Adventist szerkesztősége

Advent üzenet mindenütt a világon, e nemzedék idején!

28 1914-1949 KÖZÖTTI IDŐSZAK

A Curierul Adventist szerkesztősége

„Mi adventisták az egész világon egy nép vagyunk”

36

32 1950-1989 KÖZÖTTI IDŐSZAK

Ion Bătrâna-Voievodeni

La a 40-a aniversare a revistei noastre

34 REFLEXIÓK

Dumitru Popa

Évfordulóra

36 1950-1989 KÖZÖTTI IDŐSZAK

David Iordan

A hit ki nem oltott fáklyája

39 REFLEXIÓK

Ștefan Bratosin

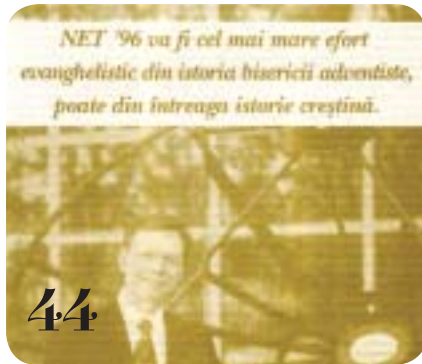
Az emlékezés jele

2014. május. A Romániai Hetednapi Adventista Egyház hitnevelő és tájékoztató havilapja. Megjelenik havonta az Unióbizottság irányításával.

Postacím Curierul Adventist, str. Erou Iancu Nicolae nr. 38-38A, Voluntari, jud. Ilfov, cod 077190; E-mail curierul@adventist.ro; Website www.curieruladventist.ro; Nyomtatás Tipografia Fast Print, Șos. Cernica nr. 101, Pantelimon, jud. Ilfov, Tel. 021/323 00 20; Fax 021/323 00 40.

ISSN 1842 - 3361

TARTALOM

40 1950–1989 KÖZÖTTI IDŐSZAK
David Iordan

Azonosság, üzenet és kihívás

43 REFLEXIÓK
Adrian Bocăneanu

A *Curierul Adventist* szép évei

44 1990–2014 KÖZÖTTI IDŐSZAK
Christian Sălcianu

Kapcsolatban a világszéles
egyházzal

47 1990–2014 KÖZÖTTI IDŐSZAK
Edwin Ludescher

„Căutați mai întâi
Împărăția lui Dumnezeu...”

48 REFLEXIÓK
Aron Moldovan

Növekedni minden
tekintetben

49 REFLEXIÓK
Mihai Ghioaldă

„Kövessétek hitüket”

50 1990–2014 KÖZÖTTI IDŐSZAK
Christian Sălcianu

A *Curier* forró témái

55 REFLEXIÓK
Gabriel Dincă

Áldások leltára

56 REFLEXIÓK
A Curierul Adventist szerkesztősége

Curierul Adventist a digitális
korszakban

57 REFLEXIÓK
Forray Lázár

Adventszemle
– igazság magyar nyelven

58 REFLEXIÓK
Gabriel Maurer

Száz év áldás

60 REFLEXIÓK
Iacob Pop

Stafétaváltás

62 PROGRAMJAVASLAT
AZ ÉVFORDULÓRA

Igazgató Iacob Pop; Főszerkesztő Virgiliu Peicu; Szerkesztők Christian Sălcianu, David Iordan, Iosif Diaconu

Tanácsadók: Teodor Huțanu, Ioan Cămpian-Tătar, Eduard Călugăru, Florin Istrate, Mihai Maur, Aurel Neațu, Georget Pîrlitu, Szász Ernő, Ștefan Tomoiagă; Colaboratori speciali: Romică Sirbu, Nelu Burcea, Daniel Chirileanu, Marius Munteanu, Constantin Dinu.

Fordító és szerkesztő Bartha Sándor, Mezei Áron; Tördelő Szöcs Erzsébet

HÍRSZEMLE

1914-BEN TÖRTÉNT...

A világban

Június 28. – Szarajevóban meggyilkolták Ferenc Ferdinánd főherceget.

Július 28. – Kitört az Első Világháború, amely hozzávetőlegesen 20 millió emberáldozatot követelt.

Július 29. – Elkészült az első transzkontinentális telefonvonal (New York – San Francisco).

Augusztus 15. – Felavatták a 77 km hosszúságú Panama-csatornát, amely összeköti az Atlanti-óceánt a Csendes-óceánnal.

Romániában

Március 12. – április 1. – New Yorkban megnyitották Constantin Brâncușu első kiállítását.

Május 14. – Megszületett Corneliu Coposu, a későbbi politikus.

Június 14. – II. Miklós cár fontos látogatásra érkezett Konstancára.

Október 10. – Elhunyt I. Károly király (1866–1914). Ekkor kezdődött el I. Ferdinánd király uralkodása (1914–1927).

A apărut o foarte frumoasă colecție de coruri și cântări de Comunitate, sub titlul

— *Flori de Lăcrămioare* —

fiind tipărită pe hârtie velină, și având în cele 144 pagini o mulțime de cântări dintre cele mai frumoase și educatoare de îmbărbătare pe calea credinței.

Prețul este 100 lei.

Orice comandă se va adresa Editurii Cuvântul Evanghelic, Str. Mitrop. Gheorghe Petrescu, No. 118, București IV.

„Curierul Misionar.”
Organ trimestrial
al Adventiștilor de Ziua-Șapte pentru
România din Regat și din Austro-Ungaria.
Redactori:
P. R. Paulini și St. Demetrescu.
Redacția și Administrația:
București, Strada Malțopol 21
Abonamentul pe an:
In România Lei 0,75
„ Ungaria și Bucovina Cor. 0,60
„ America \$ 0,20
cu „Lecțiuni Biblice”
In România Lei 1,75
„ Ungaria și Bucovina Cor. 1,30
„ America \$ 0,30
Tipografia Societății Interconfesionale pentru Serviciul
Magazin din Haiduz

Curierul Misionar
Aduce sprijin, mângâiere, sfaturi
folositoare la toți cei ce așteaptă
venirea Domnului în mărire și vor
să se pregătească pentru aceasta.
Citiți-l și recomandați-l și altora.
Comunitățile să se îngrijească ca
toți membrii să-l aibă și să-l ce-
tească.

A APARUT REVISTA
AMICUL TINERIMII
foarte bogată și de mare folos
tinerilor. Comandați-o!
Abonamentul 40 lei pe an,
10 lei numărul.
Apare de 4 ori pe an.

DIVERSE

Lucrarea de colportaj în urma instituțiilor
anuale de colportaj ce s-au făcut în
Toamna anului trecut, a primit un nou
avânt. În întreaga Europă sute de colpor-
tori contribuie la răspândirea triplei solii.
Timpartile solemne prin cari trecem cer o
mai deplină devotație pentru vestirea
Evangheliei.

..

În Tipografia noastră se lucrează acum
la „Cartea de cântări cu noie”, și „Lec-
țiuni biblice asupra odăveștrului prezent”.

O nouă ediție din „Este Biblia Cuvân-
tul lui Dumnezeu” și „Sufertațiile lui Hris-
tos” este pusă la dispoziția doritorilor de
lucrarea misionară.

..

Săptămâna de rugăciuni s'a dovedit și
astăzi de un vădit folos și de o a-
lesă binecuvântare. Înimi noi s'au ho-
tărât să urmeze Domnului; o mai strânsă
legătură s'a făcut între credincioși și
Dumnezeu și între membrii Comunității
Domnului.

..

Pentru tineret s'au luat noi măsuri în
Comitetul Uniunii, fiind aleși ca Secretari
pentru această ramură în Conf. Transilva-
nia Fratele Predicator J. Bauer și în Câm-
pul Banat, Fr. C. Tolci.

..

Între Turcii din Dobrogea se arată în
ultimul timp un interes deosebit pentru
Hristos, prin activitatea până de iubită a
membrii Comunității noastre dobro-
geane. Se cere multă literatură în limba
turcă.

..

Curșul biblic de anul acesta se va
prelungi până în luna Mai; curșul cel nou
va începe în luna Septembrie.

CURIERUL

Numerul membrilor comunității Adven-
tiștilor în lumea întreagă este, după ultima
statistică de 250.879; dintre cari în România
sunt 6250. În anul 1924 au fost câștigați în
lumea întreagă un număr net de 16.785, cel
mai mare număr care a fost adăugat la co-
munitatea noastră dela organizarea ei. Lu-
crarea aceasta se face în 119 țări, prin 32
Unioni, cuprinzând 138 conferințe, 164 câm-
puri misionare, și 248 instituții, utilizând
8.679 lucrători evangheliști, și 7.726 lucr-
tori în instituții, o forță totală de 16.405
sau în alte cuvinte un lucrător activ în fie-
care patrușprezece membri ai comunității.

ÖSSZLAKOSSÁG ÉS AZ ADVENTISTÁK LÉTSZÁMA 1914 KÖRÜL

KATEGÓRIA	LAKOSSÁG	ADVENTISTÁK
Világszinten	1 650 000 000 (1900-ban)	114 206 (1913-ban)
Európában	408 000 000 (1900-ban)	35 000 (1914-ben)
Romániában	7 200 000 (1912-ben)	450 (1914-ben)

A legidősebb adventista:

Vasile Doinic testvért 103 éves korában keresztelte meg A. Popov prédikátor, 1938. május 22-én. A kereszt-ségen jelen volt 58 éves lánya, 33 éves unokája és 7 éves dédunokája.

A T E N T I U N E

Figura alăturată reprezintă pe un escroc ce umblă din loc în loc folosindu-se de diferite nume. Astfel a ajuns să înșele pe o mulțime de inși, dându-se drept achizitor de comenzi de literatură. A umblat prin Ploesti, Braşov și alte localități pe unde a escrocat pe oameni de mil de lei.

Pe obrazul drept are o cicatrice, pare în urma unei răni de glonte; la mâna stângă are degetul cel mic chiruit, neputând să-l îndrepte; părul blond, și este foarte iscusit în a duce cu vorba și a minți.

Numărul legitimației false sub care se prezintă este 14.221, Aiudul de jos, pe numele Stan Filosteiu, care legitimație a fost sustrasă titularului. Nimeni să nu-i dea crezare și să nu-l primească.

Vieață și Sănătate

... (text partially obscured) ...

Semnele Timpului

... (text partially obscured) ...

Curierul Misionar

... (text partially obscured) ...

Anexa la Curierul Misionar

... (text partially obscured) ...

A apărut: „Profeți falși și profeții mincinoase”
de P. P. PAULINI

Scrierea aceasta de 88 pagini dă lămuriri asupra „unora care se intitulă pe nedrept Adventiști de Ziua Șaptea”. Dă largi explicații asupra falșei profeteze din America, Margaret W. Rowen, și arată originea spiritalistă și efectele dezaastroase ale așa zisei „mişcări de reformă” din Europa. În lumina Cuvântului lui Dumnezeu și descoperirilor Spiritului Profetic, explică următoarele puncte: 1) Adventiștii de Ziua Șaptea și îndatoririle cetățenești; 2) Folosirea cârnii de animale curate în alimentație; 3) Este căsătoria păcat și piedecă de a intra în împărăția cerurilor?; 4) Incheierea harului și a sigilării; 5) Este Comunitatea A. Z. Ș., Babilon?

Prețul de vânzare 15 lei.

HÍRSZEMLE

DIN VIAȚA BISEPICII

În zilele de 21-22 ianuarie a.s., am avut onoarea de a fi în vizită la marele nr. D. Ciortescu Răuț, director în cadrul organizației adventiste „Diviziunea Euro-Africa” cu probleme privind libertatea religioasă și activitatea generală și organizației teologice în țara noastră. În timpul vizitei, am avut o discuție cu el și cu alți membri ai organizației.

Francis G. Hunt și reprezentantul general al O.N.U. din Pireea de Grecia.

În ziua de 21 ianuarie a.s., am avut onoarea de a fi în vizită la marele nr. D. Ciortescu Răuț, director în cadrul organizației adventiste „Diviziunea Euro-Africa” cu probleme privind libertatea religioasă și activitatea generală și organizației teologice în țara noastră. În timpul vizitei, am avut o discuție cu el și cu alți membri ai organizației.

Grupurile a apărut înțelegerea arhitecturii, apărând astfel zona a zonei de rezidențiale din zona de mare nr. D. Ciortescu Răuț și grupurile celelalte care sunt în viață, cum și organizarea libertății în țara noastră privind activitatea religioasă.

Vineri 8 februarie 1974, am sosit la București într-o vizită de zece zile în țara noastră. Frații Robert H. Pierson, președintele Conferinței Generale a Adventiștilor de Ziua a Șaptesa cu sediul la Washington, U.S.A. și C. L. Powers, președintele organizației adventiste Diviziunea Euro-Africa, cu sediul la Berna, Elveția.

La aeroportul internațional Otopeni, oaspeții au fost întâmpinați de către frații: I. Tachici, președintele Uniunii de Conferințe A.Z.S.; D. Popa, secretarul Uniunii de Conferințe A.Z.S. cum și frații consilieri: M. Pirvan, A. Doroftei și T. Niculescu.

Această vizită a constituit un eveniment deosebit în viața bisericii noastre.

Posta redacției

1. **Constanța Petrescu — Pietrele.**
La dorința Dvs. vă răspundem că poezia este bună. Avem însă și noi o dorință: răspundeți-ne, vă rugăm, dacă cumvașteți pe cel ce a făcut poezia trimisă de Dvs. și care este numele lui.
2. **M. Grumăscu — Doljești.**
Poezia trimisă de Dvs. ar fi potrivită să fie publicată mai spre prietărie. Până atunci — desigur pe linie privește autorul avem încă o nelămurire — vă rugăm să ne comunicați ceva în legătură cu necesitățile cristiane.
3. **D. G. Săvescu — Sperlețeni.**
Materialul trimis de Dvs. nu corespunde.
4. **I. Mărcușescu — Ploiești.**
Cu corectare religioasă „Statutul” merge. Conținutul e mai slab. Mai încercați.
5. **V. I. P. — Ca la Nr. 3.**
6. **Telesman Ioan — Bucă.**
Sperăm să apară. Până atunci trimiteți-ne dovada de membru.
7. **Violeta Rogaș — Iohannis.**
„Îngădușane pe cale” e mai bună; modulul e prea pessimist.

LUCRĂRILE

cele de a X-a Sesiuni
a Adunării Generale Elective Ordinare
a Uniunii de Conferințe A.Z.S.
București
20 Iulie 1980

Între-ne, către toată lumea, sărbătorim, cu ocazia
In ziua de 20 Iulie 1980, lucrările celei de a
X-a Sesiuni a Adunării Generale Elective a
Uniunii de Conferințe A.Z.S. lucrările se vor desfășura
la sediul Cultului, din București, str. Labirint
114.

VIZITA UNOR OASPEȚI

Venind dintr-o vizită în țara noastră, am avut
onoarea de a fi în vizită la marele nr. D. Ciortescu
Răuț, director în cadrul organizației adventiste „Diviziunea
Euro-Africa” cu probleme privind libertatea religioasă și
activitatea generală și organizației teologice în țara noastră.
În timpul vizitei, am avut o discuție cu el și cu alți
membri ai organizației.

La aeroportul internațional Otopeni, oaspeții au fost întâmpinați de către frații: I. Tachici, președintele Uniunii de Conferințe A.Z.S.; D. Popa, secretarul Uniunii de Conferințe A.Z.S. cum și frații consilieri: M. Pirvan, A. Doroftei și T. Niculescu.

● În dorința unei informări cât mai rapide cu puțință a comunităților și pastorilor privind problemele de interes general, a fost înființat Buletinul INFO-PRES, din care a apărut primul număr (25 Ian. 1990).

● Pentru a informa frățietatea noastră din țară și străinătate, facem cunoscut că pentru trimestrul I/1990, Studiile Biblice au fost tipărite în 23 300 exemplare în limba română și 5 000 în limba maghiară. Pentru trimestrul II/1990 au fost tipărite 45 000 exemplare în limba română și 5 000 în limba maghiară. Domnul Dumnezeu să fie laudat pentru bogăția hranei spirituale din care putem da și altora cu dragă inimă.

ANUNȚ

Redacția invită pe toți membrii bisericii — pastori și laici — care doresc să colaboreze la publicațiile bisericii noastre cu studii și lucrări personale, cu traduceri sau prelucrări, în proză sau în versuri, să ne trimită manuscrisele direct la Redacție pe adresa: București, str. Planteilor 12, sect. 2, of. poștal 20. Manuscrisele să fie dactilografiate la 2 rânduri. Cele nepublicate nu se înapoiază.

Conform hotărârii comitetului Uniunii din 26 iunie 1990, cu completările aduse de comitetul Uniunii din 16 septembrie 1990, urmează să se organizeze publicarea sub conducerea directorilor de departamente, a următoarelor publicații:

- publicarea unei reviste pentru tineret, departamentul tineret condus de fr. I. Buciuman;
- publicarea unei reviste pentru pastori, departamentul Asociația Pastorală condus de fr. A. Moldovan;
- publicarea unei reviste de evanghelizare (Semnele Timpului) departamentul activității ale bisericii și evanghelizare condus de fr. I. Cristescu;
- publicarea unei reviste pentru sănătate fr. A. Bocăneanu;
- publicațiile Școlii de Sabat, departamentul Școlii de Sabat condus de fr. A. Moldovan;
- revista „Curierul Adventist” va fi un mijloc de comunicare al bisericii. Va apărea sub conducerea unui comitet de redacție, redactor, Dumitru Popa

Doi muzicieni adventiști renunță să cânte la Jocurile Olimpice.

Doi muzicieni adventiști au renunțat la ocazia de a cânta imnul Statelor Unite în timpul Jocurilor Olimpice, deoarece au fost programați în orele de Sabat.

Jack Hoebek, împreună cu J&P Music Ministries din Marcellus, Michigan, și Rick Labate, un pastor din Virginia, au fost invitați să deschidă meciul de fotbal pe 20 iulie. „A fost o cinste deosebită pentru mine faptul că mi s-a cerut să cânt pentru acel eveniment și pentru atât de mulți ascultători”, spune Hoebek. „(Însă) fără îndoială că nu am putea să cântăm. Pentru mine, Sabatul înseamnă mai mult decât orice premiu care se poate primi pentru acele activități.”

Muzicienii au fost invitați să cânte, după ce primiseră un premiu din partea Asociației americane a artiștilor și muzicienilor din domeniul religiei, în 1995.

(Adventist Review, 27 iunie 1996)

Știri... Știri... Știri... Știri... Știri... Știri...

DOISĂ DE ANI - UN NOU CONGRES AL TINERETULUI ADVENTIST DIN ROMÂNIA

În zilele de 22-23 august, Sala Polivalentă din București va găzdui Congresul Tineretului Adventist din România. Numele al Congresului - "IATSA '94 TRINITE-NAI" - comemorează aniversarea în anul trecut de 100 de ani de la înființarea Universității Adventiste din Washington, Columbia, DC.

Pentru programul complet, vizitați pe 10-11 noiembrie, adresa: www.adventist.org

Pentru mai multe informații, vizitați pe 10-11 noiembrie, adresa: www.adventist.org

Programul de activități al Congresului va fi în limba română, engleză și maghiară, cu ocazia aniversării de 100 de ani de la înființarea Universității Adventiste din Washington, Columbia, DC.

Pentru mai multe informații, vizitați pe 10-11 noiembrie, adresa: www.adventist.org

Pentru mai multe informații, vizitați pe 10-11 noiembrie, adresa: www.adventist.org

HÍRSZEMLE

ȘTIRI...ȘTIRI...ȘTIRI

O nouă ordine internațională pînă în anul 2000?

Cu cîteva luni în urmă, un reporter canadian a luat un interviu dr. Malachi Martin, unul din lezuiții de altă dată. În prezent dr. Martin este profesor la Universitatea Pontificală Gregoriană din Roma și un expert al bisericii romano-catolice. Problemele în discuție: „Guvernarea lumii” și „O nouă ordine internațională?”. Iată o parte din acest interviu:

„Domnule dr. Martin, considerați că se poate crede într-o politică de guvernare a lumii? Dacă da, aceasta nu înseamnă că se pierde din putere?”

„El bine, nu crezi că avem altceva de ales. Gîndesc că uneori este bine să stai liniștit, să taci. Cîteodată însă, exprimarea sau luarea unei atitudini este cea mai bună... Astăzi,

Primul program de Biblie în limba română pe calculator!

Biblicor V.1.0 pentru WINDOWS 3.1/WIN 95

- Conține tot anul Biblic (traducerea Cornilescu).
- Algoritm (program) Biblic cu caracter semantic, atât pe citit cât și la imprimare.
- Oferă funcții complete de căutare a versetelor și frazelor în tot textul sau într-un domeniu selectat.
- Exportă pasaje biblice și rezumatul cității virtuale în orice format DOS/WINDOWS.
- Permite adăugarea de comentarii proprii la versetele selectate, prin intermediul unui editor în formatul editării de text DOS/WIN.
- Conținutul complet (917.000 caractere) și multe altele!

Info AZS – Buletinul informativ al

Uniunii de Conferințe. Începînd cu luna septembrie, Departamentul Comunicații al Uniunii a reluat publicarea buletinului informativ, săptămînal prin e-mail și lunar în formă scrisă. Toți cei care doresc să primească Info AZS pot solicita aceasta la adresa comunicații@azs.ro sau la adresa poștală: Unionea de Conferințe – Departamentul Comunicații, sat Pipera, comuna Voluntari, Ilfov, str. Eroii Iancu Nicolae 38-38A, cod 72900, Of. Poștal 30. Toate comunitățile vor primi forma scrisă a acestui buletin.

Lansarea site-ului oficial al Editurii „Viață și Sănătate”

Pe data de 4 aprilie a.c., la sediul Editurii „Viață și Sănătate”, a avut loc lansarea oficială a noului web-site al Editurii (www.viatasisanatate.ro). În cadrul evenimentului, administratorul site-ului, a prezentat facilitățile, designul îmbunătățit și conținutul bogat în informații al noii pagini web. Prin noul format se pune la dispoziția celor interesați detalii cu privire la oferta de cărți și reviste, rețeaua de distribuție și modalitățile de plată și livrare a produselor. În plus, librăria on-line le oferă vizitatorilor șansa să intre, cu un minimum de efort, în posesia cărților alese, iar prin intermediul rubricii „Spune unui prieten”, le pot recomanda altora unul sau mai multe periodice și titluri de carte. Printre noile facilități, se numără și posibilitatea de abordare

ASOCIATIA PASTORILOR PENSIONARI

A Curierul Adventist és Adventszemle előfizetések adatai 2009–2014 között

	2009	2010	2011	2012	2013	2014
Román	5234	5315	5907	5067	3645	3296
Román (diaszpóra)	296	237	195	155	161	142
Magyar	370	517	607	573	498	364
Összesen	5900	6069	6709	5795	4304	3802

SperanțaTV – noi perspective de recepție

În studioul de producție SperanțaTV se lucrează din plin. Săptămîna aceasta, de exemplu, în fiecare zi se filmează între trei și cinci emisiuni noi în studio, plus filmările pe teren și activitatea de redacție și montaj. S-a înregistrat și muzică, atât vocală, cât și instrumentală, astfel încît să se asigure o mai mare diversitate. Grila de programe a fost îmbogățită deja cu emisiuni noi, cum sunt: „Din toată inima”, realizată împreună cu ADRA România și „Unul pentru altul”, care este preluată de la Radio Vocea Speranței. În curînd va începe difuzarea de emisiuni în limba maghiară – pornind cu trei ore pe săptămîna. Acestea vor fi subtitrate în limba română.

Dar aspectul care cere acum un efort deosebit este distribuția – asigurarea prezenței postului

A SZERKESZTŐK ALBUMA

SZERKESZTŐK

Petre P. Paulini
1914-1924

Ștefan Demetrescu
1914-1924; 1928-1929

Dumitru Florea
1924-1928

Vasile Florescu
1929-1946

Arthur Văcăreanu
1946-1948

Gheorghe Graur
1956-1957

Dumitru Popa
1962-1993

Adrian Bocăneanu
1994-2000

Aron Moldovan
2000-2002

Gabriel Dincă
2002-2009

Virgiliu Peicu
2009-2014

SZERKESZTŐSÉGI TITKÁROK

Octavian Coconcea
1981-1991

Ștefan Bratosin
1986-1987

Mihai Ghioaldă
1996-2001

Iosif Diaconu
2011-2014

„A tanításra és a bizonyágtételre”

A ZÜRZAVAROS VILÁGBAN BIZTOS TÁMPONTUNK A „TANÍTÁS ÉS BIZONYÁGTÉTEL”

„A tanításra és bizonyágtételre hallgassatok! Ha nem ekként szólnak azok, akiknek nincs hajnalok.” (Ésa 8:20)

Teodor Huțanu
a Romániai Heted-
nap Adventista
Egyház elnöke

Vitathatatlan: térkép, iránytű vagy GPS segítségével eljuthatunk a kívánt helyszínre. S bár hasznosak az ember által alkotott készülékek, mégis lehetnek fogyatékoságaik: a térképet elkészíthetik tévesen is, s az iránytű vagy a GPS rossz irányt is mutat. A helyes tájékozódásban tehát semmi sem lehet biztosabb a Sarkcsillagnál.

Ésaiás szerint az igazság és a mennyel való összhang Sarkcsillaga a „bizonyágtétel” – a Szentírás. Folyamatosan ebbe az irányba fordulva a *Curierul Adventist* száz éves küldetésének évfordulóját ünnepli, mely idő alatt végigkísérte a romániai adventista egyházat zarándoklásában a mennyei hon felé. S habár hajnalhasadás előtt még sűrűbb a sötétség, rendelkezünk ama boldog reménységgel, hogy „még vajmi kevés idő, és aki eljövendő, eljő és nem késik” (Zsid 10:37).

A Román Unió megalakulásának időpontja,
1920. Bukarest

Biztos alap

A Biblia és a Prófétaság lelke formálta az advent pionírok hitét és gyakorlatát, s ezt a családi örökséget gondosan meg kell őriznünk, főleg napjainkban. Jövünk a múlt történelméből táplálkozni. A maradék nem változtathatja meg önzonosságát. Nincs ebben semmi ellentmondás: a mai ifjak szívesen tartoznak egy olyan hitközösséghez, amely jelentős múlttal rendelkezik. Felüdítő és életadó az adventizmus frissessége, amikor mindabból származik, ami az Úr maradványának legjává.

A Sarkcsillagot, és nem egy elromlott iránytűt tartva szem előtt, Ésaiás kijelenti: „Ti ne mondjátok összeesküvésnek, valamit e nép összeesküvésnek, és félelme szerint ne féljetek és ne rettegjetek” (Ésa 8:12). Jól ismerjük az idézetet: „Krisztus egyháza, bármily gyenge és fogyatékos, mégis az Ő figyelmének egyetlen és legfőbb tárgya e földön” (Ellen G. White, *Bizonyágtételek a lelkészeknek*, 15. old.).

Állíthatja valaki, hogy látja az egyházba besűrűdő elemeket és összeesküvést, a mindent átszövő hitehagyást és még nagyon sok fogyatékoságot. Miközben igaz, hogy az ellenség nagyobb hévvel támad, mint valaha, nem szabad elfelejtenünk, hogy mindenkinek véde-

keznie kell a maga személyes frontján. Íme, egy igencsak időszerű felhívás: „Az orvosi hittérítés növendékei időről időre gyülekezetet és lelkészi kart becs mérő célzásokat hallanak. A burkolt

A *Curierul Adventist* küldetése 100 éves múltra tekint vissza, amely időben elkísérte a romániai Adventista Egyházat a mennyei hazába vezető eddigi zarándokútján.

célzások magok, melyek majd kikelnek és gyümölcsöt teremnek. Jobb lenne arra nevelni a hallgatókat, hogy tartsák tiszteletben Krisztus földi egyházát... Nagyon kérlek, ne ültess a hallgatókba olyan gondolatokat, melyek miatt elvezítik Isten elhívott ígéhirdetőibe vetett bizalmukat” (Ellen G. White, *Bizonyágtételek*, 8. köt., 160–161. old.).

A „bizonyágtétel” bizonyágtévest, azaz missziómunkát is magában foglal. A jelenlegi kommunikációs eszközökkel elképzelhetlenül rövid idő alatt elérhetjük az egész világot. Isten mindent előkészített, hogy az örök evangélium eljusson az egész világra. De mire használjuk ezt a Gondviseléstől kapott „infrastruktúrát”? Arra, hogy zavaragást

keltsünk a nép között és gyalázzuk az Úr nevét? Hogy elhagyjuk gyülekezetünket és a saját kívánságaink szerint levő tanításra hallgassunk?

„A tanításra és a bizonyágtételre” jelenti hitünk, de a ránk bízott küldetés Sarkcsillagát. A belső, házi vitákkal eltékozolt idő – a nemektől független felszentelés, az egyházi választások, homoszexualitás (hogy még sodomizmust jelent-e?), az önazonosság teljes felhígulását eredményező túlzott, időszerűsítés, stb. – teljesen elrabolják a lélekmentésre maradt időnk, miközben a küszöbön van a vég.

A próféta ezért tanácsol bennünket: „a tanításra és a bizonyágtételre!” Hála az Úrnak, van ahová visszatérnünk! Csak ne halogassuk sokáig: „De még most is így szól az Úr...” (Jóel 2:12). „Erőnk nem a világgal való szoros társulásban rejlik, hanem az attól való teljes elszakadásban” (*Hetednapi Adventista Bibliakommentár*).

A világszéles egyház hangja arra kér, hogy legyünk adventisták úgy az elménkben, mint cselekedeteinkben. Veszélyeztetni az adventista életmódot minden, ami világi: az általunk is szívesen hallgatott zene, a különböző képernyőkön nézett képek, beszélgetéseink tartalma és ápoltságunk minősége. Laza lelkeség, nyugodt missziós lendület, viszonylagos teológiai meggyőződések – íme ilyen a laodiceai lelkiülettel átítatott légkör. Ne mások, hanem mi magunk kiáltjuk: „Megújulást!” Ennek kell elkezdődnie, de nem másokban, hanem bennünk.

Egy világossággal teljes prófétai látásmód

Nincs olyan adventista, aki ne tudná, milyen lesz a vég. Az utolsó szó Istené. Jézus győzedelmes, s mellette mi is győzhetünk. Ám jelen pillanatban mit vár el tőlem Isten? Van már egy jó kifejezésünk erre: „jelenvaló igazság”, ám közülünk a legtöbben azzal foglalkozunk, amivel Isten szerint is foglalkoznunk kell?

Ha holnap kezdődne az 1914-es év, talán azt hinnénk, hogy van néhány, már befejezett házi feladatunk. De amikor arra gondolunk, hogy most 2014-et írunk, csak akkor ébredünk rá, hogy felgyűltek az elmaradásaink. A mai adventisták mindennapi élete teljesen más a '60-as, '70-es években élő hittestvéreikénél. A mai ifjaknak nem prédikálhatjuk hajdani retorikával a „tanítást és a bizonyágtételt”.

A mai egyházban alábecsülik a következetességet. Kortársaink igencsak érzékenyen reagálnak arra, hogy lényen-

virtuálissá tétele az interneten; a mai nemzedék számára értelmes módon kifejezett adventizmus, nem pedig a szenteknek adott hit, „fosszilissá” tétele jelenti a Sarkcsillag, a tanítás és a bizonyágtétel felé fordulást.

Hajnalodik! A tanítás és a bizonyágtétel az Úr Jézus Krisztus személyében öltött testet. Ő adatott, „világossággal a pogányok megvilágosítására, és a te népednek, az Izráelnek dicsőségére” (Lk 2:32). És mi Immánuel országa vagyunk (Ésa 8:8). Most, amikor újra a közvé-

A bukaresti adventista gyülekezet, 1906.

A Viile Noi-i adventista gyülekezet, 1900.

ges különbség van a között, amit állítunk önmagunkról, és a között, amik vagyunk valójában, s ez súlyosan rontja lelki és missziós hitünket.

A családi feszültségek, egyházi gyötörések, világias elfoglaltságok, formális lelkeség zavarja meg az advent staféta-váltást. A megtérés, nem pedig a propaganda vagy a hit, „internálódása” és annak

lemény elé kerülnek a vasárnapi törvények, és Vatikán is a keresztény egységért száll síkra, azonnal életre kél egy különleges ígélet: „Tanácskozatok, de haszontalan lesz, beszéljétek beszédet, de nem áll meg, mert Isten van mi velünk!” (Ésa 8:10).

Curierul Misionar

„Cât de frumoase sunt picioarele celor ce binevestesc pace, celor ce binevestesc cele bune.” Rom. 10, 15.

Anul I.

București, Martie 1914.

No. 1.

Un cuvânt înainte

pentru toți membrii români ai „Conferinței Generale a Adventiștilor de Ziua-Șapte”.

În constătuirea generală a Comunităților Adventiștilor de Ziua-Șapte din România, printre alte multe hotărâri importante, s'a luat și aceea de a se publica un organ trimestrial, care, ca interpret al lucrării noastre misionare, să înlesnească tuturor membrilor, cari vorbesc românește, cunoașterea evenimentelor mai de seamă și progresele realizate în marele câmp misionar universal, — adică, — în toată lumea. Astăzi trăim în plină împlinire a celor văzute și proorocite de apostolul-profet Ioan în Apoc. 14, 6. 7. Trăim în plină activitate misionară. Solii evangheliei veșnice, mulțumită mijloacelor de comunicație atât de perfecționate, vestesc cu glas mare pentru cei ce locuiesc pe pământ, — pentru orice neam și seminție și limbă și popor, — un adevăr prezent, o solie de avertizare în vederea apropiatei realizări a celor crezute și sperate de tot creștinul, a revenirii lui Hristos.

De la 1844 curentul misionar a luat o direcție bine determinată. De atunci s'au adunat sub stindardul lui Isus Hristos toți aceia, cari au înțeles rostul celor prezise de Dumnezeu pentru timpul din urmă. Din anul acesta cei „rămași din sămânța femeii, cari păstrează poruncile lui Dumnezeu și au mărturia lui Isus” demascând rătăcirile Babilonului modern, s'au constituit ca popor ales, deosebindu-se de spiritele și pasările cele necurate și urâte, pentru a contribui la grabnica împlinire a cuvintelor: „și se va predică această evanghelie a împă-

răției în toată lumea, spre mărturie la toate popoarele” rostite atât de semnificativ de Domnul și Mântuitorul nostru.

În anul 1863 fu organizată lucrarea de predicare a soliei din urmă sub denumirea de „Conferința generală a Adventiștilor de Ziua-Șapte”. La 21 Mai 1913 s'au împlinit 50 de ani de la organizarea acestei societăți misionare creștine. După un început obscur, ea s'a întins repede peste tot pământul. Astăzi are reprezentanți organizați în comunități regulate în 86 de țări. Acum 50 de ani întreaga Conferință Generală nu avea decât 3500 membri, toți în America. La sfârșitul anului 1912 numărul membrilor Conferinței Generale a Adventiștilor de Ziua-Șapte s'a ridicat până la țifra de 114,206. Din aceștia 450 se găsesc numai în România, afară de membrii români din țările învecinate și din America.

De la anul 1880-1882 solia a ajuns și în țara noastră, dar abia de la anul 1902 putem spune că sămânța bună a incolțit dând rod spre bucuria Mântuitorului și a noastră. De la această dată avem privilegiul de a ne numi conlucrători în marea lucrare de evanghelizare mondială. Nu spune doar profeția, că la toate neamurile și din toate neamurile? Puteă face oare țara noastră excepție? Atunci, firește, cei de pe pământul României ar fi fost lipsiți de binecuvântările soliei din urmă. Dar Mila Tatălui din ceruri căzu și peste noi, iubirea nemărginită a Mântuitorului ne cuprinse în brațele ei. Pe plajurile țării noastre se simte zefirul evangheliei împărăției lui Hristos. Binefacerile învățăturilor ei au pătruns în casele noastre, puterea ei mântuitoare premeneste și regenerează inimile și formează caracterul urmașilor lui Isus.

Biserica lui Hristos trebuie să fie universală, nu locală nici națională. Ea trebuie să fie un corp, un organism compus din multe membre, din multe națiuni, având drept cap și unic conducător pe Mântuitorul ei. Solia din urmă strânge sub steagul ei o oaste de credincioși, un popor, care se caracterizează numai prin trăirea în viața de toate zilele, în practică nu numai în teorie, a poruncilor lui Dumnezeu și a credinței lui Isus, ci și prin zelul cu care ei binevestește adevărurile solemne ale evangheliei tuturor oamenilor de pe pământ fără deosebire de rasă sau de clasă. Unul din mijloacele sale de răspândire e presa, instituțiile ei de publicitate. În adevăr, avem astăzi reviste tipărite în 75 de limbi. Prin graiu viu adevărul nostru prezent se predică în aproape 100 de limbi. Observați, aci e vorba numai de numărul limbilor, în cari tipărim reviste, nu de numărul revistelor cari apar în editurile noastre. De fapt numărul revistelor e mult mai mare. Numai în limba engleză apar peste 20 de feluri, în limba germană vre-o 12, în limba română până aci numai 1 acum cu „*Curierul misionar*” două.

Ne bucură pe toți apariția organului „*Curierul misionar*”, pentru că, pe lângă organizarea câmpului nostru misionar românesc în „*Conferință Română*”, această nouă — a doua revistă — e un eveniment în istoria noastră misionară. De aci înainte toate rapoartele trimestriale ale diferitelor Comunități din România și Uniunea Dunăreană, vor fi publicate și în limba română.

Dar „*Curierul misionar*” nu va avea numai rolul de raportor, ci va îndeplini și însărcinarea de „curier”, adică de „aducător de știri” de pe câmpul misionar universal. El ne va aduce vești din toate țările, de la diferiți soli, vestitori ai păcii lui Hristos, de pretutindeni. Ne va vorbi de progresele evanghelizării între neamurile din Africa, din Asia, din Australia, din America, și de mersul lucrării și despre experiențele lucrătorilor misionari din Europa, dar mai ales din patria noastră. Ne va aduce învățături și sfaturi folositoare în

ceea ce privește disciplina și organizația internă a Comunităților și Conferinței noastre în genere. Ne va da instrucții pentru educarea tineretului nostru. Ne va îndruma, în sfârșit, întru pregătirea și desăvârșirea noastră corporală, sufletească și spirituală.

Un bun și credincios „curier”, să-i zicem din inimă „bun venit”! Să-l îmbrățișăm cu creștinească îmbrățișare, să-l primim cu căldură și simpatie! Să ne abonăm toți la „*curierul misionar*”, ca să putem afla, vedea și cunoaște mai de aproape importanța și grandoarea lucrării de predicare a evangheliei în toată lumea. Citind veștile „curierului misionar” oricine va avea prilejul să se convingă că activitatea noastră misionară nu e o întâmplare, că zelul solilor vestitori ai evangheliei lui Hristos nu e, după cum greșit cred unii, o stare patologică a unei clase de maniaci religioși, ci împlinirea literală a celor rostite de demult prin profeți, adevărurile divinele preziceri ale Spiritului Sfânt.

În numele comitetului de redacție transmit tuturor membrilor „*Conferinței Române a Adventiștilor de Ziua-Șeaptea*” și celorlalți membrii din celelalte câmpuri misionare, cari vorbesc și citec românește, expresia iubirei mele creștinești și salutării cordiale.

P. R. Paulina.

Raport

asupra celei de a unsprezecea
adunare anuală a câmpului, și prima
a Conferinței Române.

„Iată, am lăsat înaintea ta ușă deschisă, pe care nimenea nu poate să o închidă; fiindcă ai putere mică și ai păstrat cuvântul meu și n'ai tăgăduit numele meu.” Apoc. 3, 8.

Mulțumită Domnului, se poate vorbi azi cu drept cuvânt de ușă cu totul deschisă în România, iar adunarea anuală din Noembrie 1913 ne poate fi o îndestulătoare dovadă despre lucrul acesta. Cum greutățile și prigonirile din partea clerului la conferința din 1912 în Ploiești erau cu totul proaspete în amintirea noastră, — recunoștința către Dumnezeu și bucuria ne-au fost cu atât mai mari,

A három angyal naplója

A CURIERUL ADVENTIST FOLYÓIRAT TÖRTÉNELME ÉS TÖRTÉNELMI JELENTŐSÉGE (1914–2014)

„És láték más angyalt az ég közepén repülni, akinél vala az örökkévaló evangéliom, hogy a föld lakosainak hirdesse az evangéliomot, és minden nemzetségnek és ágazatnak, és nyelvnek és népnek, ezt mondván nagy szóval: féljétek az Istent, és néki adjatok dicsőséget: mert eljött az ő ítéletének órája; és imádjátok azt, aki teremtette a mennyet és a földet, és a tengert és a vizek forrásait. És más angyal követé azt, mondván: leomlott, leomlott Babilon, a nagy város! Mert az ő paráznaságának haragborából adott inni minden pogány népnek. És harmadik angyal is követé azokat, mondván nagy szóval: ha valaki imádja a fenevadat és annak képét, és bélyegét felveszi vagy homlokára vagy kezére, az is iszik az Isten haragjának borából, amely elegyítetlenül töltött az ő haragjának poharába: és kínoztatik tűzzel és kénkövel a szent angyalok előtt és a Bárány előtt.” (Jel 14:6-10)

Iosif Diaconu
szerkesztő,
Curierul Adventist

Jézus visszajön. Ezt tudja az egész menny. Az angyalok dicsőrsége az utolsó próbáit tartja, s az el nem bukott lények érdeklődéssel figyelik a készülődést. Csak a Föld nem tud erről az eseményről, ám hamarosan tudomást kell szereznie róla. Ennek érdekében három angyal lett elküldve határozott feladattal, hogy összegyűjtsön egy népet, mely fogadja a Királyt.

Ezek az angyalok naponta bejárják a földrészeket, figyelmeztetik és bátorítják a nemzeteket, hogy készüljenek a nagy eseményre. Naponta emberek csatlakoznak ezen angyalok munkájához minden népből, nemzetből és nyelvből. Megszólalásaik, csodálatos közbelépésük, látogatásaik, jótékonyági és magasztos cselekedeteik feljegyzésre kerülnek az angyali jegyzőkönyvekbe. Ezáltal azok, akik választottak a hívásra, tudomást szereznek az ügy előhaladásáról és a készülődésről.

Az angyalok naplója

A Curierul Adventist 100 éve a három angyal naplóját jelenti, mely a romániai

Krisztusvárók számára lett megnyitva. A folyóirat küldetés-nyilatkozatában, amely az első szám első oldalán jelent meg, megtaláljuk kiadásának célját:

„A Romániai Hetednapos Adventista gyülekezetekkel való tanácskozás alkalmával, más fontos határozatok mellett annak szüksége is felmerült, hogy jelentessünk meg egy negyedévenkénti kiadványt, amely missziómunkánk kifejezéséül tájékoztassa a román anyanyelvű egyháztagokat a fontosabb eseményekről és a világszéles missziómunka nagy megvalósításairól.” (CM, 1914/1, 1. old.)

A Curierul Adventist folyóirat tehát már a kezdetektől az evangélium hírnökei nagy tetteinek és a munkájuk előhaladásáról szóló híradásoknak adott lehetőséget. Ezekben föl kellett jelezni

a missziós törekvéseket és tevékenységeket, hogy a romániai advent nép is kapcsolódhasson a világszéles munkához. Folyóiratunk 100 éve az a napló, mely által a három angyal közli a romániai hívőkkel a mű előhaladását, és mozgósító felhívásokat intéz.

Kezdetben volt a „Curierul Misionar”

Mint a három angyal naplója és az advent nép küldetése, a folyóirat első megnevezése a „Curierul Misionar”¹ volt. Az 1913 novemberében Bukarestben meg szervezett Román Egyházterület alakuló ülésén született meg a határozat egy adventista hírközlő eszköz kiadásáról. S ennek értelmében 1914 márciusában jelent meg először a Curierul Misionar, Petre P. Paulini és Ștefan Demetrescu testvérek szerkesztésében. S ennek köszönhetően 450 romániai adventhívő teremthetett kapcsolatot egymással, de a világ minden táján élő hittestvéreivel is. Világszinten akkor 114206 megkeresztelt tagot számlált az adventista egyház.

A Curierul Misionar volt a harmadik adventista folyóirat Romániában. Az 1884 és 1888 közötti időszakban a piestești-i Toma Aslan, az első romániai adventista adta ki az Adevarul present című

1914

Márciusban jelent meg a Curierul Misionar első száma.

1922

Az Első Világháború miatt felfüggesztett kiadás után újra megjelenik a Curierul Misionar.

1925

Ettől az évtől kezdődően havonta jelenik meg a lap.

1925

A 4. számban tűnik fel először a „Nyugovóra tért” című rovat.

1928

A Curierul Misionar elsőként közöl cikket női szerzőtől (Anișoara Pascu) a 11. számban.

folyóiratot. Ez volt az első missziós eszköz, amelyből hazánk lakosai értesülhettek az Úr közeli eljövételéről.

Aztán 1908-ban, második adventista folyóiratként jelent meg a *Semnele timpului*. Elődjéhez hasonlóan ez is Románia lakosságának volt hivatott hirdetni az evangéliumot. S miközben gyarapodott a hívők létszáma, szükségét érezték annak, hogy megismerkedjenek egymással, és kapcsolatot teremtsenek a nemzetközi advent közösséggel. S így jelent meg a *Curierul Misionar*,² amely elsősorban az egyház fele fordult.

Kezdetben a folyóiratnak negyedévenkénti kiadást szántak. Ennek értelmében 1914 júniusában jelent meg a második szám. Ám a nemzetközi helyzet nem volt kedvező, mivel a világháború kitörésének veszélye fenyegetett. 1914. június 28-án Sarajevóban meggyilkolták Ferenc Ferdinánd osztrák főherceget és feleségét. S ez az esemény kirobbantotta a világháborút, mely végül 1918-ig közel 20 millió emberáldozatot követelt.

Ilyen körülmények között már nem lehetett betartani a folyóirat megjelenésének negyedéves határidejét. A harmadik szám csupán 1916-ban jelent meg, majd a kiadás szünetelt egészen 1922-ig.

Egy család, egy hit, egy küldetés

Az 1918-as egyesülés után a történelmi régiókhoz tartozó adventisták csatlakoztak a Román Egyházterülethez. Így 1920-ban megalakult a Hetednapos Adventista Evangéliumi Gyülekezetek Romániai Uniója, amely megalakulásakor 2000 tagot számlált. S ebben a helyzetben 1922-ben kezdték újra a *Curierul Misionar* nyomtatását évi 6 kiadással. Majd 1925-től kezdődően évi 12 szám jelent meg egészen a Második

ȘTEFAN DĂNTREȘCU ÉS PETRE PAULINI

– A CURIERUL MISIONAR FOLYÓIRAT ELSŐ SZERKESZTŐI –

1931

Az év 3. számában jelent meg a *Curier* új jele, amely immár új jelképe lesz. Kisebbségi stilisztikai igazításokkal ez a „logó” maradt meg 1959-ig.

1944

Ez év októberében újra megjelenik a *Curierul Misionar*, miután az Antonescu-korszak két évre elhallgattatta. S attól kezdve – bár nagyon nehéz idők következtek – a *Curier* megjelenését semmi sem gátolhatta meg.

1948

Decemberben a *Curierul Misionar* átvette a *Curierul Adventist* nevet.

1949

Ebben az évben – történelmi tényként – 13 száma jelent meg a folyóiratnak.

1950

A márciusi hónaptól kezdve a *Curier* 4, majd csupán 2 oldalas terjedelmre kényszerül.

Világháborúig. A két világháború közötti időszakban a folyóirat 16 oldalas volt. Ehhez adódott hozzá 1930-ban az *Anexa la Curierul Misionar*, mely később a negyedévenként megjelenő *Gazeta slujbaşilor* kiadvánnyá változott. S szintén ettől az évtől kezdődően jelent meg negyedévenként a magyar nyelvű *Advent-hírnök* című folyóirat is. A két világháború között, és az azt követő időszakban a következő személyek voltak a *Curier* szerkesztői: Petre Paulini (1914–1928), Ștefan Demetrescu (1914–1924; 1928–1929), Dumitru Florea (1924–1928), Vasile Florescu (1929–1946) valamint Arthur Văcăreanu (1946–1948). Ebben az időszakban folyóiratunk kitűnik a közlemények sokféleségével, meleg hangú üzeneteivel és a szerkesztők odaadó munkájával.

A két világháború között a *Curierul Misionar* három fontos szerepet töltött

be a romániai adventista egyház fejlődése szempontjából. Elsősorban lapjain lett közzé téve az egyház működési szabályzata. Ma már rutinná váltak a szolgálattelvők programjai. Az egyház kezdeti időszakában azonban nem voltak annyira világosak az egyházi ügyosztályok és szolgálatok feladatkörei. A *Curierul Misionar* volt az az eszköz, amely ezeket az adminisztratív szabályokat ismertette. Továbbá képzést nyújtott a hívő életre és magatartásformára vonatkozóan. Az, hogy ma egy adminisztratív szempontból egységes egyházzal beszélünk Romániában, nagymértékben a *Curierul Misionar* folyóiratnak köszönhető, amely hozzájárult a hit gyakorlatának egységessé tételéhez.

Másodsorban pedig a *Curierul Misionar* hozzájárult a romániai advent család megalakulásához és a tagok hovatartozási érzésének kialakulásához is. Az adventisták kevesen, és általában elszigetelten éltek. Ám a *Curier* révén találkozhattak hittestvéreikkel, és megoszthatták gondjaikat, de megoldásokat is felkínálhattak egymásnak. Folyóiratunk ápolta a világszéles egyház kapcsolatait az elszigetelten élő taggal. Lapjain az olvasó felfedezhette, hogy egy jól szervezett, harmonikusan működő, világszéles szervezethez tartozik.

A *Curierul Misionar* másik fontos rendeltetése a két világháború között az volt, hogy misszionáriusokat képezzen ki és mozgósítson. Szinte nem volt szám, amelyben ne esett volna szó a missziómunkáról. A romániai adventista egyház az adventizmus történelmének legszébb és leglelkesebb időszakát élte. Minden egyházi ügyosztály tulajdonképpen missziós szervezet, és minden tag egy prédikátor volt. A Dél-Európai

Divízió elnöke A. V. Olson azt nyilatkozta 1930-ban, hogy Romániában Is-ten olyan csodálatos munkát végez, hogy a lelkészek nem is képesek eleget tenni a keresztségi felkészítésekre jelentkezők nagyszámú kérésének. S szintén az elnök mondta az Afrikában dolgozó román misszionáriusokról, hogy odaszentelt életű munkások, akik nagyon hamar megtanulják a helyi nyelvet és alkalmazkodnak a nehéz körülményekhez.

A két világháború közötti időszakban az egyházzal alkotott kép igencsak előnyös volt, mint ahogyan kitűnik a *Curier* lapjairól is. Hittel és munka iránti elszántsággal rendelkező lelki elődeink olyan örökséget hagytak ránk, amely megtisztel, de egyben kötelez. S ehhez elengedhetetlenül járult hozzá a *Curierul Misionar* is.

A ki nem oltott fáklya

A kommunista rezsim kezdetben jótékonyan hatott az adventista egyházra. A Ion Antonescu tábornagy által betiltott új protestáns egyházak újra visszakapták a vallásszabadsághoz való jogukat. Az 1942-ben beszüntetett *Curierul Misionar* 1944 októberében újra megjelenhetett. Újraindultak az egyházi tevékenységek, missziós terveket ültettek életbe, és a *Curier* a jó hírt közvetítette olvasóinak.

Ám az ország új vezetése hamarosan nyomást kezdett gyakorolni az egyházra, államosította az ingatlanokat és intézményeket, majd korlátozni kezdte tevékenységét. Ezt a nyomást a *Curierul Misionar* is megérezte. Aztán 1948 decemberében a folyóirat új nevet kapott: *Curierul Adventist*, s ezt viseli napainkban is. Attól az évtől kezdődően folyóiratunk egészen 1989-ig az államha-

1950

Decemberben a lap *Buletinul Adventist* néven jelent meg. Ez azonban egyedi eset volt, mivel a következő szám már újra a *Curierul Adventist* nevet viselte.

1960

Ettől az évtől a *Curierul Adventist* évente 6 számmal jelenik meg.

1962

A januári szám főszerkesztője már Dumitru Popa testvér volt, aki ezt a szolgálatát 32 évig, 1993 decemberéig végezte.

1970

A *Curierul Adventist* újra közlő bibliatanulmányokat a novemberi-decemberi számtól kezdve.

1972

A júliusi-augusztusi számban jelenik meg a Zsidókhoz írt levélről szóló tanulmányosorozat első része. Ezeket a cikkeket utólag egyetlen kötetbe összegyűjtve adták ki.

talmi szervek figyelmének középpontjában volt. Minden egyes szám magán hordozta a győzelmek, de a vereségek sebeit is.

A *Curier* számára a legnehezebb időszak 1950 és 1955 között volt, amikor alig 2 vagy 4 oldala volt csupán, és csak a szombatiskolai tanulmányok román, magyar vagy német nyelvű rövid vázlatait tartalmazhatta. Az '50-es évek második felében újra 16 oldalon jelenhetett meg, ám ennek megjelenését is „politikai és társadalmi” cikkek közlésének a feltételéhez kötötték. Az 1989 decemberében bekövetkezett rendszerváltásig a *Curier* minden számában – hatósági kényszerre – ilyen cikkeknek kellett megjeleníteniük. Ebben az időszakban a szerkesztők arra törekedtek, hogy a bibliai témákhoz minél közelebb álló cikkeket jelentessenek meg, mint például: a nemzetek közötti béke, az emberi fejlődés és

felemelkedés utáni vágy, erkölcsi jellemtulajdonságok, stb. Ám ez nem volt sem egyszerű, sem könnyű. Majd 1957-ben és 1958-ban megjelent a *Curier* magyar nyelvű fordítása is.

Ebben az időben egy szerkesztőbizottság igazgatta a kiadói munkát: 1948 és 1956 között, illetve 1957 és 1962 között. Gheorghe Graur volt a szerkesztő az 1956–1957-es időszakban, Dumitru Popa testvér pedig 1962 és 1993 között. Popa testvérral együtt dolgozott még szerkesztőségi titkárként Octavian Oncea testvér is (a '80-as években), Ștefan Bratosin testvér (1986–1987) és Adrian Bocăneanu testvér (1989).

A *Curierul Adventist* 1950 és 1989 közötti történelmi időszakát az akkori

Akkoriban a *Curierul* folyóirat hatása túlmutatott a fizikai tulajdonságain és a cikkek közvetlen üzenetén. Ez csakis Isten kegyelméből volt lehetséges.

körülmények fényében kell értelmeznünk. A leírtak értelmezése az akkori idők meg nem írt történelmében található, amely számos tárgyalást, érvelést jelentett a cenzúrázó hatóság előtt, félelemmel töltött éjszakákat, ki nem mondott örömeket egy elfogadott cikkért, stb. S habár sokszor iszonyatosan nehéz volt, a *Curierul Adventist* megjelenése nem akadt el. Sőt, maga a folyóirat neve is már dicsfényt jelentett „az akkori idők egyre nyomasztó és fullasztó ideológiai forgatagában”.³ Értékelték és várták a tagok, s bár hivatalosan csak alacsony pél-

dányszámban jelenhetett meg, titokban mégis eljutott nagyon sok emberhez.

Ezen időszak második felében a folyóirat eléri a 26 oldalas terjedelmet, és évente hatszor jelenik meg. Ez volt az az időszak, amikor a *Curier* hasábjain mély értelmű és tanulságos cikkek jelentek meg. Sosem szűnt meg magasztalni az Úr Jézus Krisztust, a Biblia és a Prófétaság lelkének írásai mindig jelen voltak lapjain a jól dokumentált és alapos írásokban. Az adventhívőket arra buzdította, hogy lelki jellemet fejlesszenek és növekedjenek Krisztusban. A cenzúra azonban nem hagyta jóvá a missziós írások, tapasztalatok és mozgósító jellegű cikkek megjelenését. Nem lehetett említeni a bibliai próféciákat, mivel ezek egy teljesen más jövőt hirdettek, mint amit előírt a kommunista hatalom.

Ebben az időszakban a *Curierul Adventist* egy ki nem oltott fáklya volt, amelybe kapaszkodott az egyház. S habár erőteljes befolyással volt rá a történelmi korszak, mégis a világosság, a reménység és az advent hit sugara maradt. Az akkori időkben azon kevés kiadvány közé tartozott, amelynek a címlapján nem az államfő fényképe jelent meg.

1975

A folyóirat történetében a szeptemberi-októberi szám jelenik meg elsőként színes borítóval.

1980

A szeptember-októberi szám beszámolót közölt Neal Wilson, az akkori Generál Konferencia elnökének látogatásáról.

1990

Újra évenkénti 12 szám jelenik meg.

1991

Előbb 20, majd 24, aztán 28 oldalasra bővül a folyóirat.

1992

A folyóiratot az egyház nyomdájában kezdik el nyomtatni.

Ehelyett vagy egy újonnan felépült gyülekezet, vagy egy bibliai hős alakja tűnt fel, de sosem jelent meg a címlapján oda nem illő fénykép.

Megjelenésének ténye mellett a *Curierul Adventist* önmagában egy különlegesen jelképes töltetet is hordozott magában. Az akkori hatóságok ténykedései ellenére is hozzájárult az egyház hitalapelvei és szervezeti egységéhez, táplálta az advent lelkiületet és reménységet. Az akkori idők folyóiratában megjelenő cikkeknek sokkal nagyobb hatása volt, mint amit az írárok valójában közöltek. Csak Isten kegyelme által válhatott ez lehetővé.

Curier a szép években

Az 1989-es rendszerváltást követő szabadság évei a Romániai Hetednapi Adventista Egyház újjáéledését jelentették. A hosszú ideig visszafojtott energiák felszabadultak, újra a missziómunka

lett a legfőbb tevékenység, és új ügyosztályok alakultak. Egyházunk történelme során 1992-ben keresztelkedett meg hazánkban a legtöbb tag (több mint 7000). Külföldi misszionáriusok érkeztek Romániába. Mindenki kész volt tenni valamit, bizonyosságot tenni, elmondani másoknak, hogy jön az Úr.

Az egyház életében újból fontos szerepet kapott a *Curierul Adventist*. Az 1990-es évtől kezdődően újra havonta jelenhetett meg. S az oldalszám is növekedhetett, így elérte a 32 oldalt. Szép évek voltak ezek az egyház, de a *Curierul Adventist* számára is. Az előfizetések 1992-ben érik el a rekord számot 8004 előfizetéssel.

Abban az időben élettél teljes volt a lap. Különböző témájú cikkek, viták, interjúk, különböző magyarázatok, buzdítások, tanácsok – mindez megtalálható az akkori idők számaiban, s ezek közül számos üzenetnek ma is, 20 évvel később időszerű jelentősége van. A folyóirat tag teret szentelt a különböző ügy-

Az információáramlás és a mindenféle történések közepette az emberek mindig is a támpontokat keresik. A *Curierul Adventist/Adventszemle* küldetése, hogy világos irányt mutasson Isten népe számára.

osztályok tevékenységeinek, nyilvános evangelizációs kampányoknak, egészségügyi és vallásszabadságot népszerűsítő tevékenységeknek, ifjúsági kongresszusoknak, az unió vagy a Generál Konferencia közgyűléseinek. Élő, sokszínű,

ösztönző és tápláló volt abban az időszakban.

Dumitru Popa testvér után Adrian Bocăneanu testvér vezette a szerkesztőségi munkát (1994–2000).

Aztán 2000-tól Aron Moldovan testvér (2000–2002), Gabriel Dincă testvér (2002–2009), majd Virgiliu Peicu testvér (2009–2014) irányítja a szerkesztőséget. Mihail Ghioaldă (1996–2001) és Iosif Diaconu testvérek (2011–2014) szerkesztőségi titkárként dolgoztak és dolgoznak annak érdekében, hogy havonta megjelenhessen a lap.

Időközben a hazánkban élő magyar anyanyelvű adventisták is szükségét érezték egy magyar folyóirat megjelenésének. Az '50-es évek óta semmi sem jelent meg magyar nyelven. Faluvégi Dezső testvér volt a kezdeményező 1992-ben, majd 1994-ben Forrai Lázár testvér vette át a munkát. A magyar folyóirat neve *Adventszemle*, amely kezdetben saját alkotáásokat, és csak néhány román nyelvből fordított cikket közölt. Ez a kiadvány is hozzájárult a romániai magyar adventista gyülekezetek közötti párbeszéd és közösségi érzés megeremtetéséhez.

Az internet megjelenésével és fejlődésével együtt a *Curierul Adventist* belépett a virtuális térbe. A 2001-es évben jelent meg a lap első e-mail címe, majd 2007-ben a *Curier* megjelent interneten, a Viața și Sănătatea Kiadó honlapján is. Egy évvel később jelent meg a www.curieruladventist.ro, amely ma is élő weboldal. S mivel az internetes tér határtalan lehetőségeket kínál, ezen a honlapon számos információs és forrásanyag megtalálható. Teológiai értekezések, prédikációk, szemléltető példák, bibliai próféciák, versek és más források is, de az egyházi programok is elérhetők.

1992

A Curier történelme során ebben az évben volt a legtöbb előfizetője a lapnak: 8004.

1993

Ettől az évtől kezdődően a cikkek szerzőinek fényképe is megjelent.

1997

Négy oldallal bővül a lap, amely kifejezetten az új egyháztagokhoz szól.

2001

Ez év februárjában hirdettük meg az első elektronikus postacímünket: curierazs@fx.ro

2007

Júliusban nyomtattuk a *Curier* első, teljes egészében színes kiadását.

Árnyak és kilátások

Az utóbbi 24 évben a *Curierul Adventist* történelmének talán legösszetettebb időszakát élte. Most azonban új árnyak jelennek meg. Ezeket az árnyakat elsősorban a televízió és az internet képezi. A folyóirat rendeltetésének nagy részét átvették a modern hírközlő eszközök. A *Curier* havonkénti megjelenése túl lassúvá vált a felgyorsult események-

Az egyház tagjai értékelték a Curierul Adventist folyóiratot. Érdeklődéssel várták és figyelemmel tanulmányozták, aláhúzva a leglényegesebb kijelentéseket. Majd – mint egy becses tárgyat – elhelyezték személyes gyűjteményükben.

Petru Moraru csupán egy a sok ezer közül, aki adventistaként ezt tette. Minden számot megtartott 1948-tól kezdve, így 2012-ben mintegy 20 kötetnyi archívum gyűlt össze. Moraru testvér gyűjteményét a Román Unió Székhelyén működő Központi Archivumnak adományozta.

hez képest, és a 32 oldal kevésnek bizonyul a nagyon sok esemény átfogásához.

Ám az információáradat és a különböző események sodrásában az emberek mindig is értékelné fogják a támpontokat.

Folyóiratunk feladata határozottan mutatni az irányt, amely fele kell haladnia Isten népének. Lapjain az emberek mindig jól érthető üzenetet kaphatnak Jézus Krisztus második eljövételére vonatkozóan. Folyamatosan hirdetni kell azt, hogy a bűn valójában bűn, és az igazság igazság. Az advent üzenet Isten szeretetének, a megbocsátásnak és Krisztus Szentélyben végzett szolgálatának a friss bizonyítékaival kell fellelhető legyen lapjain. Leginkább ezek kell, hogy képezzék a *Curierul Adventist* által érintett témák alapját.

S hogy mindez megvalósuljon, szükség van arra, hogy mindazok, akik a folyóiratnál dolgoznak, odaszentelt életű emberek legyenek, akik a hit kérdésében nem alkalmazkodnak a modern irányzatokhoz. Teljes szívből kell szolgálniuk Istent és az advent üzenetet. Így a *Curierul Adventist* is mindig időszzerű és fontos maradhat.

Napló mindvégig

Száz év telt el a *Curierul Misionar* folyóirat megjelenése óta. Az első szerkesztők bizonyára nem terveztek 100 évre. Ők várták az Urat. Majd 1948 decemberében a *Curierul Misionar* folyóiratból *Curierul Adventist* lett. Akkor sokan szerették volna, hogy többé ne jelenjen meg. Azonban kitarított és megjelent, még ha csak alig négy oldalon is. Majd a szabadság közepette felvirágzott, s az egyházzal együtt fejlődött és növekedett.

Ez idő alatt Isten volt egyházával és Ő gondoskodott a *Curierul Adventist* folyóiratról is. Nem sok olyan kiadvány van, amelynek abban az előjogban volt része, hogy 100 éven át megjelenhetett. Csak Isten kegyelme tette ezt lehetővé.

Az advent reménység népeként örülhetünk annak, hogy ez idő alatt kezünkben tarthattuk ezt a lapot. Csak Isten tudja, hogy folyóiratunk miként járult hozzá a romániai mű előhaladásához és hogy hány sorsot befolyásolt az örökkévalóság számára.

Ahhoz, hogy megjelenhessen, nem csupán az előfizetések száma a fontos. Az első szám megjelenésekor csak 450 adventista volt Romániában, mégis kiadták. Amíg a három angyal még hirdeti üzenetét, a *Curierul Adventist* is meg fog jelenni, hogy hírt adjon az evangélium hirdetésének munkájáról, hogy vigaszt, bátorítást és feddést nyújtson. A három angyal naplójaként a *Curierul Adventist* rendeltetése, hogy csak ezen angyalok küldetésének befejezésével fejezze be munkáját. Csak akkor, amikor keleten, a fehér felhőn utazó Király feltűnik majd, csak amikor az angyal trombitája életre kelti a holtakat, és csak amikor meghalljuk a hívást „jőjtek én Atyámnak áldottai” akkor mondhatjuk el, hogy haza értünk, és hogy a *Curierul Adventist* elvégezte küldetését. Isten áldja meg a *Curierul Adventist* folyóiratot és egyházát!

1. Valeriu Petrescu értékes adatokat közöl, és tág teret biztosít a *Curierul Adventist* folyóiratnak a *Presa adventistă în România (1884 – 2002)* című könyvében, amely 2003-ban jelent meg a Viața și Sănătatea Kiadó gondozásában.
2. A *Curierul Misionar* megjelenésének pillanatában, Romániában 130 „curier” jellegű kiadvány volt (*Curierul literar, Curierul cazarmilor române, stb.*). – lásd: Valeriu Petrescu, *Presa adventistă din România*, 41. old.
3. Valeriu Petrescu, *Presa adventistă în România (1884–2002)*, 72. old.

2007

A *Curierul Adventist* folyóirat megjelent a Viața și Sănătatea Kiadó honlapján is.

2008

Elkészült a folyóirat honlapja, a www.curieruladventist.ro

2011

November 30-án készült el a folyóirat Facebook-oldala.

2012

Májusban küldtük el a *Curier* első internetes hírlevelét.

2014

A tervek szerint május 31-én tartjuk a *Curierul Adventist* századik évfordulójának megünneplését.

„Minden gyülekezetben meg kell alakítani..”

A CURIERUL MISIONAR SZEREPE AZ EGYHÁZ MEGSZERVEZÉSÉBEN

A Curierul Adventist szerkesztősége

Amikor valaki első alkalommal lép be az advent egyházba, egy jól szervezett struktúrát talál, melyet jól képzett emberek alkotnak külön ügyosztályokkal, egy harmonikusan működő rendszerben, amely azon dolgozik, hogy az egyén be tudjon épülni a hívők soraiba.

Kezetben azonban nem így volt. Az emberek különböző helyeken és körülmények közepette fogadták el a hitet, majd hazatértek szülőhelyükre. S mivel ők voltak a környéken az első adventisták, nem volt ahonnan átvenniük a vallási gyakorlatok szabályait. Ki segített nekik elmélyíteniük az újonnan kapott tanítást? Ki képezte ki őket a hitéletre vonatkozóan? Ki magyarázta el, hogy milyen is egy istentisztelet, vagy akár az „ifjúsági kör”? A lelkészek és a kiképző találkozók kivül a *Curierul Misionar* volt a legtöbbet használt eszköz az adventista gyakorlatok, a hit és a kiképzés egységesítése terén.

Általános helyzet

Bukarestben 1913. november 13. és 16. között volt megtartva a Romániai Hetednapos Adventista Egyház alakuló ülése. S ez alkalomból elfogadták a „Román Egyházterületek Statútumát”, amely meghatározta az egyház megnevezését és működési elveit is. Ez az alapokmány jelent meg a *Curierul Misionar* 1914/2. számában. „1. Név: Szervezetünk a Román Hetednapos Adventista Egyházterület nevet viseli. 2. Területe: Az egyház területe a Román Királyságra terjed ki. 3. Célja: E szervezet célja hirdetni Krisztus országnak evangéliumát.”

Az egyházi szervezet alappilléreinek meghatározása mellett a *Curierul Misionar* folyóirat kitért a személyes és a közösségi élet lelki töltetére is. Utasításokat közölt a hitélettel kapcsolatosan, és gyakorlati tanácsokkal szolgált az életmódra vonatkozóan. A keresztyén adventistának ezáltal útmutató állt ren-

delkezésére úgy személyes, mint vallási életére vonatkozóan.

Körök

Egyháztörténelmünk első szakaszában, a helyi gyülekezetekben az ügyosztályok a „körök” megnevezést viselték. A gyülekezeti életet a *Belmissziós-kör*, és

Corul Comunității Crângeni-Teleorman

„Căruț a fost pusă a lui împărăția unui tânăr frate care a făcut serviciul militar la muzică. În timpul serviciului militar a pășit înși pe Domnul și după război s-a întors la țară și a început să cântare cântecul lui Dumnezeu. Tatăl său, un credincios membru al Comunității noastre, după multe încercări de a-l readuce pe calea cea bună, nu spunea nimic din urma: „Fiul meu, să știu că ori de câte ori te vei uita mai sus seara cântând, tu mă vei plăcea pe genunchi și mă vei ruga lui Dumnezeu pentru pășirea ta, așa că în timp ce tu cânti, tatăl tău se roagă și plânge pentru tine.” Comunitățile acestea au început să se înalțe și să se întindă și directorul corului din Comunitățile Crângeni, organizată în anul 1928 și care număra azi 157 de membri. Ei sunt plini de bucurie, precumărilor pe Domnul prin cântări și imnuri de laudă. Ce plăcut este să auzi cântând un asemenea cor.”

I. Gheorghij

az Ifjúsági-kör irányította, mely később átvette az Önkéntes Misszionáriusok-köre vagy a Tábita-kör megnevezést. Emellett még volt Szombaticskolai-, Nevelési-, és a fontos Könyvevangélista-kör is.

Az Önkéntes Misszionáriusok körének a kezdőbetűit (MV) formálják ki a Labirint gyülekezet tagjai 1931-ben.

E körök tevékenységéről folyamatosan tudósított a *Curierul Misionar*. Ismertette célkitűzéseiket és működésüket, jelentéseket közölt tevékenységeikről, de új irányvonalakat is közvetített feléjük. Például a Tábita-körrel kapcsolatban a következőket találtuk: „Mivel több helyről is tanácsot kértek tőlünk a Tábita-kör megszervezésével kapcsolatban, közöljük a statútumot, mely szerint vezetettik e kör a Román Unióban.” (CM, 1924/6). Az Önkéntes Misszionáriusok-köréről pedig ezt olvassuk: „Romániában minden gyülekezetben, ahol legalább 5–6 ifjú van, meg kell alakítani az úgynevezett Adventista Ifjak Önkéntes Missziós-körét, mely ösztönözze az ifjúságot a valós keresztényi életre.” (CM, 1926/1–2).

Hasonló cikkeket találunk a *Curier* lapjain minden ügyosztályra vonatkozóan. Ha az első években több teret szenteltek az osztályok leírásának és működésének, a későbbi években a cikkek általában ezen osztályok jelentéseit és tapasztalatait közölték. S így módon például is szolgáltak, hogy az advent küldetésstudat eljusson gyülekezetéről gyülekezetre.

Képzés és megerősítés

„A presbiter kötelezettségeiről ezt mondja a Gyülekezeti Kézikönyv: Ő gondoskodik a gyülekezetéről. Ebből kezdetben az értendő, hogy rendelkeznie kell lelki és testi erővel, hogy kellőképpen gondoskodhasson a gyülekezetéről.” (CM, 1925/3). A fenti idézetből leszűrhető, hogy a *Curierul Misionar* képzést nyújtó cikkeket közölte a gyülekezeti szolgálattevők számára. Lapjain a presbiterok, diakónusok, titkárok és pénztárosok pontos utasításokat, tanácsokat találtak a rájuk bízott feladat elvégzésére vonatkozóan.

Ugyancsak itt lettek közölve a Generál Konferencia és a divízió határozatai is. Ezek az egyház minden tagjára vonatkoztak, de főképp a lelkészekre és a gyülekezeti szolgálattevőkre. A *Curier* lapjain fellelhetők voltak olyan figyelemre méltó események is, mint például közgyűlések, ifjúsági kongresszusok, központi és területi találkozók. A lelki felhívások és a gyakorlati utasítások tették nélkülözhetetlenné és kötelezővé a folyóiratot a hitélet jó és harmonikus előmenetele érdekében.

Forrás: *Curierul Misionar*, 1924/6. szám

Következtetésként

A Romániai Hetednap Adventista Egyház egységes szerkezete a *Curierul Misionar* folyóiratnak is köszönhető, melynek lapjain megjelentek az alapokmányok és a működési szabályzatok. E folyóiratnak köszönhető az is, hogy az istentiszteletek ugyanúgy zajlanak Olténiában, mint Dobrudzsában vagy Máramarosban.

A *Curier* lett felhasználva arra, hogy a nagy egyházi eseményekre mozgósítsa a tagságot. Az őszi kampányról, az adventista ifjak kongresszusáról vagy a nagy egyházi közgyűlésekről a *Curierul Misionar* írásait olvasva értesülhettek az adventisták.

Az adventista egyházban a *Curierul Misionar* ugyanazt a szerepet töltötte be, mint a szervezetben az érrendszer. E folyóirat által jutottak el a hívők számára életbevágóan fontos működési szabályzatok és határozatok a tagokhoz. Általa lettek megszervezve az ügyosztályok, jutottak el az utasítások, és honosodhatott meg az a meggyőződés, hogy az advent egyház Isten népe a vég idején.

CERCUL „TABITA“

Pentru că ni s'au cerut din multe părți îndrumări, și sfaturi pentru organizarea Cercului „Tabita” dăm publicității stăruiele după care se conduce acest Cerc în Uniunea Română.

Cercul Tabita, când este bine condus, s'a dovedit a fi unul din binecuvântatele mijloace pe care Domnul le-a pus la îndemâna Comunității Sale. Acțiunea modestă și stăruioasă a femeilor Comunității noastre, prin Cercul Tabita, a dat prilej la mai strânsă legătură, la o mai bună înțelegere reciprocă, la izbire noastră din străduția de a ajunge la împlinirea unei fapte comune. Multe ființe au fost îngrijite în timp de iarnă, multe persoane au fost ajutate și mângâiate, multe săli de adunare au fost frumos îngrijite prin acest Cerc. Cercul Tabita a procurat multora ocazia de a învăța cum să se facă folositori mediuului înconjurător.

Dorința noastră e ca aceste folositoare Cercuri să se poată organiza pretutindeni unde este cu putință.

RED.

Cercul „Tabita” din orașul Piatra-Neamț.

Advent üzenet mindenütt a világon, e nemzedék idején!

ADVENT KÜLDETÉS A CURIERUL MISIONAR LAPJAIN (1914–1949)

A Curierul Adventist szerkesztősége

„Advent üzenet mindenütt a világon, e nemzedék idején!” Ez az óhaj fogalmazódott meg az 1925. november 21-én zajló különleges ifjúsági találkozón. Ez a jelmondat azonban nem csupán egy napra vonatkozott. Tulajdonképpen missziós látásmódot foglal magában, amely a romániai adventista egyházat történelmének első szakaszában mozgósította.

A Curierul Misionar, amely az 1914 és 1949 közötti időszakban jelent meg, lehetőséget nyújt számunka megérteni annak a missziós felfogásnak a mélységét és nagyságát, amely abban az időben uralta az adventisták életét. Jól látható,

hogy a missziómunka volt az egyház egészségének, az ügyosztályoknak és minden adventista tagnak a legfőbb célja.

„Misszionárius” a kezdetekkor

A romániai adventista egyház kezdeti időszaka az egyik legszebb, leglelkebb az egész advent történelemben. Ezt a következtetést vonhatjuk le a Curierul

galmas időszakban az egyháztagok között. A Curierul Misionar nevet felvéve az első szerkesztők az evangelizációs tevékenységhez társították a folyóirat küldetését. Az 1914-es, ünnepi, első számban Paulini testvér azt nyilatkozta, hogy a Curier célja „megismertetni a román ajkú tagokkal a világszéles misszióterületen zajló eseményeket és előrelépéseket.”

A misszió mint életmód

A folyóirat tudatosítani akarta minden tagban azt, hogy különleges missziós feladata van, mely ugyanolyan értékes és fontos függetlenül attól, hogy hol él, és milyen szolgálatot teljesít. A „Munkára mindannyian” vagy „Immánuel herceg seregében nincs felmentés a munka alól” jelmondatok azért lettek leírva és azért hangzottak el, hogy minden hívőt missziómunkára serkentsenek.

Ez azt jelentette, hogy a missziómunka nem csak az egyén életének rendkívüli és ritka eseménye, hanem élet- és magatartásmódja által minden adventistának magával kell hordoznia az evangéliumot. Ennek megvalósulása érdekében a Curierul Misionar nem csupán buzdítást nyújtott, hanem konkrét tanácsokat és munkamódszereket is,

**„Munkára fel!
Immánuel herceg
seregében nincs
felmentés
a munka alól!”**

Misionar cikkeiből és jelentéseiből. A V. Olson testvér, a Dél-Európai Divízió elnöke 1930-ban tett nyilatkozata is ezt igazolja: „Közösségünkhöz 2727 új tag csatlakozott keresztség és hitének megvallása által. S ezen lelkek több mint kétharmadát Romániában nyertük, ahol az Úr ma csodálatos munkát végez. Az ott élő emberek oly mértékben fogadják el az igazságot, hogy a lelkészeink nem is tudnak eleget tenni a meghívásoknak és a keresztségi felkészítőkre vonatkozó kéréseknek.” (CM, 1930/7).

A Curierul Misionar volt a legfőbb közvetítő eszköz ebben a moz-

A bukaresti Labirint gyülekezet plakátja az 1931-ben meghirdetett őszi kampányra

Munkába induló könyv-
evangélista-csoport

hogy a hívőknek legyen, ami után igazodniuk.

A feljegyzésekből és jelentésekből megértjük a missziós hozzáállás és módszerek gazdagságát, sokféleségét. Missziós látogatások, betegek látogatása, baráti beszélgetések, a szegények támogatása, különböző egészségügyi ellátások, irodalom terjesztése, missziós levelek, anyagi és pénzübeli támogatások – mindezek a tagok feladatkörébe tartoztak. S majd a havonta egyszer megtartott missziós-óra idején minden tag beszámolhatott személyes bizonyágtevéséről.

Az élet minden területét és vetületét missziós célra kellett felhasználni. Még a háztájon termesztett virágokat is ezzel a céllal kellett gondozni: „A virágok csodálatos misszionáriusok... Miért nem törekszik minden tag arra, hogy erre a munkára egy külön virágágyást ültessen?” (CM, 1927/2). S valóban, a missziós jelentések mellett kezdenek megjelenni a missziós célra felajánlott virágcsokrok is.

A missziómunka mint esemény

Csak természetes, hogy a missziós célra odaszentelt életben a maximális missziós összpontosítás pillanatai is léteznek. Ezáltal készítette elő a terepet a *Curierul Misionar*, és nyújtott közérdekű tájékoztatást a „Nagy nap”-ra, vagyis arra a különleges napra, amikor minden egyháztag missziómunkára indult. „A nagy könyvevangélista hét” is így lett előkészítve. Az „Önfeláldozás hete” idején az egyház összes alkalmazottja, de a tagok is arra lettek felkérve, hogy heti jövedelmüket a missziómunkára ajánl-

ják fel. Volt még az „Őszi kampány” is, amely kimondottan missziós terveknek és tevékenységeknek lett elkülönítve.

Az akkori időszak evangelizációs erőfeszítései között különleges hely jutott a könyvevangélista munkának. A *Curier* jelentéseiből kitűnik, hogy a könyvevangélizálás volt a leghatékonyabb és legelterjedtebb missziós módszer. A kommunizmus megjelenéséig ez

A vértanú Gheorghe Oresciuc

jelentette a romániai adventista missziómunka legjobb módszerét. Az akkori prédikátorok (így nevezték a lelkészeket) zöme a munkát könyvevangélistaként kezdte. A szervezett kampányok tulajdonképpen könyvevangélista és irodalom-terjesztő tevékenységek voltak.

A nyilvános evangelizációknak is megvolt a maguk helye. Már a Román Egyházterület megalakulásának évében, 1913-ban „három, vetítéssel egybekötött nyilvános beszédet tartottak” (CM, 1914/1, 3. old.). Megfigyelhető

tehát, hogy a legújabb technikai eszközöket alkalmazták annak érdekében, hogy mindenáron közvetíthessék az igazságot.

A *Curierul Misionar* lapjain feljegyzést találunk az akkori idők missziómunkájának áráról is. A nyilvános bizonyágtevésnek vagy a könyvterjesztésnek gyakran üldözés, elnyomás, bántalmazás, fenyegetés és törvényszéki eljárás volt az ára. A nyilvánossággal akár életüket is kockáztatták, mint például Gheorghe Oresciuc testvér, akit 1932-ben felbérelt parasztok halálra vertek.

A missziómunka méretei

A *Curierul Misionar* egy általános és egyetemes missziómunkát mutat be. Általános volt a résztvevők széles skálája miatt, és egyetemes a tevékenységi terület révén.

A *Curierul Misionar* beszámol minden tag, kicsik és nagyok, idősek és gyermekek missziós tevékenységéről. A 10 éves galaci Ruxandra („Sändel”) Bejan szokása szerint az iskolai órák és a tanulás után Bibliákat és folyóiratokat árult. És nem ő volt az egyedüli, aki ezt tette.

Az adventista missziómunka két ágra oszlott: belső és külső tevékenységre. Mindkettő az összes tagra vonatkozott. A *Curierul Misionar* révén az országokban és a világon mindenütt zajló missziómunka be lett mutatva, s emellett felhívások hangzottak el az odaszentelődésre és önfeláldozásra.

A két világháború között olyan országok, mint Madagaskár vagy Kamerun egyre közelebb kerültek a hazai adventistákhoz, mivel 1930-ban Tolici testvér lett Madagaskárba küldve, majd néhány évvel később Curmătăreanu testvér utazott Kamerunba. Ez a két misszióterület a romániai egyház lelki gyermekévé vált.

Missziómunka: tervezés és kiértékelés

Kezdetben az adventista missziómunka, bár lelkes volt, mégsem volt zavaros vagy kaotikus. Terveket fektettek le, célokat tűztek ki, határidőket szabtak

Kereszttség a tengerben, 1933-ban. Lelkész: Toma Dobre

meg és megadták az alaphangot. S ebben szintén a *Curierul Misionar* volt a legfontosabb eszköz, amely közölte az időpontokat, és az egyházi mozgósítást.

Gyülekezeti szinten megalakultak a missziós bizottságok. Ezeknek az volt a feladatuk, hogy előkészítsék a gyülekezet missziós programjait, valamint az egyház missziós vállalásait. Minden gyülekezetnek rendelkeznie kellett egy térképpel, amelyen a számára kijelölt misszióterület állt. És szintén itt kellett kijelölni minden tag feladatát is (CM, 1926/1, 7. old.).

A misszionárius Ilie Curmătoreanu kameruniak körében.

A *Curierul Misionar* lapjain fellelhető másik tényező az, hogy folyamatosan „életképeket” közölt a missziós helyzetről. Jelentések utaltak a tagok létszámára, a szombatiskolán résztvevőkre, a missziós tevékenységek szá-

mára, stb. vonatkozóan. S e jelentések által összehasonlításokat, kiértékeléseket lehetett elvégezni, valós és pontos képet lehetett alkotni a helyi, országos és világszéles munkáról.

Összegzésként

A *Curierul Misionar* átlapozása olyan, mint egy utazás a missziómunka országában. Megtalálni ott a beteljesülés pihenőhelyeit, sorsok keresztútjait, vállalások magaslatait, és természetesen beérett búzamezőket és aratókat is.

Az „Advent üzenet mindenütt a világon, e nemzedék idején!” – jelmondat nem csak egy erőltetett szöveg, hanem az egyházhoz tartozás ésszerűségét is tartalmazza.

Ma a *Curierul Misionar* folyóiratnak köszönhetően átfogó adatokkal rendelkezünk a kezdeti advent missziómunkáról. S ezt összevetve a mai tevékenységgel, felmérhetjük, hogy az elődeink által kijelölt úton járunk-e. S ezáltal fogjuk tudni, ha valóban az utódaik vagyunk.

Forrás: *Curierul Misionar*,
1937/11. szám

Un frate în vârstă de 65 ani, care cu ocazia Adunării Generale a Conferinței Muntenia Vest, nu pregetă a face 300 km pe jos numai spre a putea aduce la cunoștința fraților cererea mai multora din partea locului de a li se trimită un lucrător.

IFJÚSÁGI KONGRESSZUS, BRASSÓ – 1934. JÚLIUS 4–10.

Ez volt az egyik legjelentősebb esemény, amit a méhkeri tanintézmény látott vendégül, és ez volt a Román Unió létezésének első évtizedében megrendezett legfontosabb egyházi találkozó. Egy olyan egyházban, amelyben az ifjak többségben voltak, az 1934. júliusban megszervezett főbbnemzetiségi találkozó az önanazonosság újra felfedezését jelentette a több mint ezerháromezres résztvevő számára. A romániai adventizmus egyik kiemelkedő pillanata volt ez az esemény.

„Mi adventisták az egész világon egy nép vagyunk”

A CURIERUL MISIONAR EGYESÍTI AZ ADVENT CSALÁDOT

A Curierul Adventist szerkesztősége

„Mi adventisták az egész világon egy nép vagyunk. Van üzenetünk és elvégezendő munkánk.” Ez a kijelentés D. N. Wall testvértől származik, aki tizenhét országot látogatott meg, majd eljött hazánkba is. S bár először járt országunkban, így vallott: „úgy érzem, mintha már jártam volna Romániában” (CM, 1927/3). Wall testvér ezzel nem csak a hitalapelvei és szervezeti egységet hangsúlyozta, hanem a hívők közösségében tapasztalható meleg és családi légkört is.

Romániában a Curierul Misionar folyóiratnak életbevágóan fontos szerepe volt a kezdetben kevés és eléggé szétosztott adventista tagok összefogásában. A Curier által született meg a hívőkben a nagycsaládhoz tartozás érzése. A romániai egyháztagok a folyóirat által hallottak egymásról, ismerték meg vezetőiket és kapcsolódtak be a világszéles egyház vérkeringésébe.

Nem vagy egyedül!

Amikor 1914-ben megjelent a Curierul Misionar, Romániában 442 adventista volt 13 gyülekezetbe szétszóródva (CM, 1914/1, 7. old.). Emellett Erdély-

Un grup de 17 copii de adventisti, din comuna Bujoru, jud. Vlasca, eliminați din școală, încă din ziua de 1 Martie a. c. pentru motivul că se închină lui Dumnezeu după credința lor și a părinților lor. Cu toate intervențiile făcute n-au fost primiți în școală până la sfârșitul anului școlar. Situația lor nu e clară nici azi.

ben még volt néhány száz hívő. Négy felszentelt lelkész és 3 bibliamunkás dolgozott az egyháztagokkal, de az adminisztrációs feladatokat is ők látták el.

Romániának akkor 7 millió lakosa volt, s ha jól belegondolunk, azonnal rájövünk, hogy az adventistákat nem ismerték, mert kevesen voltak és ráadá-

A moinești-i (Bakó megye) gyülekezet, 1938.

Keresztségre jelentkezők, Szászrégen, 1945.

A temesvári gyülekezet kórusa, 1933.

sul szétszórta éltek. A lelkészek nagyon ritkán látogatták őket. Emellett előítéletekkel és kiközösítéssel is szembesültek. Ám amikor az adventista pionír ott, a maga elszigetelt kis falujában kézhez kapta a *Curierul Misionar* egyik számát, azonnal tudomást szerezhetett arról, hogy Bârladon még van 9 adventista, Ploiești-en 46, és hogy Bukarestben, 3 gyülekezetben összesen 202 tag van. Magára talált az olvasott tapasztalatokban, azonosult társai szükségleteivel, imában csatlakozott hozzájuk és ugyanazt a reménységet táplálta. S így, bár sosem találkoztak személyesen, a *Curier* által az adventisták tudták, hogy egy családhoz tartoznak, és hogy testvéreik ugyanazokkal a nehézségekkel küzdenek, de azt is tudták, hogy nemsokára köszönhetik szeretett Megváltójukat.

A *Curierul Misionar* lényegesen hozzájárult a romániai advent család lelki-magatartásbeli egységesítéséhez. Ezt nem csak az erőteljes lelki üzenetek, a missziós tapasztalatok vagy vezetőségi tanácsok közlésével tette. A tagok mindennapi szükségleteiről is hírt adott. Így jelenhettek meg hasábjain az álláskereső vagy az állást ajánló hirdetései, de az apróhirdetések is különböző formában. Ezáltal a tagok nem csak lelki közösségben részesültek, hanem kölcsönösen támogathatták is egymást.

Madagaszkáron, Kamerunban és „mindenhol”

A *Curierul Misionar* nem csupán egy zászló alá gyűjtötte a romániai adventistákat, hanem összekapcsolta őket a nemzetközi adventista közösséggel is. Híreket közölt a világ különböző tájain folyó missziómunkáról. Európában, Afrikában, Ázsiában és Ausztráliában is számos, az adventistákat is érdeklő esemény történt. A romániai adventisták szíve azonban különleges módon Madagaszkárért és Kamerunért dobogott. Ezek az országok voltak az első romániai származású misszionáriusok célállomásai. Különleges érdeklődés övezte az ottani munkát, s a hazánkban összegyűjtött adományokkal közvetlenül támogatták az advent mű előhaladását.

S így a bár kicsi és szétszórta romániai adventista egyház a *Curier* révén megtudhatta, hogy egy jól szervezett világszerteles családhoz tartozik. S bár a mindennapokban az adventisták folyton ellenszegülésbe és előítéletekbe botlottak, a folyóirat által felfedezhették, hogy testvérek és testvérnők állnak mellettük a világ összes országában és földrészén. S ezáltal olyan gondolkodásmód honosodott meg, amely lelkesítette az adventistákat függetlenül attól, hogy hazánk egy kis falujában, vagy akár Madagaszkáron éltek.

Kozmikus és történelmi integráció

A nemzeti és nemzetközi kapcsolatok megteremtése mellett a *Curierul Misionar* Isten népét a hívők történelmi családjába is integrálta. A lelki üzenetek és a közölt látásmód által ugyanabban a lelki örökségben részesítette Isten népét. Az adventizmus nagy hősei bibliai személyiségek, akik a lelki érvonal hordozói voltak, és akiknek szent küldetését vitték tovább. S ekképpen

Omul transformat prin pulerea Cuvântului lui Dumnezeu, într-o mână ținând Biblia iar în cealaltă fosta lui armă. Ratu Meli din Insula Fiji descendentul foștilor muncitori de oameni, azi vestitor al Evangheliei și iubirii lui Hristos față de semenii săi.

a hívó már nem csak egy szegény román volt, akit megvetettek embertársai, hanem birtokolt hite alapján, e földön valaha élt legkiválóbb emberekhez tartozott, hiszen ugyanazt a küzdelmet vívta és ugyanabban a reménységben osztozott.

A történelmi integráció mellett a *Curierul Misionar* folyóirat tudatosította a hívőben azt, hogy egy kozmikus családhoz tartozik. Rájött, hogy amikor szombaton és nem vasárnap imádja az Urat, vagy amikor valakinek beszél hitéről, akkor ő nem egy riogató, furcsa ember, hanem angyali seregek csatlakoznak hozzá, s így ő, az alázatos hívő tulajdonképpen Immánuel hercege hadseregének kiváló katonája. S ezáltal a tagok bátorságot és biztonságot nyertek megnyilvánulásaikban és tevékenységeikben.

Constantin Tolici román misszionárius és felesége madagaszkári hívők körében (1930–1940)

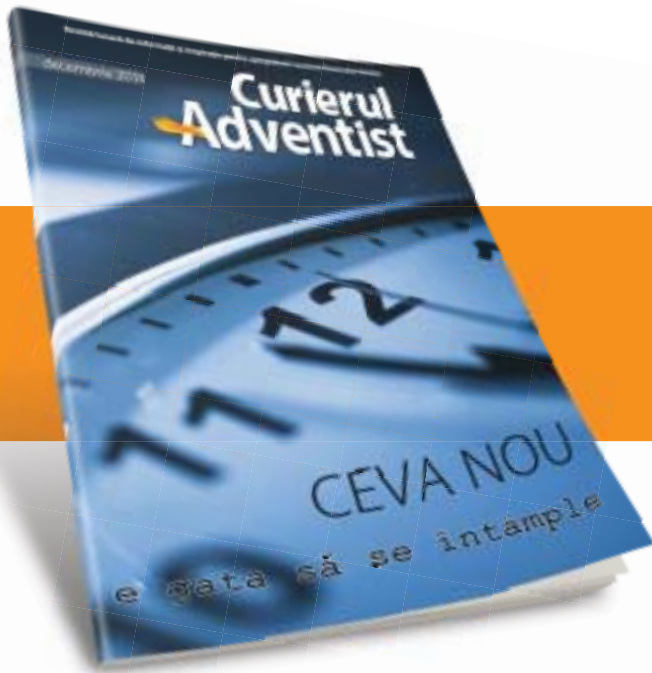
Összegzések

Nem csak azok érezhették a szeretteikhez intézett néhány írt sor vagy fénykép jótékony hatását, akik a magánnyal küzdöttek. A *Curierul Misionar* a romániai egyháztagoknak épp azt a néhány sort juttatta el, amire szükségük volt ahhoz, hogy ne érezzék egyedül magukat. Az első évtizedekben a *Curier* meleg hangon szólt olvasóihoz. A „szeretett testvéreink” vagy „drágáink” megszólítások jól mutatják, hogy a tagok mennyire áhítoztak a közösségre és szeretetre. Amikor hónapról hónapra kézbe vehették a *Curier* kiadásait, a hovatartozás cseppjét kapták meg, amelyre épp szükségük volt ahhoz, hogy elinduljanak a falvak és városok utcáin – az előítéletek és elnyomás ellenére – és hirdessék „szeretett Megváltónk” visszajövetelét. Így növekedett a mi egyházunk.

A „Nekrológ” rovat elsőként az 1925/4-es számban jelent meg. Az idők folyamán a rovat „Az út végén” és a „Nyugovóra tért” címet is viselte. A közösség ily módon hírt kapott a Krisztusban elhunytakról. Emellett az együttérzés és a kölcsönös segítségnyújtás lelkületét is erősítette a hívőkben.

Adventszemle

OLVASD AZ ADVENTSZEMLÉT,
HOGY MEGISMERD
A LÉNYEGES DOLGOKAT!

www.curieruladventist.ro

facebook.ro/curieruladventist

O dată cu acest număr, Revista noastră — *Curierul Adventist* — a pătât în cel de al patruzecilea an al existenței sale. Primul număr al revistei noastre a apărut în martie 1914. După publicarea trimestrială „*Adventul Prezent*” care a apărut timp de doi ani (1884—1885) în Pitești sub conducerea lui Toma G. Aslan, și după revista lunară „*Semnele Timpului*” al cărei prim număr a apărut în ianuarie 1908, „*Curierul Misionar*” a fost cea de a treia publicație periodică pe care *Cultura Adventist* a editat-o.

Hotărârea de înființare a revistei a fost luată cu ocazia celei dintâi adunări generale a „*Conferinței Române a Adventiștilor de Ziua a Șaptea*”, adunare care a avut loc la București în zilele de 13—16 noiembrie 1913. Revistei i s-a imprimat la început caracterul de publicație trimestrială, urmând să apară o dată la trei luni. În fruntea revistei se găseau la început ca redactori P. P. Paolini și Șt. Demetrescu.

Numărul doi al „*Curierului Misionar*” a apărut în iunie 1914 pentru trimestrul al treilea al acelui an. În acest număr, între altele materiale, cu fast publicate „*Statutele Conferinței Române a Adventiștilor de Ziua a Șaptea*”, statute votate cu ocazia celei dintâi adunări generale a „*Conferinței Române*”, în zilele de 13—16 noiembrie 1913.

Izbucnirea — în 1914 — a celui dintâi război mondial a făcut imposibilă apariția în continuare a revistei, cu toate că România, în primii doi ani ai războiului s-a situat pe poziții de neutralitate. Cel de al treilea

LA A 40 - a REVISTEI

număr al revistei — număr care ar fi trebuit să apară în cel de al patrulea trimestru al anului 1914 — nu mai poate să apară, după cum nici tinerele obișnuințele adunării anuale ale „*Conferinței Române*” nu poate să mai aibă loc. Starea aceasta de lucruri dăinuiește timp de doi ani. În aprilie 1916 se ivește posibilitatea de a se convoca și de a se ține cea de a doua adunare generală a „*Conferinței Române*”. O dată cu terminarea acestei adunări se scoate cel de al treilea număr al revistei, număr în care se publică *Raportul susmențitului adunări generale*. Tipărit la București, în tipografia Lăzărescu, numărul trei a apărut sub conducerea unui comitet de redacție.

După cum se știe, în 1916 România a renunțat la starea de neutralitate și a intrat în război. Datorită acestei situații, firește revista a fost nevoită să-și înceteze apariția și de data aceasta pentru o perioadă mai îndelungată.

Abia după șase ani revista a putut să-și reia apariția și anume o dată cu începutul anului 1922. Între timp, *Adventiștii de Ziua a Șaptea din România* s-au grupat în 1921 într-o uniune care purta denumirea: „*Uniunea Comunităților Evanghelice ale Adventiștilor de Ziua a Șaptea*

din România”. Reluându-și apariția, „*Curierul Misionar*” a devenit organul acestei uniuni. În primul an după apariție revista a fost imprimată la tipografia „*Curierul Românesc*”, iar în anii care au urmat la tipografia Societății „*Curistul Evanghelic*”, o societate comercială înființată de un grup de cetățeni adventiști pentru a servi interesele editoriale ale *Culturii Adventist*.

O dată cu reapariția sa în 1922, revista își schimbă profilul și se transformă din publicație trimestrială în publicație bimestrială, ieșind de sub tipar o dată la două luni. Ea își menține această periodicitate timp de trei ani încheiați, adică în lungul anilor 1922—1924. În această perioadă, conducerea revistei a deținut-o un comitet de redacție.

În 1925, revista și-a schimbat din nou profilul și anume s-a transformat din foaie bimestrială în foaie lunară.

Din anul 1925—1928, cu unele modificări în conducerea revistei, aceasta a continuat să apară pînă la instituirea dictaturii fasciste antonesciene în țara noastră, cînd în decembrie 1942, guvernul antonescian a pus printre-un decret *Denominățiunea Adventistă în afara legii*. Firește, în această situație,

ANIVERSARE A NOASTRE

revista a încetat să mai apară. Era pentru a treia oară când își sista apariția.

O dată însă cu memorabila zi de 23 august 1944, când libertățile cetățenești au fost redade poporului, Cultul Adventist și-a redobândit libertatea de manifestare religioasă. Revista și-a reluat și ea apariția. În Octombrie 1944 a reapărut primul număr. De aici înainte a continuat să apară fără întrerupere până în zilele noastre. Ceea ce se cuvine să mai menționăm este faptul că în decembrie 1948 și-a schimbat denumirea din „Curierul Misionar” în „Curierul Adventist” apărând în două luni o dată, cu un număr sporit de pagini și coperta a parte așa cum se prezintă și astăzi.

Astăzi, revista „Curierul Adventist” Organ al Cultului Creștin Adventist de Ziua a Săptea din R.P.R. apare sub conducerea unui Comitet de redacție format din frații: P. Crigan, președintele Uniunii de Conferințe a Cultului Creștin A.Z.S. din R.P.R.; I. Tachici, secretarul Uniunii; I. Dăneșiu, Consilier Economic; C. Petcu, Directorul Casei de Pensii a Cultului; C. Alexu, președintele Conferinței Măntușia și D. Popa, Consilier-Redactor.

De-a lungul celor 39 de ani de existență, „Curierul” a fost de un real folos pentru pastori

și credincioși. Desi se numește „curier” el nu s-a mulțumit să fie numai ceea ce îl erată numele. Cu alt curier, nu s-a mulțumit să fie numai un aducător de știri. Paralel cu activitatea, revista a fost un sfătuitor și un îndrumător în multe pricințe. Revista a dat la treabă de-a lungul celor aproape patru decenii date statistice și alte informațiuni prietăse marelui lucrării; a făcut loc în paginile ei la diverse comunicări ce interesau ortodoxii, fiile noastre bisericesti sau pe membrii Bisericii; a inserat rapoartele, cărțile de seamă și procesele verbale întocmite la adunările generale ale Conferințelor și ale Uniunii; a publicat statutele organizațiilor bisericesti.

În paginile revistei au apărut numeroase articole și studii cu caracter doctrinar, istoric sau devotațional.

În anul de după 23 august 1944, revista și-a lărgit și mai mult câmpul ei de activitate. Astfel, au apărut în revistă numeroase materiale poetice. Au fost prezentate realizările importante ale regimului nostru Democrat Popular și s-a îndreptat atenția membrilor noștri asupra drumului bogat al muzicii colective. Cu alte cuvinte, revista a căutat să satisfacă felăritățile nevoi ale cititorilor ei.

Despre Samuel se spune că, într-o anumită ocazie, a luat o piatră și a pus-o între Mișpa și Sen ca semn de aducere aminte pentru purtarea de grijă a lui Dumnezeu. Când a așezat piatra i-a dat numele Eben-Ezer (ceea ce în înțelesul înseamnă: Piatra de ajutor) și a rostit cuvintele: „Până aici Domnul ne-a ajutat”. Acum, când pășim cu revista noastră în col de al patruzecilea an al existenței sale, nu putem să ne ne aducem aminte de ajutorul pe care bunul Dumnezeu ni l-a dat de-a lungul anilor. De aceea, înțelegem să facem din acest articol comemorativ un Eben-Ezer, o piatră de aducere aminte. Și întocmai ca Samuel pe vremuri zicem și noi astăzi: „Până aici Domnul ne-a ajutat”. Pentru tot ajutorul Său, noi Îi mulțumim din inimă și în semn de recunoștință, aducem prin aceste rânduri, laudă, cinste și închinare numelui Său.

Gîndul recunoștinței noastre îl îndreptăm și spre înțeleapta Conducere a Statului nostru Democrat Popular, care prin actul de la 23 august 1944 a desțugat țara noastră de lanțurile robiei și a redat și Cultului nostru posibilitatea manifestării libere; i-a acordat dreptul de Cult recunoscut în R.P.R. asemenea tuturor celorlalte culte; și garantează în fapt exercitarea tuturor actelor sale de cult, făcînd ca litera legii să devină realitate, și o realitate adevărată.

Cu aceste gînduri și aduceri aminte, intrăm în cel de al patruzecilea an al existenței revistei noastre.

I. BĂTRANA-Volrodeni

Évfordulóra

ZÁSZLÓ A VIHAROS IDŐBEN

„Végy elő egy könyvet, és mind írd belé a szót, amiket én szóltam néked.” (Jer 36:2)

Dumitru Popa
a Curierul Adventist
főszerkesztője volt
1962 és 1993 között.

Az évfordulón jó lenne arra emlékezni, hogy Isten parancsa, amit minden időkből szolgálóknak adott nagyon is érthető volt: „írd!” A Mindenható tudta, hogy a bűn romboló hatásának következményeként az ember nem képes megjegyezni Isten nagy igazságait és tanításait. Szükség volt tehát arra, hogy leírja,

s így fennmaradjon a földön születendő minden nemzedék számára.

Az írott Ige megcáfolhatatlanul hasznos annak érdekében, hogy véghezvihessük a mennyei küldetést, amely így hangzik: „És az Isten országának ez az evangéliuma hirdettetik majd az egész világon” (Mt 24:14).

A valóság az, hogy a kiadványok, az írott szó oda is eljuthat, ahová senki sem jut el. S ezáltal az is valóság és igaz, hogy a kiadványokkal való munkának különös jelentősége van a nevelésben és az evangelizálásban.

Az első romániai adventista kiadványok

Ha a Romániai Hetednap Adventista Egyház kiadványainak kezdetéről beszélünk, akkor meg kell említenünk az 1883-as évet. Abban az évben az Európai Adventista Konferencián Toma Aslan testvérünk kérésére elhatározták egy román nyelvű folyóirat kiadását az advent üzenet hirdetésére.

S ennek értelmében 1884 januárjában adták ki az *Adevărul present* első számát, amely negyedévenként jelent meg 16 oldalas terjedelemmel. Toma Aslan testvérünk volt kiadványaink első

szerkesztője, mint ahogy ő volt az első adventista lelkész is hazánkban.

Ez a román nyelvű egyházi folyóirat 1884-től 1888-ig jelent meg. Az *Adevărul present* 1884-ben 23000 példányban jelent meg, ami azt jelenti, hogy negyedévenként 5750 példányt nyomtattak belőle.

Az első szám megjelenésétől számított 24 év múltán jelent meg a *Semnele timpului* folyóirat első száma. A szerkesztőségi bizottságot a következő testvérek alkották: Otto Lupke, Petre P. Paulini és J. F. Hinter.

Az egyház lapja

Röviden vázoltam a romániai adventista egyház kiadványainak kezdetét, mivel ez vezetett a *Curierul Misionar* 1914-es megjelenéséhez.

A Román Egyházterület első ülésén, 1913-ban, amely a fővárosi Transilvania teremben volt megtartva, a meghozott döntések között volt az is, amely egyháztagoknak szóló folyóirat kiadását tűzte célul.

A folyóirat első számának szerkesztőségi keretéből kitűnik, hogy Petre P. Paulini és Ștefan Demetrescu testvérek

Valójában senki sem tudja teljesen felmérni, milyen nagy hatással lehet az igazságot kutató szív számára a hármas angyali üzenetet tartalmazó akár egy oldal is.

voltak a szerkesztői. A szerkesztőség és a székhely a bukaresti Maltopol út, 23. szám alatt volt. Kezdetben a *Curierul Misionar* negyedévenként jelent meg.

Az első szám vezércikkében írta Petre P. Paulini testvér: „A Romániai Hetednap Adventista Gyülekezetek Közgyűlésén több fontosabb határozat mellett megszületett a döntés, miszerint negyedévenként egy folyóiratot jelentetünk meg, amely legyen eszköze a missziómunkának, s minden román nyelvet beszélő adventista számára tegye elérhetővé a fontosabb események és előrelépések megismerését a nagy misszióterületen, vagyis az egész világon.”

Valójában senki sem tudja teljesen felmérni, milyen nagy hatással lehet az igazságot kutató szív számára a hármas angyali üzenetet hirdető akár egy oldal is.

Felelősségteljes évek

Kitértem a *Curierul Misionar* (később *Curierul Adventist*) folyóirat történelmére, hogy bevezessem az 1962–1993-as időszakot, amikor a totalitárius rendszer körülményei közepette szerkesztőként feleltem a folyóirat kiadásáért.

Nagyon nehéz, sőt lehetetlen megérteni azok számára, akik nem éltek azok-

ban az időkben, hogy a folyóirat minden számáért, sőt minden cikkéért meg kellett küzdenünk a Vallásügyi Minisztérium cenzúrájával, amely mindig arra figyelte, hogy ne végezzünk... hittérítő munkát (?).

Ám a számos akadály és próbálkozás ellenére, mellyel arra próbálták rávenni az egyház vezetőségét, hogy adja fel alapelveit és hitét (főleg a szombat szentségének megtartását a munkahelyen és az iskolákban, de az ökumenia elfogadását is), egyházunk – csak Isten tudja, hogyan – megőrizte hitalapelvei és szervezeti egységét.

A *Curieul Adventist* mindig is összekötő kapocsként szolgált az egyháztagok között. A „társadalmi cikkek” kívül – amelyekre a hatóságok köteleztek – a folyóirat lapjain be lettek mutatva a hitalapelvek, a Prófétaág lelkének írásai, az advent történelem, stb. Emellett bemutatásra kerültek az egyházi élet fontosabb eseményei, mint például a divíziótól vagy a Generál Konferenciától hazánkba látogató testvérek, akikkel a kapcsolatot akkoriban csak isteni gondviselés révén sikerült ápolni.

S szintén abban az időszakban (1960–1990) került nyomtatásra a Prófétaág lelkének néhány kötete, mint például: *Krisztus példázatai*, *Jézus élete*, *A nagy küzdelem*, *Jézushoz vezető út*, *Pátriárkák és próféták*. Úgy nyomtattuk ezeket a könyveket, hogy a cenzúra ellenére semmit sem hagytunk ki az eredeti szövegből.

Míndezért az Úrnak mondunk hálát! Emberi gyengeségeink és a kommunista hatóságok erőfeszítései ellenére a Hetednap Adventista Egyház a totalitárius rendszer bukásakor, 1989-ben fejlődő egyház volt, amely a szenteknek adatott hitét gyakorolta.

W. Pierson, a Hetednap Adventista Egyház egykori elnökének romániai látogatása (*Curierul Misionar*, 1974/1–2. szám)

A hit ki nem oltott fáklyája

A CURIERUL ADVENTIST AZ 1950 ÉS 1989 KÖZÖTTI IDŐSZAK TÁRSADALMI, POLITIKAI ÉS VALLÁSI KÖRÜLMÉNYEI KÖZEPETTE

David Iordan
a Viață și Sănătate
Kiadó marketing-
igazgatója

A *Curierul Adventist* folyóirat történelmét egyaránt befolyásolták az egyházi események, valamint a romániai társadalmi, politikai és vallási körülmények. Ennek értelmében az egyházon belüli változások is hatással voltak létezésére és történelmére.

Lapjain a *Curier* évről évre, évtizedről évtizedre azok örömét közvetítette, akik egyetlen pillanatig sem kételkedtek abban, hogy közel a szabadulás.

A *Curierul Adventist* az idők valóságában gyökerezve szolgálta az egyház szükségleteit. Lapjain megtaláljuk a legváltozatosabb témákat, kezdve az egyház és a hatóságok közötti viszonytól a jellegzetes hitalapelvekig, és az egyház számára leggyakorlatiasabb közleményekig.

Például 1950 és 1955 között a folyóirat gyakran 6 oldalon közölte a hatóságok

iránti egyházi elismerést, azt hogy „úgy tűnik” előnyös feltételeket teremt a vallás gyakorlásának, és a „látszólagos” szabadságnak. Ez a téma nyilvánvalóvá vált az 1951. július 27-én tartott Unió Választási Közgyűlésén elfogadott nyilatkozatból is.

A valóságban azonban a folyóirat igencsak korlátozott formában jelenhetett meg, s tartalmát is erőteljesen befolyásolták az akkori idők politikai és társadalmi tényezői, ezért számos kérdőjelet tehetnénk az akkori vallásszabadság milyenségére vonatkozóan.

Curierul Adventist – az egyház hírközlő eszköze

Abban az időszakban a *Curierul Adventist* folyóiratnak az volt a szerepe, hogy híreket közöljön az egyházi tevékenységekről. Lapjain tág teret biztosított a világszéles egyház vagy a divízió küldötteinak látogatására. Az 1974-es évi júliusi – augusztusi számban olvas-

hatunk R. H. Pierson, a Generál Konferencia elnöke, és C. L. Powers, az Euró-Afrikai Divízió elnökének hazánkban tett látogatásáról, melynek végén C. L. Powers testvér kijelentette: „Nagy előjog ezen egyház tagjának lenni. De ünnepélyes dolog ezen egyház munkatársának

**A folyóirat évről évre,
évtizedről évtizedre táplálta
azoknak örömét, akik
egyetlen pillanatra sem
szűntek meg hinni a közelgő
szabadulás reményében.**

lenni. Kezünkben van Isten Igéje. S ebben az Igében erő van. Krisztus gondolatai vannak bennetek. Amikor a testvérek eljutnak oda, hogy bízni fognak egymásban, akkor azokhoz a gondolatokhoz fognak közeledni, amelyek voltak Jézus Krisztusban is.”

Az ezt követő számokban más látogatásokról is olvasható beszámoló, mint például E. Ludescher, az Euró-Afrikai Divízió elnökének (1976), Heinz Vogel testvérnek (1978) és más küldötteknek hazánkba tett látogatásáról. Ezek az események a nagycsaládhoz tartozás érzését nyújtották a romániai egyháznak. A hazánkat meglátogató személyek zöme elismerően nyilatkozott az egyházi, istentiszteleti szolgálatokról.

A folyóirat továbbá tudósított a „lelkészek értekezleteiről” is. Ezeket az ország különböző területein szervezték meg. Az 1956 novemberében megjelent számból tudomást szerzünk két ilyen eseményről, amely Bukarestben a Labirint gyülekezetben volt megszervezve (az első ilyen találkozóra 1929-ben, 27 évvel korábban került sor Dicsőszentmártonban). A cikkből megtudjuk, hogy

Testvéri látogatás a Szovjetunióból – 1956.

Az Unió Közgyűlésének résztvevői – 1967.

az eseményen nem kevesebb mint 27 tanulmányt mutattak be. A következő időszakban ezeket az értekezleteket sokkal sűrűbben szervezték meg, a legközelebbit már 1957. szeptember 13. és 25. között.

A folyóirat híreket közölt a lelkesi felszentelésekről, a Teológiai Szeminárium évzáró ünnepségeiről, az egyházterületek és az unió választási közgyűléseiről, és főleg a Szovjetunióban tett munkalátogatásokról.

A Curierul Adventist táplálékot és képzést nyújt

Másfelől pedig folyóiratunk rendszeresen érintette a lelkesi kar kiképzése szükségességének témáját. Számos cikket találunk a „Lelkész a valós életben” című sorozatban, amelyekben a szerzők a hatékony lelkes jellemvonásait taglalják.

Az 1953-as év szeptemberi – decemberi számaiban jelent meg a „Néhány pontosítás Ellen White személyével és tanításaival kapcsolatban” című cikk. Ezen írás az egyház jogos szükségletére próbált válaszolni a Prófétaság lelkével kapcsolatosan: „A Hetednapos Adventista Egyházat buzgón szolgáló személyek közé sorolhatjuk az ifjú Ellen Harmon, későbbi házassága után Ellen White, aki már zsenge korban lett elhívva... S habár nagyszabású munkát

végzett, nem tartotta ezt különleges érdemnek. Minden reménységét Krisztus kegyelmébe, a keresztyény egyedüli reménységébe helyezte, és minden megvalósításáért Istennek hódolt, s tette ezt annál inkább, hogy nem rendelkezett irodalmi neveltetéssel.”

A folyóirat 1960-tól kezdődően fejlődni kezdett, gazdagodott külalakban, s elérte a 28 oldalt. Egyre több írás jelent meg a hitalapelvekre vonatkozóan. Olyan cikkekre bukkanhatunk, mint „A Szentlélek mint személy” (CA, 1961); „A szombatról szóló hitalapelv” (CA, 1968 március – április); „A törvény és a kegyelem az Ó- és az Újtestamentumban” (CA, 1961 január – február), és hasonlók.

Szintén ez utóbbi számban indult útjára egy cikksorozat a következő címmel: „Pitcairn – a földrajzi felfedezések történelmi lapjai.”

Az 1962-es év január – februári számának 2–3. oldalán I. Bătrâna Voivodeni tág teret szentel a Curierul Adventist 40. évfordulójának. A következőket olvashatjuk írásában: „Most, amikor folyóiratunk létezésének negyvenedik évébe lépünk, nem tehetjük meg, hogy ne emlékezzünk arra a segítségre, amit az Úrtól kaptunk az évek során. Éppen ezért ezen megemlékező cikket Ében-Ézernek, emlékoszlopnak szánjuk. És a hajdani Sámuelhez hasonlóan ma mi

is kijelentjük: »Mindaddig megsegített az Úr«. Szívből megköszönjük minden segítségét, és hálából a dicsőítés, a hódolat és az imádat sorait intézzük Hozzá.”

Curierul Adventist – a győzelem bizonyítéka

Az akkori időszak számait fellapozva az olvasó megfigyelheti azt a nehézséget, amellyel nyomdába kerülhetett az alig 4, majd 8, aztán később 28 oldalas kiadvány. S bár a folyóirat lapjain rendszeresen jelentek meg olyan írások, amelyek a hazánkban levő „előnyös” feltételeket dicsérték, a valóság ellentmondott azoknak az előre megfogalmazott szövegeknek, amelyeknek kötelező módon kellett megjelenniük a lapszámokban. A folyóirat valós történelmét a külalakja, tartalma, de főleg a hit számos tapasztalata alkotja, amelyek meghúzódtak a mögött, amit közben tarthattunk és olvashattunk.

Delegația și invitații la Adunarea Generală Ectivă
din 20 Iulie 1988, împreună cu toți pastorii. Cuantă de Conferința AZS
din B.S.R., prezenți la lucrările sesiunii

Az emlékezés jele

A MEGÍRTAK ÍRATLAN TÖRTÉNETE

dr. Ștefan Bratosin egyetemi professzor 1986 és 1987 között a *Curierul Adventist* főszerkesztője volt.

Akaratomon kívül, sőt akaratom ellenére Isten a különböző beosztásokba, az egyházba, a Vallásügyi Osztályon és máshová helyezett választottai révén elhívott, hogy az 1986–1987-es időszakban, vagyis közvetlenül a teológiai tanulmányaim befejezése után a *Curierul Adventist* szerkesztőségének főtítkára legyek. Ismerős volt számomra az akkori sajtó működése, mivel néhány év újságírói és kiadói tapasztalattal rendelkeztem, s azonnal felmértem nem csak az új feladat jelképes értékét, hanem annak nehézségét is. Ezért magamban nagyon hamar eldöntöttem, hogy bármi is lesz, inkább Istennek, mint embereknek fogok engedelmesskedni. Nem volt könnyű, és minden úgy végződött, mint Dániel esetében, aki bekerült az oroszánok vermébe. Sokat tudnék erről mesélni, de a hely szűke miatt három, az akkori társadalmi-politikai helyzetben – de a maiban is – jelképes értékű esetet említek meg.

Elsősorban, ha kíváncsiságokban belelapoztok a *Curierul Adventist* azon időszakának kiadásaiba, amikor én is ott dolgoztam, megfigyelhetitek, hogy egy adott pillanatban a címlapon csak a kiadvány címe és egyetlen fénykép jelent meg. E jelentéktelennek tűnő megjegyzés mögött azonban egy egész sor meg nem írt történelem rejtőzik, ami tulajdonképpen a mi ellenállásunkat képezte a Vallásügyi Osztállyal szemben, amely arra próbált kényszeríteni, hogy az első oldalon – minden más akkori kiadványhoz hasonlóan – Nicolae Ceaușescu fényképét közöljük, különben nem jelenhet meg a *Curier*. Ebből a kettős szorítóból az államhatalmi szervekkel folytatott többrendbeli heves tárgyalások során kerültünk ki. Végül látták el-tökéltségünket, hogy semmiképp sem akarjuk közölni a „vezér” fényképét, így

elfogadták érvelésünket, azt hogy lényegében a címlap nem „első oldal”, hanem „fedőlap”. Azt azonban kikötötték, hogy a folyóirat megnevezése mellett ne legyen más felirat a borítón. Így történhetett meg tehát, hogy a folyóirat továbbra is megjelenhetett Nicolae Ceaușescu fényképe nélkül a címlapon.

Egy másik feszültséggel teli pillanat, amelynek szintén jelentőségteljes és jelképes értéke van, az volt, amikor a Vallásügyi Osztály kifogásolta az „elnök oldalát”. Ezen az oldalon az unió elnöke szólalt meg, s ez az akkori államhatalmi szervek szemében felforgató tevékenységnek tűnt: Romániában Nicolae Ceaușescun kívül nem létezhetett más elnök. Felszólítottak, hogy ezen az oldalon olyan szövegeket jelentessünk meg, amelyek „értesítik” az adventista olvasókat Nicolae Ceaușescu tevékenységéről és gondolkodásmódjáról. Nem voltak egyszerűek ezek a tárgyalások. Minden tudásomat bevethve azzal érveltem, hogy a 2. oldal, vagyis a címlap belső oldala szerkesztőségi szempontból kevésbé vonzó az olvasók számára, s mivel ezt mindenki tudja, még rossz benyomást keltet, hogy épp ezt az oldalt engedjük át a „nagyvezérnek”. Láttam, hogy a hatósági cenzor kissé zavarba esett ettől, ám mégis eltökélt volt szándékában, ezért azt ajánlottam, hogy ennek az oldalnak legyen a fő címe „Szívtől szívnek”. Meglepetésemre elfogadta az ajánlatomat, s így a *Curier* hasábjain az egyház szervezeti egységének jelképe alatt az unió elnöke által aláírt szöveg jelenhetett meg.

Végül megemlítjük az adventista kultúra egyik jelképes győzelmét. A rendszer abbéli igyekezetében, hogy minden ellenőrzése alá vonjon, már évekkel korábban betiltotta a *Curierul Adventist* azon hagyományát, hogy vallásos verset közöljön. S tette mindezt, miközben termékeny adventista költészet létezett, amelyből ihletődtek a zenei programok szervezői. A többszörösen megindokolt visszautasítások után egy nap azt mond-

tam a hatósági cenzornak, hogy ha nem engedélyezi még az én verseim megjelenését sem, akkor ez túlon túl gyanús-nak tűnhet: hogyan fogják értelmezni azt, hogy miközben folyamatosan közli verseimet a *Lucafărul*, a *România literară*, a *Convorbiri literare*, a *Contemporanul* stb., épp az a folyóirat, melynek a szerkesztőségi főtítkára vagyok, nem teszi? Erre semmit sem válaszolt. A meny-nyezetet bámulta, majd fogta az engedélyt jelentő bélyegzőt és rányomta a gépelt versre. Másodszor már könnyebben ment a dolog.

A *Curierul Adventist* száz éve az életjel életkora. S mint minden örökkévalóságra áhító élet, ennek a kiadványnak az élete is jelképekből áll össze.

Azonosság, üzenet és kihívás

NEVÜNK FELELŐSSÉGÉNEK VÁLLALÁSA A CURIERUL ADVENTIST HASÁBJAIN

„Kicsoda az, aki úgy láttatik, mintegy hajnal, szép, mint a hold, tiszta, mint a nap, rettenetes, mint a zászlós tábor?” (Énekek 6:7)

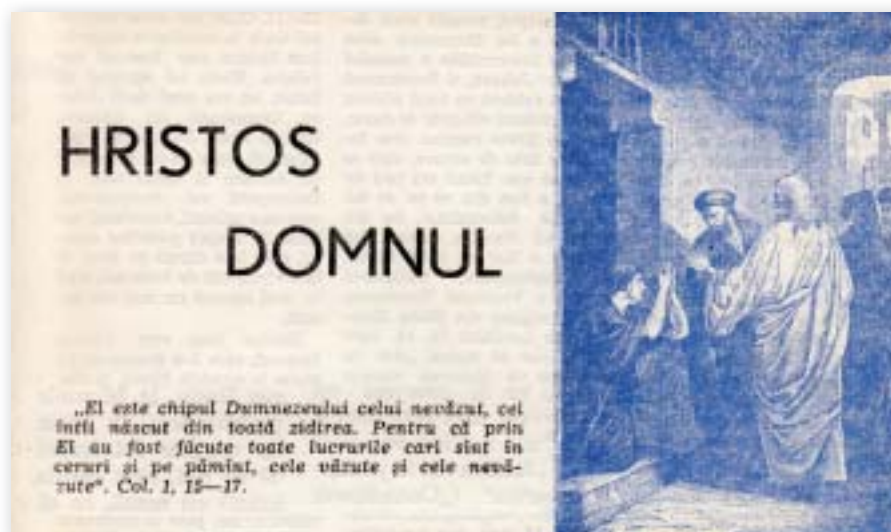

David Jordan a Viață și Sănătate Kiadó marketing-igazgatója.

Hetednapi adventistának nevezünk magunkat. De mit is jelent e név? Hogyan és ki által esett rá a választás? Mit is rejt magában? Ezek a kérdések választ vártak már több mint 44 évvel ezelőtt is. Szükségét érezte az egyház, hogy még határozottabban kifejezze önazonosságát olyan zavaros időszakban, amikor

a „várakozó” mintha minden kornál jobban várta volna Jób szavainak teljességét: „Mert én tudom, hogy az én megváltóm él, és utoljára az én porom felett megáll” (Jób 19:25).

A *Curierul Adventist* hasábjairól azonosságunk sugárzik úgy külalokban, mint tartalomában. Nevünk, amely át lett ültetve folyóiratunk nevébe is, minden idők

hívei értékes örökösének részesévé tesz. Azonosságunk örökké tesz Ábrahámmal együtt, aki „várja vala az alapokkal bíró várost, melynek építője és alkotója az Isten” (Zsid 11:10); Dáviddal, aki kijelentette: „mivelhogy az Úr megépítette a Siont, megláttatta magát az ő dicsőségében” (Zsolt 102:17); örökké tesz

mindazokkal együtt, akik szabadságuk vagy akár életük árán is sikeresen közvetítették élő szóval vagy írott Igével nevünk jelentését.

A '70-es évek körül ez a folyóirat úgy határozta meg az adventistákat, mint: „... a szent Isten nevének és igazságainak megőrzői, az Ő egyháza vagyunk. Felelősségünk, de előjogunk is képviselni az Ő jellemét mindennapi életünkben, méltóknak kell lennünk az Ő nevéhez és az idők elhívásához, és azokhoz a napokhoz, amelyeket irgalma folytán élünk.” (CA, 1970.)

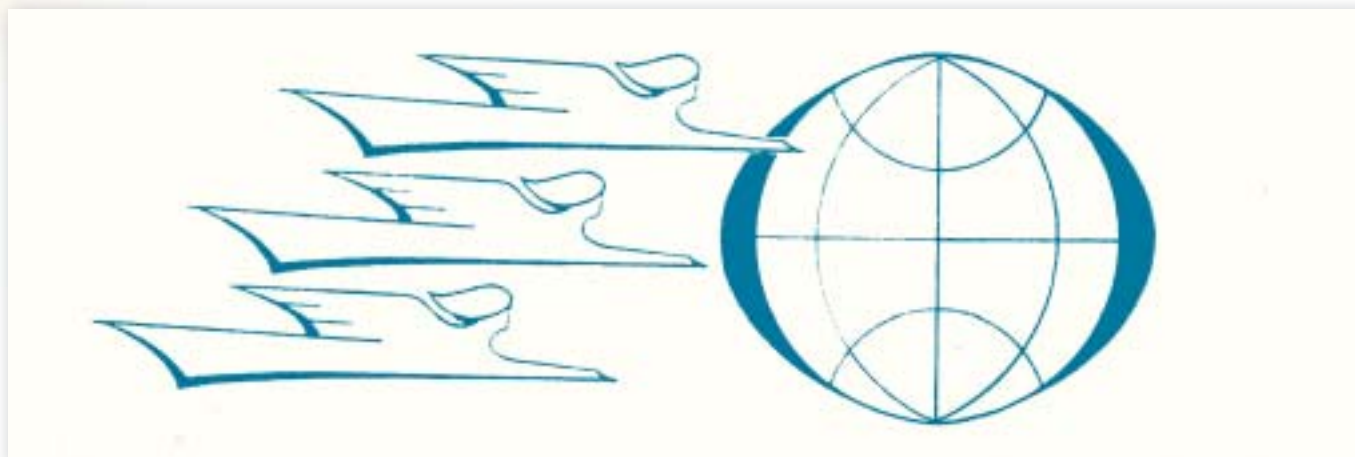
Curierul Adventist – a keresztény üzenet hordozója

A korlátok és az egyházra nehezedő külső nyomáson túl a *Curierul Adventist* minden megjelenő számának lapjain különleges helyet szentelt az advent üzenetnek. Így tehát hasábjain fellelhetőek a keresztény felelősségtudatra ösztönző üzenetek.

Az 1972 júliusi – augusztusi számának 16. oldalán a következőket olvassuk: „Mennyire ünnepélyes az a gondolat, miszerint életünk minden napja, amely eltelt az örökkévalóságra, bizony-

A Teológiai Szeminárium 1978-as végzősei

ságot jelent a mennyei könyvek számára. A kimondott szavakat, az elkövetett tetteket már nem lehet visszavonni. A szent angyalok feljegyezték úgy a jót, mint a rosszat. Senki sem vonhatja ki, legalább még egy napra sem magát ezen feljegyzések alól.”

A közel negyven év alatt (1950–1989) közölt cikkek összességét tekintve megfigyelhető egy közös vonás: egységre és ellenállásra hívás önazonosságunk és hitünk megértése által.

Az egyház és kihívásai a *Curierul Adventist* hasábjain

Mint az egyház folyóirata, lapjain tágas teret kaptak a pozitív vetületek, de az aggasztóak is, amelyek komolyságot, tanulmányozást és nagyon sok imát tettek szükségessé. És a *Curierul Adventist* nem kevésszer érintett olyan témákat, mint a női személyek szerepe az egyház küldetésében, a helyi szolgálattevők szerepe, a lelkészek feladata, az elvekről való lemondás veszélye, vagy a következetesség hiánya gyermekeink és ifjaink nevelésében.

Ezen kérdéskörök érintésének legfőbb jellemzője a bibliai szövegből kiinduló megoldások azonosítása, legtöbb esetben kizárólag csak a Biblia érveit használva.

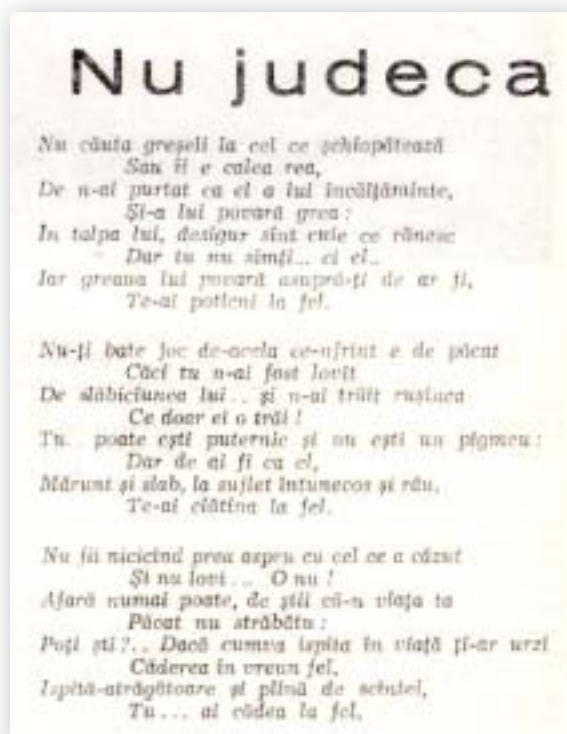
Egy gyakran fellelhető téma az Isten Igéjének tanulmányozása iránti egyre ki-

sebb érdeklődés. „Aggasztó, hogy néha mi hetednapos adventisták – vagy egyesek közülünk – már nem nevezhetjük magunkat joggal a Biblia embereinek. Gyakran elfelejtettük, hogy ezek az igazságok jelentik életünket és erőnket. A szombatiskolában is észrevehető, hogy bizonyos helyeken a Szentírás tanulmányozása hanyatlóban van.” (CA, 1983.)

A lelki megújulásra való felszólítás sok esetben erőteljesen hangzik. Erre úgy tekintünk, mint sarkalatos igazságra. Az Igéhez való visszatérés felhívása fellelhető úgy a tematikus cikkekben, mint a különböző találkozókra szóló beszámolóknak.

Újra előtérbe kerül az a küldetés, amelyet Üdvözítőnk az első gyülekezetre bízott. Az Igén alapuló igazi hitélet a legfontosabb és leghatékonyabb biznyságtévesi módszer.

Visszatekintve e folyóirat történelmére, felfedezem egy olyan egyház történelmét, amelynek HATALMAS Istene van. Sokan ostromozták e folyóirat tartalmát és külalakját, és megpróbálták egyszerű hírnökké viszszaléptetni. De még többen szerették és áldoztak is úgy a külalakjára, mint üzenetére. S száz éves létezése alatt a *Curierul Adventist* tartalma és neve által eleget tett küldetésének. Azonosságunk hordozója maradt.

Szerző: Dumitru Popa

VÁGY AZ ISTEN UTÁN

Készülj fel az ősszel megjelenő gyűjteményes kötetre. A *Curierul Adventist/Adventszeamle* archívumából összeválogattuk a legjobb cikkeket, melyek a *Vágy az Isten után* című könyvben fognak megjelenni.

A CURIERUL ADVENTIST/ ADVENTSZEAMLE ARCHÍVUMA

A *Curierul Adventist/Adventszeamle* Archívuma, amely az 1914-től megjelent majdnem minden cikket tartalmazza, most elektronikus változatban is elérhető. Részletek a www.curieruladventist.ro honlapon.

A Curierul Adventist szép évei

EGYÜTT NÖVEKEDVE AZ EGYHÁZZAL

Adrian Bocăneanu a Curierul Adventist főszerkesztője volt 1994 és 2000 között.

Milyen lenne az élet mobiltelefonok nélkül? Honnan tudnánk, hogy mi történik e-mail, internet és Facebook nélkül? Ezelőtt húsz évvel az információ-áramlás legfőbb eszköze még a nyomtatott papírlap volt. Az egyház hivatalos lapját sok hívő család türelmetlenül várta.

Csupán két év telt el a kommunizmus bukása után. Az egyházi élet még sosem tapasztalt módon pezsgett. A Curierul Adventist folyóirat tájékoztatta országszerte a hívőket mindarról, ami történt imitt-amott, ezért a legtöbb oldalon sűrű, kisbetűvel írt híreket közöltünk. Szükség volt arra, hogy a Curierul Adventist hírt adjon az országos szintű kezdeményezésekről, tervekről, mint például az evangelizációs évek, amelyeknek külön témájuk, himnuszuk és felépítésük volt. Ilyen események voltak például a Net 96, Net 98 vagy a Cse-

lekedetek 2000, melyek folyóiratunk támogatásával lettek előkészítve.

És hogy az ország minden sarkában minden adventhívő magára ismerjen a folyóiratban, 1997-től kezdődően a januári számban több oldal jutott a hat egyházterület elnöki beszámolójának. Az egyházterületek vezetői ugyanazokra a kérdésekre válaszoltak, s válaszaik hat külön hasámban jelentek meg „Visszatekintés – kilátások” cím alatt. A folyóirat mintegy kereszt-porzással járult hozzá a legjobb ötletek és tevékenységek ismertetéséhez.

Az egyház újracsatlakoztatása a világszéles adventizmushoz

Közvetlenül az 1989-es év előtti időszakban a világszéles adventista egyház több képviselője is ellátogatott hazánkba. A Forradalom után azonban még mindig ránk nehezedett a több évtizednyi kommunista időszak elszigeteltsége. A világszéles és regionális egyházvezetés kezdeményezéseit és elveit meg kellett ismernie, értenie és alkalmaznia kellett a nemzeti egyházaknak is. A Curierul Adventist nagymértékben hozzájárult ahhoz, hogy helyreálljon az egészséges kapcsolat a nemzetközi egyházal. S tette ezt úgy, hogy rendszeresen közölte a Generál Konferencia hivatalos lapja, az Adventist Review cikkeit, de más lapok, mint például a Ministry és Dialogue írásait is. Ugyanakkor átfogó jelentéseket írtunk a regionális egyházvezetés (Euró-Afrikai Divízió) bizottsági üléseiről, és külön számot szenteltünk a Generál Konferencia ülészakainak is (Utrecht – 1995; Toronto – 2000).

A melléklet: „Isten hozott a családba”

Az említett időszakban az Úr kegyelméből nagyon sok új hívő csatlakozott egyházunkhoz. A legtöbben 1992-ben keresztelkedtek meg (több mint 7000

személy). Ezen személyek lelki nevelése külön felelősséget rótt ránk, meg kellett erősítenünk őket a hitalapelvek ismeretében, be kellett építeni a gyülekezeti életbe és támogatni kellett missziós törekvéseikben. Ezért az 1993-as évtől kezdődően négy oldalt adtunk hozzá a folyóirathoz, amelyek kimondottan újonnan jötteknek szánt cikkeket tartalmaztak. A legerőteljesebb formában mutattuk be a 27 hitalapelveket, s ezekhez kisebb ellenőrző tesztek csatoltunk. Bemutattuk az egyházi élet meghatározó eseményeit valamint a Curierul Adventist folyóirat történelmét, s emellett rövid szójegyzéket is közöltünk az egyházi, sajátos nyelvezetről. Közös összefogással azt is elértük, hogy az új tagoknak hat hónapra ingyenes előfizetést biztosítottunk.

Az olvasók visszajelzései

Az akkori gyakorlatnak megfelelően egy oldalt szenteltünk az olvasóknak, ahol megírhatták véleményeiket a közölt cikkekről kapcsolatosan. Az akkori időszaknak ez volt az egyik legszebb tapasztalata! Az ilyes fajta gyakorlat hiánya éreztetette hatását, de nagyon sok jól kigondolt és megírt gondolatot közöltek az olvasók.

Néhány szó az olvasók által nem ismert területről... Minden egyes szám előkészítése, a cikkek begyűjtése és szerkesztése több hetet vett igénybe. Ám a tördelés, a grafikai megjelenítések, a szövegek utójavítása majd a nyomtatás előtti utolsó korrektúra szinte sosem készült el legalább egy éjszakába nyúló munkanap nélkül, amelyet együtt végeztünk el a tördelőszerkesztővel George Toncu testvérral. Már hajnalodott, amikor a folyóirat készen állt a nyomtatásra, nekünk pedig egy új munkanapot kellett kezdenünk. De mintha megízleltünk volna valamit elődeink odaadó és kalandvágyó lelkületéből, és ez már elég is volt számunkra.

Kapcsolatban a világszéles egyházzal

ÚJRA A CSALÁDBAN, A SZERETTEINK KÖZÖTT

Christian Sălcianu a Viața și Sănătate Kiadó szerkesztő-ségi titkára

Valódi csatlakozás a világszéles egyház szívveréséhez – ezt érezhették a *Curierul Adventist* lapjait fellelő forradalom után a romániai adventisták. Imár felszabadultak a kommunista rendszer elnyomása alól, amely évtizedekre elszigetelte őket a világ más tájain élő hittestvéreiktől.

Válogatott cikkek és prédikációk

A Forradalom utáni években számos cikk, interjú, riport fordítása jelent meg folyóiratunkban. Már az 1990-es év márciusától kezdődően hazánkban az adventisták újra megismerkedhettek a világszéles egyház vérkeringésével és kihívásaival. A Generál Konferencia akkori elnöke, Neal Wilson meghirdette az egyház szükségletét: „Eljött a megújulás ideje”. Ez a téma fellelhető volt az áprilisi, májusi, majd az őszi számokban is. E. Ludescher, a divízió elnöke 1991-ben az idők jeleiről érkezett, hiszen épp akkor dúlt az Öböl-háború. Az 1993-as év februárjában jelentek meg a világ miszsióterületeiről származó első hírek, amelyeket a Generál Konferencia lelkészi közlönyéből fordítottak le. Később, az évtized vége felé gyakran megtaláljuk Folkenberg elnök írásait, melyekkel próbálta összefogni a világszéles egyházat.

A könyvtárainkban található könyvek szerzői Romániában először a *Curier* hasábjain mutatkoztak be. Ilyenek például: Clifford Goldstein, Jon Paulien, Maxwell, Rodriguez, Wallenkapmf, Douglass, Roy Adams, Vandeman, Bacchiocchi vagy George Knight. A *Curierul Adventist* első kézből adott helyet hasábjain az egyházat tápláló tömörített üzeneteknek, melyek később kibő-

vített formában, a tagok által is értékelt könyvek alakjában jelentek meg. Ezen szerzők vagy tanárok közül némelyek ellátogattak hazánkba is, s folyóiratunk már 1992 januárjában beharangozta az Andrews és Collonges egyeteméről érkező tanárok lelkészeknek szóló nyári tanfolyamait. Nem hagyhatjuk figyelmen kívül az őszi kiadásokat sem, amikor egy egész számot szenteltünk arra, hogy az imaheti elmélkedések révén a világszéles egyház több vezéregyénisége megossza velünk gondolatait.

Külföldi küldöttek látogatásai

A romániai egyház számára egy másik felszabadító érzés volt az is, hogy a világszéles egyházszervezet különböző szintjeit képviselő küldöttek látogattak el hozzánk. Az 1990-es évek előtt megszokott megfigyelések, lehallgatások és diplomatikusan nyilatkozatok helyett a Forradalom utáni látogatások szinte minden évben jó eredményekkel zárultak: nagy terjedelmű interjúk, riportok, prédikációk, áhítatok, fényképek, végül pedig számos levél a szerkesztőség címére.

Amikor a Holbrook házaspár eljött Bukarestbe (Sala Polivalentă), a *Curier* 1990 májusi száma két teljes, fényképekkel tarkított oldalon tudósított a helyszínről, mivel „ez volt az első adventista jelenlét egy ilyen hatalmas méretű terebben” (közel 9000 személy volt jelen). A következő év júliusában szintén

„Drága testvérek a Krisztus Jézusban, együtt örülünk veletek az országokban végbement változásokért... Gyülekezeteink türelmetlenül várják, hogy támogathassanak titeket.”

(A Divízió Bizottságának levele, 1990 januárjában)

fényképes beszámoló jelent meg Folkenberg elnök látogatásáról, és hasonlóan jártunk el a következő évtizedekben Jan Paulsen és Ted Wilson elnök látogatásakor is. Az évek során a Generál

Konferencia és a divízió különböző osztályainak vezetőivel készítettünk interjút vagy mutattuk be tevékenységüket. A *Curierul Adventist* írásaiból a romániai tagok a világszéles egyház pontos statisztikai adatait, terveit és határozatait ismerhették meg.

Hazánkat 1991-ben meglátogatta Paul Gordon, a White Estate Alapítvány titkára. Abban az időben jelentette be egy CD megjelentetését, amely Ellen White összes írását tartalmazta. A CD ára 475 dollár volt, emellett azonban szükség volt még egy különleges lejátszó, de egy IBM számítógép beszerzésére is.

A Generál Konferencia ülészakai

A Generál Konferencia ülészakairól kivétel nélkül tájékoztatott a *Curierul*

Adventist, de a rekordot mindenképpen az 1990-es esemény jelentette, amikor nem kevesebb mint 3 egymást követő szám, melyek között volt dupla kiadás is (augusztus – szeptember, október – november, december) foglalkozott az eseménnyel. S habár Indianapolisban hazánkat csupán 12 személy képviselte, itthon több tízezer testvért érdekeltek

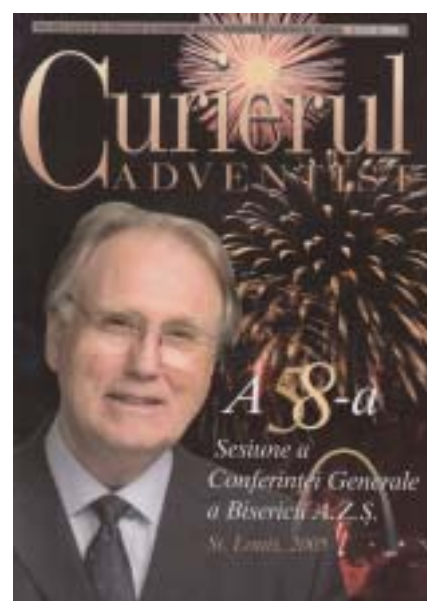
Vineri dimineața, 30 iunie, Robert S. Folkenberg a fost votat de Adunarea Generală pentru un nou mandat în fruntea bisericii mondiale a adventiștilor. După cinci ani epuizanți, părul său este complet alb, la 54 de ani. Cum va arăta după alți cinci ani?

az előadások, tervek, határozatok s az egyház hivatalos nyilatkozatai.

Öt évvel később a *Curier* hirdette meg a feliratkozásokat az Európában, Utrechtben megrendezendő ülészakra. S mivel előreláthatólag több száz romániai résztvevőre lehetett számítani, az esemény előtti számokban sorozatosan jelent meg az „Utrecht Á-tól Z-ig” című rovat, majd az 1995-ös év augusztusi száma teljes terjedelmében, 40 oldalon foglalkozott az ülészakkal. S mivel a szerkesztők tudatában voltak annak, hogy milyen egyházi válságoknak vannak kitéve tagjaink, a következő cím alatt húzták meg a vészharangot: „Utrecht – Mit viszünk, és mit hozunk?” Így szólt a határozott tanács: „Óvakodjunk az országunkra nem jellemző témák és viták behozatalától.”

S ahogy teltek az évek és gyarapodtak a hírközlő eszközök, s az ilyen fontos eseményekről már élő adásokat követhettünk, a *Curierul Adventist* hasábjain egyre kevesebb felület jutott a részletes tájékoztatásnak, inkább a lényegre összpontosítottak a szerkesztők. A Torontóban, 2000-ben megrendezett ülészacról szóló tájékoztatás volt

az utolsó, amely dupla kiadásban jelent meg (augusztus – szeptember). Csupán egyetlen kiadást szenteltek a 2005-ös ülészakkal (Jan Paulsen fényképével a fedőlapon), hasonlóképpen a 2010 júliusában megrendezett eseménynek, ezúttal Ted Wilson, a frissen megválasztott elnök fényképével.

Hivatalos jelentések

A Generál Konferencia ülészekairől szóló tudósítás mellett közölni kellett a hivatalos nyilatkozatokat is, melyek vagy a közérdekű egyházi álláspontot tükrözték, vagy pedig az egyházi intéz-

„Az adventizmusnak olyan mechanizmusokat kell kifejlesztenie, amelyek gazdagítják és rávilágítanak multikulturális és nemzetközi jellegére.”

(George Knight)

mények átszervezésére utaltak (például divíziók létrehozása) vagy akár hitalap- elvi kérdéseket érintettek (28. hitalap- elv: Növekedés Krisztusban). A *Curier* lapjain megtaláljuk a hivatalos nyilatko- zatokat, kezdve az olyan témáktól, ame-

lyek mosolyra fakasztanak, mint például a „Dohányzásellenes nyilatkozat”, a sokkal lobbanekony témáig, mint például a női személyek felszentelése, vagy a homoszexuális életmóddal kapcsolatos nyilatkozat. Az évezredforduló forrongásában, az 1999 decemberében

megjelenő szám a Generál Konferencia felhívását közölte, mellyel arra intettek testvéreink, hogy óvakodjunk a 2000-es év várását övező hisztériától: „Vissza kell utasítani minden okoskodást, amely ezen évszám lelki jelentőségét hirdeti.”

A tájékoztatás nem hiányzott a Generál Konferencia ülészekai közötti öt év alatt sem. A *Curierul Adventist* gyakran tudósított úgy a Generál Konfe- rencia, mint a divízió évi üléseiről. Az internet fejlődésével, majd még érez- hetőbben az Adventist News Network

megalakulásával a szinte azonnal közölt híreket folyamatosan átvette folyóiratunk is. A *Curier* nyitottságát az is bizonyította, hogy olyan eseményekről, helyzetekről is tudósított, amelyek más esetekben el lettek hallgatva. Ilyen volt például 1999 februárjában Folkenberg elnök lemondása.

Az úgynevezett NET-evangelizációk

Az utóbbi két évtized evangélistái- nak és előadásaiknak is tágas teret szen-

telt a *Curierul Adventist*. Ilyenek voltak: Brad Thorp, Mark Finley, Dwight Nel- son vagy Doug Batchelor.

Nyilvános evangelizációs előadá- sokról szóltak a tudósítások, kezdve a *Net 96*-tól a *Cselekedetek 2000*, majd a *Reménység a láthatáron* előadássoro- zatokig, melyet egész Európában köz- vetítettek. Mindezek több tíz oldalnyi anyagot tettek ki, és ezeket az emléke- zetes eseményeket több szempontból is taglalták. Például az 1998-as *Net* alkalmával a márciusi számban kérdé- sek és válaszok jelentek meg az

esemény előkészítéseként (és ne feledjük, hogy akkor még az in- ternet luxuscikknek számított). A szeptemberi szám címlapján megjelent Dwight Nelson fény- képe, s ezáltal folyóiratunk is- mertette meg az olvasókkal azt, aki később Isten által számos keresztséget eredményezett Ro- mániában. Interjúk, bemutatók, személyes tapasztalatok és az Andrews egyetemen zajló ese- mény kulisszatitkaival ismer- kedhettünk meg. A Mark Finley által tartott *Cselekedetek 2000* előadássorozatra készülve az 1999-es év szeptember – októ- beri számának szinte minden oldalára az esemény során meg- tért személyek tapasztalata ke- rült. S szintén a *Curier* szervezte meg 2008-ban a *Net 98*-ról való megemlékezést, amikor Dwight Nelson a kiváló evangelizációs

sorozat után tíz évvel ellátogatott ha- zánkba.

A nagy szerkezet egy ilyen eszköze volt a Forradalom utáni évek Romániá- jában a *Curierul Adventist*. A kiegyen- súlyozottság, amelyről a szerkesztők bizonyosságot tettek egy folyamatos küz- delem volt az elfogultság és a helyi, ro- mániai egyház jellegzetessége között, de ugyanakkor a világszéles egyház tárgyi- lagossága és egysége között is, melynek hirdetnie kell az örökkévaló evangéliu- mot „minden nemzetnek”.

Toți cei care privesc și urmăresc evenimentele actuale în lumina cuvintului profetic, constată cu un sentiment de profundă bucurie, că ele se îndreaptă rapid către ziua revenirii Domnului Hristos. Revenirea Sa este iminentă. Evoluția situației din regiunea Golfului din ultimele luni și săptămâni, sint o dovadă clară a acestui adevăr. Recunoaștem noi oare seriozitatea ceasului prezent, momentele pline de semnificație pe care le trăim? Sau sintem și noi în situația ucenicilor Domnului Hristos, în grădina Ghetsemani?

Împăcătorul lor se lupta, stătea în jața hotărârii Sale finale. Planul mântuirii era în joc. Întreg cerul lua parte la încercarea prin care El trecea. Dar ce făceau ucenicii Domnului? El dormeau. Descurajați, ei abandonaseră lupta, pentru că ei nu recunoscuseră ceasul... lui Dumnezeu. Prioritățile lor au fost în mod greșit stabilite. Nu este oare aceasta primejdia cu care ne confruntăm astăzi? Cuvîntul lui Dumnezeu ne spune: «Căutați mai întâi împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui» (Mat. 6, 33). Acestea sint cele mai actuale și mai urgente cerințe ale poporului Său.

Semnificația priorităților. Este foarte important pentru noi a ne fixa bine prioritățile. Căci de aceasta depinde succesul sau eșecul, o existență care să poarte amprenta unei bucurii intense, sau o frustrare demoralizatoare, biruința sau înfringerea, certitudinea mîntuirii sau îndoiala cu privire la mîntuire, viața veșnică sau moartea veșnică.

Prioritatea noastră esențială este Împărăția lui Dumnezeu. Dietrich Bonhoeffer a exprimat acest gând în următorii termeni: «Dumnezeu doarește ca noi să-L iubim din toată inima noastră, să-L iubim pe El și veșnicia Lui; și aceasta nu trebuie să afecteze cu nimic sentimentele noastre pentru cele pămîntești; nici să le facă să scadă, ci ar trebui să fie ca un fel de «cântus firmus» — cu care celelalte voci ale existenței se armonizează ca în arta contrapunctului (...). Acolo unde «cântus firmus» este clar și distinct, contrapunctul se poate dezvolta apoi pe această bază oricît de mult.

În viața noastră armonia nu se poate reacheza decît dacă Dumnezeu și veșnicia Sa, împărăția și dreptatea Sa constituie preocuparea noastră principală, prioritatea vieții noastre, căreia îi sint supuse toate celelalte lucruri, aspirațiile și dorințele noastre.

Prin parabolele comorii ascunse în țarină și a mărgăritarului de mare preț, pe care le-a rostit Domnul Hristos (Mat. 13, 44—46), El ne arată importanța priorităților în viața noastră. De două ori El ne spune că cel

care descoperă comoara, care descoperă mărgăritarul de mare preț, va vinde tot ce are și va cumpăra ogorul acela, sau mărgăritarul.

Invitația: «Căutați mai întâi!» trebuie să fie experiența noastră zilnică, din zori cînd ne trezim, atunci să căutăm comuniunea cu Dumnezeu mai înainte de a ne îndrepta spre activitățile noastre de fiecare zi. Domnul Isus ne-a lăsat un minunat exemplu în acest domeniu: «A doua zi, dimineața, pe cînd era încă întuneric de tot, Isus S-a sculat, a ieșit și S-a dus într-un loc pustiu, și se ruga acolo» (Marcu 1, 35). Unde este altarul personal și familial al rugăciunii de dimineață? Care este scara valorilor atunci cînd este vorba de Cuvîntul lui Dumnezeu, de biserică și misiunea sau lucrarea pe care El ne-a dat s-o facem? Ce loc dăm noi MISIUNII GLOBALE în viața și lucrarea noastră? Care este ordinea cu precădere (prioritară) a comitetelor noastre? Într-un document al Conferinței Generale din 1976 și intitulat «Evangelizarea și încheierea lucrării, citim fraza următoare: «Noi sintem mereu așa de prinși, de absorbiți de probleme importante, încît nu avem timp pentru ceea ce este esențial».

În octombrie 1917, episcopii și mitropoliții ortodocși erau strinși la Petersburg. Discuțiile lor aveau ca subiect... ce culoare să aibe mitrele lor. În același moment, la depărtare de numai cîteva case, Lenin proclama revoluția!

Îndemnul: «Căutați mai întâi!» m-a fascinat și m-a preocupat în măsură egală, la vederea marilor posibilități ce s-au deschis în Europa de răsărit, ca urmare a evenimentelor bulversante pe care le cunoaștem.

Ne-am fixat noi prioritățile în raport de evenimente?

«Probleme privitoare la structură, la reorganizare și administrare au fără îndoială valoarea lor, semnificația lor. În același timp însă, ele nu trebuie să ne preocupe în așa măsură încît să acapareze toate forțele noastre, tot timpul nostru, astfel încît să neglijăm realitatea, nevoile absolute și care sint: evangelizarea, misiunea globală, îndeplinirea mandatului nostru, care constă în a predica vestea cea bună a Împărăției lui Dumnezeu în lumea întreagă, pentru a servi ca marturie tuturor națiunilor (Mat. 24, 14).

Dumnezeu să ne dea toată înțelepciunea de care avem nevoie, curajul și hotărîrea necesare pentru realizarea apelului Domnului Hristos: «Căutați mai întâi!»

L. Ludeshor
Președintele Diviziunii
Euro-Africa

«Căutați
mai
întîi
Împărăția
lui
Dumnezeu...»

Mat. 6,33

Növekedni minden tekintetben

ÚTBAN A VÉGSŐ CÉL FELÉ

Aron Moldovan a *Curierul Adventist* főszerkesztője volt 2000 és 2002 között.

Pál apostol az efézusbelieknek írva jelentette ki, hogy Isten rendelt az egyházban apostolokat, prófétákat, evangélistákat, pásztorokat és tanítókat, hogy választottait tökéletességben vezessék a leghatékonyabb szolgálatra.

Mint egy kisgyermek fejlődése, az egyház növekedése is különböző szakaszokon megy át, hogy végül elérje a felnőtt kort, maga mögött hagyja a bizonytalanságokat, a fejlődés kezdeti időszakára jellemző tétovázást, és minél inkább hasonlóvá válik Údvözítőnkhez, aki „gyarapodék bölcsességben és testének állapotjában, és az Isten és emberek előtt való kedvességben” (Lk 2:52).

Az Isten által kijelölt út nem minden esetben könnyű. Igazolja ezt a *Curierul Misionar* is, amely később vette fel a *Curierul Adventist* nevet. A folyóirat 1914-től kezdődően folyamatosan fejlődött. Szerkesztői arra törekedtek, hogy méltó és helyes tartást adjanak neki.

A kommunista rezsim megtett minden tőle telhetőt a lap beszűntetése érdekében. Visszaemlékszem, az '50-es években a *Curier* folyóiratból alig maradt meg néhány szegényes, Bibliatanulmányt tartalmazó oldal.

Azok, akik hitalapelveink „tisztasága” fölött örködtek, minden erejükkel próbálták a lehető legrövidebb időn belül megszüntetni a lapot, s arra próbálták rávenni az egyházvezetőket, hogy mondjanak le az olyan „kiegészítőkről”, mint a *Curierul Adventist*. A *Curier* azonban egyszerűen nem volt hajlandó eltűnni, sőt egyre több fejtörést okozott a hatóságoknak, akik még ádázabban léptek fel túlélésünk eszközei ellen.

Ám függetlenül attól, hogy milyenek voltak azok az idők és milyenek voltunk

mi, a *Curier* nem szűnt meg megjelenni, s íme, Isten dicsőségére és a mi örömünkre megérte a századik évfordulóját. Az egyre hevesebb viharok és fenyegetések nem tudták legyőzni a bátorságot és az elszántságot.

S ebben a kusza történelemben meghívtak engem is, hogy két évre – 2000 és 2002 között – vezessem a Romániai Hetednap Adventista Egyház hivatalos lapját. Lelkesedés nélkül fogadtam el. Úgy éreztem, hogy nem vagyok kellően

Ám függetlenül attól, hogy milyenek voltak azok az idők és milyenek voltunk mi, a *Curier* nem szűnt meg megjelenni, s íme, Isten dicsőségére és a mi örömünkre megérte a századik évfordulóját.

képzett erre a feladatra. Kevés munkatársam volt és tapasztalattal sem rendelkezttem. Mihai Ghioaldă volt a szerkesztőségi titkár, együtt láttunk komolyan a munkához, s arra törekedtünk, hogy mindig időben készen legyen a lap.

Az előkészített anyag jellege viszonylag egyszerű volt. Egyházi ügyosztályoktól származó cikkek voltak, amelyek által tájékoztattuk az egyháztagokat az ügyosztályok tevékenységéről és a felmerülő nehézségekről.

Emellett a különböző egyházi folyóiratokból (*Adventist Review* vagy *Ministry*) közöltük teológiai cikkek fordításait.

Ám minden nehézség ellenére a folyóiratnál végzett tevékenységem hasznomra vált, mivel alkalmat adott gyakorolni a gondolkodást és írást, valamint lehetőségem volt azt tenni, amit szeretek. Hálás vagyok a jó Istennek azért, ahogy irányította az eseményeket, és

megköszönöm az egyházvezetőknek is, hogy bizalmat szavaztak nekem.

Jelen írásom címe – „Növekedni minden tekintetben” – számomra egy célkitűzés, amelyet szívesen építke be a mindennapjaimba. Örömmel töltene el, ha e folyóirat olvasói is ezt tennék.

Gondolják el, milyen nemes cél ez. Ne tévesszük szem elől Údvözítőnket, aki „szébb az ember fiainál” (Zsolt 45:3), és aki minden embernél szébben fejezte ki magát (Jn 7:46).

A minden tekintetben való növekedés magában foglalja az értelmi, lelki és jellembeli fejlődést, hogy majd méltóvá tétessünk minden jó szolgálatra.

Haladásunk attól az úttól függ, amelyen Isten vezet, és azoktól a döntésektől, amelyeket meghozunk. Meg vagyok győződve, hogy sokkal hosszabb távot tehetünk volna meg a hit útján, ha a legjobb döntéseket hoztuk volna meg. Azonban ingadozásaink, tétovázásaink, megalkuvásaink és hitetlenségünk megfosztanak a legjobb eredményektől. Nincs azonban értelme a kesergésnek. Minden, amit megtehetünk az, hogy kérjünk bocsánatot Istentől, és a jövőben éljünk a rendelkezésünkre álló legjobb világosság fényében.

„Kövessétek hitüket”

KELLŐKÉPPEN ÉRTÉKELJÜK ÉS KAMATOZTASSUK A HIT TÁRHÁZÁT

Mihai Ghioaldă a *Curierul Adventist* szerkesztőségi titkára volt 1996 és 2001 között.

Az idők során a *Curierul Adventist* az egyik olyan eszköz volt, amely által az Úr Igéje szólt hozzánk, és ébren tartotta Jézus második eljövételébe vetett reménységünket. A múlt jelenik meg előttünk azon személyek által, akik jó irányba vezették a munkát, és a nyomtatott oldalakon megfelelő táplálékot nyújtottak lelki növekedésünk érdekében. Az idei évforduló alkalmat nyújt azokra emlékezni, akik a múltban fontos felelősséget hordtak a vállukon az „igehirdetés szolgálatában” (Csel 6:4), beleértve a fordítás és a kiadványok készítésének munkáját is. Tekintsünk rájuk figyelemmel, ismerjük el munkájuk sikereit és próbáljuk utánozni hitüket.

Két azonos helyzet

A Zsidókhöz írt levelének zárószavaiban Pál apostol, a Szentlélektől ihletve röviden, tiszteletteljesen és kedvesen utal ezekre a személyekre: „Emlékezzetek meg a ti előjáróitokról, akik szólották néktek az Isten beszédét, és figyelmeztvén az ő életök végére, kövessétek hitüket. Jézus Krisztus tegnap és ma és örökké ugyanaz” (Zsid 13:7-8).

E szavakat hasonló helyzetben írta, mint amelyen átment a romániai egyház az utóbbi száz évben. Ezt az időszakot túlélte az egyház, s a nehéz körülmények, az elnyomás és gazdasági nehézségek közepette is fejlődött. Azok a kihívások kitartó hitet követeltek és fejlesztettek ki, de ugyanakkor arra is rávilágítottak, hogy az emberi természet gyenge és korlátolt. Hasonlóképpen, az egyházat létezése során „szent” (Zsid 3:1), de nem csalhatatlan (Jak 5:17) emberek alkották, akiket Isten hívott el, és akikre ezt a munkát bízta.

Felhívás az egyensúly megőrzésére

Pál apostol háromszoros felhívással int az egyensúly megőrzésére. Egyfelől ne szépítsük a múltat olyannyira, hogy elhagyottaknak érezzük magunkat amiatt, hogy hitünk elődei már nincsenek közöttünk. Másfelől pedig, a múltba tekintve ne nézzük le és ne gyalázzuk azokat, akik az Úrért dolgoztak és a legnehezebb pillanatokban fontos felelősséget hordtak vállaikon. Éden kapujától napjainkig mindenkinek szüksége van a mennyei megbocsátó és megmentő kegyelemre. A múlt ismerete még nagyobb odaadást eredményezzen az Úr Jézus iránt, aki „tegnap és ma örökké ugyanaz”.

Az Újtestamentum lapjain nevelő és építőjellelű példát találunk olyan tévedésekre és megalkuvásokra vonatkozóan, amelyek meghatározták az egyház egyes vezetőinek és tagjainak lelki tapasztalatát. Ám nem ez kell, hogy képezze a követendő mércét, vagy a tanulmányozás tárgyát, esetenként pedig az elítélő visszaemlékezést az újabb nemzedékek számára. Mindenek felett Isten vezérlő karját kell csodálni, amely munkálkodott szolgáló életében és tevékenységében, s amely valódi lelki nyereséget jelentett az egész egyház számára: alázatos magatartást, irgalmas szívet és az „igazságnak békeséges gyümölcsét” (lásd 5Móz 8:2-3,14-16; Mik 6:8; Zsid 12:11). Az Úr Jézus tökéletes és csalhatatlan példaképe, az egyház Feje ihlesse és alakítsa az összképet.

Egy figyelmes választás

A százéves évfordulón kellőképpen értékeljük és kamatoztassuk azt, amit kaptunk. Némely dolgot csak akkor ismerhetünk fel és értékelhetünk helyesen, ha figyelmes elemzésnek vetjük alá, tágabb értelemben, teljes terjedelmében vizsgálunk bizonyos idő elteltével. A végtelen örökélet majd lehetőséget nyújt és

képessé tesz még jobban megérteni és értékelni mindazt, amit Megváltónk tett értünk a Golgotán. S ekképpen olyan javakra teszünk szert, melyeket csak akkor szerezhetünk meg, ha emlékezünk és figyelünk a közel- és távoli múlt hit hőseinek életmódjára. Az Úr adjon bölcsességet és tegeyen képessé arra, hogy kamatoztassuk a hit kincsét, a ránk bízott örökséget, hogy munkánk és életmódunk a hit kifejeződése legyen nemzedékünk számára. Maradjunk „a hitben alaposan és erősen”, „meggyökerezvén és tovább épülvén Ő benne, és megerősödvén a hitben... bővítködvén abban hálá adással” (Kol 1:23; 2:7).

Az Úr áldása maradjon velünk és az egész művel. Segítsen, hogy egy nap – minél előbb – az Új Földön Nehémiáshoz hasonlóan elmondhassuk: „És megjelentém nékik az én Istenemnek rajtam nyugvó jó kegyelmét, és a király beszédt is, amelyeket nékem szólt, és mondanak: keljünk fel és építsük meg! És megerősíték kezeiket a jóra” (Neh 2:18).

A Curier forró témái

AZ EGYHÁZ TÖREKVÉSEI A CURIERUL ADVENTIST FOLYÓIRATBAN

Christian Sălcianu
a Viață și Sănătate
Kiadó szerkesztő-
ségi titkára

Visszatekintve a *Curierul Adventist* történelmére, két dolgon is elcsodálkozhatunk: az a kiegyensúlyozottság és nyitottság, amelylyel a lap kitért a „forró” témákra is, valamint ezzel egy időben az, ahogyan la-
vírozott a számos kihívás, válság, szükséglet és lehetőség között. Vezércikkek, jegyzetek, nyilatkozatok, tájékoztatás, levelek és válaszok – ezek mind igazolják azt, ahogy szembe mentünk a néha lobbanékony témákkal is. A helytel való gazdálkodás miatt ezeket a témákat hét nagy kategóriába soroltuk.

Az egyház állapota

Megújulás és reformáció – ez a jelenlegi elnök, Ted Wilson vezérgondolata volt, de az utóbbi három évtized minden egyes egyházelnökének jellemzője is. Neal C. Wilson már 1990 márciusában megemlítette, hogy „Elérkezett a megújulás ideje.” Négy évvel később (1994 februárjában) Folkenberg elnök elismerte: „Egyik csalódásom az, hogy még nem érezhető annak a megújulásnak a hatása, amelyért imádkoztam.”

Egy „importált” dilemmát – a konzervatívok és liberálisok között felmerülő feszültséget – taglalt Herbert Douglas

a „Konzervatívok és liberálisok” (2002. március), de Florin Lăiu is az „Egyensúlyban a liberalizmus és konzervativizmus között” (2013. július), vagy a „Bibliai teológia” rovat, amely ugyanolyan időszzerű ma is, mint volt 1998-ban.

A női személyek felszentelése Utrechtben hatalmas tét volt, s a *Curier* erről sem maradhatott le. Az 1995-ös év májusi hónapjában terjedelmes cikkeket közölt az adventista női személyekről (ez volt az Adventista Nők Éve). Később lapunk beismerte, hogy a felszentelés témája képzete „azt a kérdéskört, amely a leghevesebb vitákat szülte” a Generál Konferencia ülészakán. Az ülészakának szentelt különkiadásban (1995. augusztus) be lettek mutatva a pro és kontra érvek, ezekhez csatolva a híres előjárók neveit is, mint például Andrews vagy Damsteegt (kontra) és Dederen (pro).

Helyi szinten a szombat megtartásának témája volt a legvitatottabb kérdés. Az olvasóktól érkezett javaslatok és ajánlásokban fellelhető volt a vágy, hogy határozott jelzést kell adnunk a szombat megtartására vonatkozóan (iskolában, katonai szolgálaton). S míg 1990-ben ezt a kérdéskört lapunk a Generál Konferencia ülészakától vette át (hogyan és mit tegyünk szombaton, stb.), 1994-ben Romániában lett megszervezve egy szombatünnepelésről szóló értekezlet. Az 1994

„Ne távolodjatok el az őszinte igazságtól és valóságtól, még akkor sem, ha az nem minden esetben rózsaszín vagy kívánt. Ne essünk a jelszavak vagy a félretájékoztatás csapdájába.”
(Részlet egy szerkesztőségbe eljuttatott levélből, amelyet egy lelkész felesége írt)

decemberében megjelentetett következtetések önmagukról beszélnek: „a szombatünnepelésben riasztó méreteket öltenek a ceremóniák, a formalizmus, a túlzott és gyenge minőségű prédikációk, az hogy a tevékenységeket csupán néhány személy tartja a kezébe, valamint a többség passzivitása.” Ugyanabban a számban az unió állásfoglalását kértük a naplemente különböző időpontjaival kapcsolatosan, s meg is jelent egy cikk az ország különböző pontjain levő naplementék közötti eltolódásról. Tíz évvel később hasonlóan „csípős” volt még ez a kérdéskör. Ezt sugallja a 2004 februárjában megjelent „Boldog vagy kibírhatatlan szombat” cikk címe is. Ugyancsak a szombatra vonatkozó írások jelentek meg 2005 szeptemberében és 2011 októberében is.

Szintén a *Curier* archívumaira kíváncsi kutató számára közérdekű témák voltak a következők: választások az egyházban (Florin Lăiu – 1995. szeptember; Benjamin Roșca – 2000. április); viszonyulás a Profétaság lelkének írásaihoz (1994. április, 2004. szeptember); egyházi himnuszok, közös énekek (Lucian Cristescu – 2007. április).

A más véleményű adventistákkal való viszony

A *Curier* már a Forradalom utáni első évtől kezdődően számos cikket közölt

a független lelkészekről és szolgálattelvőkről. Az 1994-es év júniusában jelent meg egy cikk a független szervezetekről: a pozitív oldalon az Amazing Facts, a negatív oldalon pedig a Hartland intézet állt.

Az 1888-as eseményeket is különböző szemszögből vizsgáltuk meg. Kezdvé a Gili Cârstea által írt levéltől (1994. március), a Robert Wienlanddal készült interjúig (1994. december), amely cáfol és ellenez minden, az egyház vezetősége ellen irányuló kritizáló megnyilvánulást.

mit sem teszünk.” Folyóiratunk 1995 júliusában tette közzé azt a nyílt levelet, melyet Nelu Dumitrescu elnök intézett a reformistákhoz. Továbbá Adrian Boacăneanu elnöksége alatt is említést tettünk a Reform mozgalommal való párbeszédre irányuló kezdeményezéséről.

Írtunk a tized kérdéséről (2001. július; 2012. október); az egyház tekintélyéről (Robert Folkenberg – 1995. június); a Szentháromságról (Raoul Dederen – 1994. november; Florin Lăiu – 2004. január).

A Katolikus Egyház új katekizmusának is szenteltünk egy cikket 1993 szeptemberében, majd 2000 októberében egy címben tettük fel a kérdést: „Az Antikrisztus – érvényes-e még az adventista magyarázat?”

A Forradalom utáni időszak kevésbé érintett kérdése, az ökuménia szintén „forró” téma volt. Az 1990-es év nyarán igazi gondot jelentett az „ökuméniával való viszony”. Ez a kérdéskör újra megjelent a márciusi–áprilisi dupla kiadásban, majd 1992 júliusában is, de szinte mindig, valahányszor újabb jelét láttuk annak, hogy a Katolikus Egyház közeledni próbál a protestáns egyházakhoz vagy az amerikai vezetéshez. Helyi szinten különös érdeklődés övezte a Biblia valálasközi fordításai érdekében tett erőfeszítéseket (Florin Lăiu – 1993. augusztus; Viorel Dima – 1994. február).

Szintén tágas teret kapott a bibliai szombat és a vasárnapünneplés kérdése. „Vasárnap, az új világrend szombatja” vagy „Szombat az emberiség történelmében” – mindkét cikk 1993 májusában jelent meg. Az ismert Samuel Bacchiocchi 1999 novemberében terjedelmes cikket közölt a szombatról.

Végidei események

A Havonta megjelenő tájékoztató és gondolatébresztő folyóirat a Krisztus visszajövetelét váróknak jelmondattal fémjelzett Curierul Adventist leggyakrabban Jézus második eljövetelét tárgyalta. Az 1990-es év első számától kezdve teret kapott az eljövétel fényében végzett szabad missziómunka. Érdeklődéssel figyeltük a politikai-vallási mozgásokat.

Folyóiratunk 1995 júliusában jelentette meg a Tanulmányozó Bizottság jelentését „A város bűné” című könyvvel kapcsolatosan: „a könyvet ne használjuk alapelvi és prédikációs forrásként.” Az 1888-as eseményekről szóló legfrissebb értekezés három cikkben jelent meg 2013 februárjában.

A Curier lapjain a reform mozgalommal való kapcsolat is helyet kapott. Dumitru Popa 1991 májusában készített interjút Nelu Dumitrescu elnökkel és megemlítette, hogy a reformisták a „mi nevünk alatt” nyomtatják a Prófétaság lelkének írásait, „és mi ez ellen sem-

Más egyházakkal való kapcsolat

A Curier lapjain különleges figyelmet szenteltünk más egyházak fejlődési mutatóinak. Az 1991-es évben több kiadásban is elemeztük a Jehova tanúi szervezetet, de David Koresh szektáját is (1993. március), vagy más szektákat (1994. június). Híreket közöltünk Malachi Martin könyvéről (The Keys of This Blood), tájékoztattunk a Jezusitákról, egy közös képet jelentettük meg George Bush elnökkel és II. János Pál pápával (1991. július). Mindezeknek kifejezetten örültek olvasóink, hisz szemük előtt látták teljesedni a próféciákat.

Az 1992-es év egyik számának címe a következő volt: „Armagedon szele”. Két kiadással később, júliusban a *Curier* hasonló érzelmeket közvetített arra vonatkozóan, hogy „közel a vég”, olyan írásokban, amelyek a millenniumra, ökümenáriára, az új világrendre tértek ki.

Feltevődött a kérdés 1993 áprilisában: „Mit várhatunk a 2000-es évtől?” Majd a júniusi számban Marvin Moor egy több mint 4 oldalas cikkét jelentettük meg a következő címmel: „Visszszámolás a 2000-es évig”. A következő hónapban már a címlapon tevődött fel a kérdés: „Még meddig vár Isten?” A következő év februárjában pedig a *Curier* címlapja kellően stilizált kihívást „do-

bott be” a végidőre való várakozásra vonatkozóan: „Számítgatások kísértése vagy Jézus utáni vágyakozás?” A kérdést Florin Lăiu tárgyalta egy cikkben, és szintén ő az aláírója az 1995 áprilisában megjelent „Vigyázó, hány óra van?” című írásnak. Külföldről, a *The Voice of Prophecy* lapjairól is átvettünk egy cikket, amely felhívta a figyelmet, hogy szükség van a riogató és alvás közötti kiegyensúlyozott álláspontra (1997. október).

Az ilyen irányú témákban leggazdagabb év 1999 volt. Egy dupla különkiadás (május – június) adott magyarázatot a helyzetre: „a 2000-es év küszöbén újra elő van készítve a színtér a millenniumi várakozások újjáéledése előtt.” Számos külföldi szerző közölt kiegyensúlyozott cikket a 2000-es évhez és Krisztus visszajöveteléhez való viszonyulásunkra vonatkozóan. Az év végén, 1999 decemberében a *Curier* választ keresett a kérdésre: „Hogyan fogadjuk a 2000-es évet?” Ám emellett közzétette a Generál Konferencia hivatalos álláspontját, valamint a romániai egyházvezetők ezen állásponttal kapcsolatos véleményeit. S meglepő módon a következő év júniusában újra előkerült ez a téma a „Az advent időpontja – Visszajön-e Jézus Krisztus 2000-ben?” című írásban, majd 2001-ben az augusztusi – szeptemberi dupla kiadásban.

Az állammal való viszony

Az egyház és az állam viszonya gyakran fellelhető téma volt a *Curier* hasábjain. Már a Forradalom utáni első számokban három egyházvezetőségi levelet közöltünk, melyeket a Minisztertanácshoz, a Tanügyi Minisztériumhoz és a Nemzetmentési Fronthoz intéztek, kérve bizonyos kérelmeikre a megoldást, mint például a méhkerti épületegyüttes visszaszerzését, szabad szombatot az iskolákban vagy azt, hogy az adventista tanulók a gyülekezetben vehessenek részt a vallásórán.

Az 1990-es év márciusában határozott cím jelent meg: „Az egyház nem politizál.” Júniusban pedig lapunk hírt adott a Romániai Vallásszabadsági Jogokat Védő Egyesület megalakulásáról, melynek minden egyházterületben megalakultak a helyi szervezetei.

Viorel Dima 1995-ben gyakran írt cikket vagy közleményt a vallásszabadsággal kapcsolatosan. A szombaton megszervezett iskolai vizsgákkal valamint ez irányban kivívott győzelemmel kapcsolatosan 1999-ben jelentek meg írások, főleg a májusi – júniusi dupla kiadásban.

Az 1996-os év első három számában Aron Moldovan az adventisták viszonyulását taglalta a katonai szolgálathoz. Ezt a témát Viorel Dima is érintette

Ellen White și cruditașile

1998 januárjában. A világi törvényszékekhez való fordulás kérdését külföldi és hazai szerzők is több cikkben tárgyalták 1999 júliusában.

Az adventista egyház és a politikai rendőrség (Securitate) közötti kapcsolat elsőként 2006 decemberében, az unió álláspontjaként jelent meg, mely erőteljesen tört elő újra 2013-ban, a Gheorghie Modoran és Iosif Suciú által írt cikkekben.

Egészséges életmód

A *Curierul Adventist* lapjairól nem hiányozhatott az egészség üzenete. Az életmódra, az egészség filozófiájára, kockázati tényezőkre (dohányzás, alkohol), párbeszédre és vitákra, közleményekre, figyelemztetésekre utaltak az ilyes fajta írások.

Az 1992-es évben egy különleges szombat lett szentelve az egészség témakörének, s ebben az értelemben a *Curier*

számos cikket jelentetett meg a mértékletességről és a mozgásról. Constantin Dinu és Gily Ionescu orvosok több tíz cikket, jegyzetet írtak az egészségről. Mellettük sokan mások, némelyek a szerkesztőségi posta rovatban érintették az időszerű kérdéseket, mint például azt, hogy orvosi szempontból kijelenthetjük-e, hogy „képesek vagyunk arra, hogy többé ne vétekezzünk” (ez a párbeszéd dr. Săndulache és dr. Dragomir között folyt).

A *Curierul Adventist* 1994 februárjában jelentette meg a Generál Konferencia nyilatkozatát az (ovo-laktó) vegetáriánus életmóddal kapcsolatosan. Az 1995-ös év februári számának címlapja pedig a vegetáriánus élelem-piramist népszerűsítette. Majd 1998 áprilisában egy cikket közölt azon elmélet ellen, amely azt hirdette, hogy az igazi étrend kimondottan csak „nyers ételekből” áll, majd júniusban az alapcikk és a címlap is Ellen G. White álláspontját mutatta be a nyers ételekkel való étrenddel kapcsolatosan. Egy hónappal később dr. Leonard Azamfirei beszélt a szervátültetésekről; 2000 júliusában pedig az olvasók egy sebész dilemmájáról szerzhettek tudomást, arról, hogy „mennyit mondjon el betegének annak valós egészségi állapotáról.” A központi sajtót uraló egészségügyi témák fellelhetőek voltak a *Curier* oldalain is, mint például a kergemarhakór (2001. március); vagy az, hogy a National Geographic egyik kiadása 2006-ban elismeréssel szolt az adventista életmódról, s ekkor a következő címmel jelent meg cikk folyóiratunkban: „Elrejtett kincs – a vegetáriánus étrend”.

Nem végső soron

Egy mindig időszerű vitatéma volt az év végi ünnepekhez való viszonyu-

lás, amelyekre kifejezetten a téli hónapokban tértünk ki. S míg az 1990-es év decemberi száma nem érintette a témát, mivel teljes terjedelmében (és immár sorozatban) az indianapolisi Generál Konferencia ülészakájának volt szentelve, a következő év januárjában az alapcikk érintette az Úr születése ünnepének témáját. 1992-ben pedig már a decemberi címlap hirdette ezt a témát. Feltevődött 1994 decemberében a kérdés: „Mit csináljunk a téli ünnepek alkalmával?” Erre a kérdésre kaptuk levélben a legtöbb választ, ajánlatot. Az 1996-os év decemberében szó volt a karácsony eredetéről, majd 1997-ben a születés témáját a következő cím alatt boncolgattuk: „Született nekünk az Üdvözítő”.

De voltak más érdekes témák is: teremtéstan – evolucionizmus (Goldstein – 1993. július; Ariel Roth – 1998. július; vagy az „Isten nem hazárdjátékos” című könyv recenziója 2008 júniusában); testhelyzet imádkozás közben; szerencsejátékok (a Bingo-korszak); homoszexualitás; születésszabályozás; kivándorlás és gyülekezetek a diaszpórában; egyházi zene; visszaélések a gyülekezetben;

szépirodalom. Éveken át a januári számok kerekasztal beszélgetés formájában közölték az egyházterületek elnökeivel készült interjúkat. Az elnökök nyílt és őszinte párbeszédben szoltak az oktatás terén levő képzett személyzethiányról, a lelki emberek hiányának válságáról, a minden szinten tapasztalható tetlenségről, a magas mércéről való lemondásról, elvilágiasodásról...

Egy, de inkább két záró gondolat

Ezek mind érdekes, időszerű, talán mindig időszerű témák. De az olvasó mégis egy tájékoztató és gondolatébresztő lapot tart a kezében. Hogy tartalmazhat akkor vitákat is? Természetesen

„Maradok a régi meggyőződésemmnél, miszerint ahová bejut a *Curier*, oda bejutnak a jó angyalok is.”

(Florin Lăiu)

nem lehet eleget tenni minden elvárásnak. Érettség, kiegyensúlyozottság, realizmus és reménység – íme a siker titka, amely az unió titkára, Aron Moldovan tollából származik a „Ne légy túlzottan feddhetetlen” (1999. február) című cikkében. Írásából azt értjük meg, hogy semmi sem jó, ha el van túlozva, mivel „a *túl* feddhetetlen fanatikust jelent, a *túl* bátor figyelmetlent, a *túl* merész szemtelent, a *túl* kedves gyávát vagy képmutatót, a *túl* derülátó valóságtól elszakadtat, a *túl* fontos megátalkodottat, a *túl* beképzelt gőgöst, a *túl* jó fegyelmetlent, a *túl*

szeretetteljes érzélgöst, a *túl* helyes törvényeskedöt, a *túl* tekintélyes diktátort, a *túl* független pedig ellenzékít jelent...”

A *Curierul Adventist* betöltötte azon küldetését, hogy a tájékoztatás és a gondolatébresztés eszköze legyen, mint ahogyan Florin Lăiu is említette 1997 februárjában: „maradok a régi meggyőződésemmnél, miszerint ahová bejut a *Curier*, oda bejutnak a jó angyalok is.”

Áldások leltára

ÖRÖM ÉS SIKERÉLMÉNY A BETŰK ÉS CIKKEK KÖZÖTT

Gabriel Dincă a *Curierul Adventist* főszerkesztője volt 2002 és 2009 között.

Daniel Defoe hasznos tanácsot adott kitalált hőse, Robinson Crusoe által. Amikor a lakatlan szigeten találta magát, először egy... listát készített. Az egyik oszlopban felsorolta nehézségeit, a másikban pedig az áldásokat. Az első oszlopba beírta: „nincs ruhám.” A másikba pedig: „meleg van, tehát nincs is szükségem ruhára.” Az első oszlopba ezt írta: „minden élelem oдавszett.” Aztán a másikba: „de a szigeten bőven találok gyümölcsöt és friss vizet.” S így folytatta. Rájött, hogy minden negatív helyzetre van egy pozitívum, amiért hálás lehet.

Visszatekintve elmondhatom, hogy számos okom van arra, hogy hálás legyek Istennek azért az időért, amit a *Curierul Adventist* szerkesztőségében tölthettem. Bár nem hajótörés volt az, hogy a laphoz kerültem, hanem az Úr elhívása, mégis el kell ismernem, hogy szembe kerültem kezdeti nehézségekkel. Visszaemlékszem az első napokra, amikor igyekeztem szorgosan és felelősségteljes elvégezni a munkát. Akkor nem volt szerkesztői képzésem, ám az unió és a kiadó munkatársai bátorítottak és támogatottak, hogy minél jobban felkészüljek és szolgáljam az Urat.

Kezdeti vágyak

Amikor átvettem a munkát a *Curierul Adventist* szerkesztőségében, célul tűztem, hogy az olvasók minél több szükségletére választ próbálok találni. Elsősorban azt szerettem volna, ha ez a folyóirat segítséget nyújt az olvasónak személyes és mélyes kapcsolat kialakítani az Úr Jézussal, ha reményt, vigasztalást és bátorítást nyújt az Üdvözítő második eljövételére várakozóknak, és ha megteremti az azonnosság összetartó érzését az adventista egyház üzenetében és küldetésében.

S bár minden vágyam az volt, hogy új lendületet hozzak a folyóirathoz, nem volt sem tapasztalatom, sem olyan író munkatársaim, akik azonnal életbe ültessék elvárásaimat. Ezért beiratkoztam mesteri fokozatra újságírói szakra, s elkezdtem megtanulni, hogyan ültessem életbe mindazt, amire véleményem szerint szükség volt. Első kezdeményezéseim egyike volt az, hogy a meglátogatott gyülekezetekben közvélemény kutatást végeztem, hogy még jobban megismerjem az olvasók szükségleteit és elvárásait. Riportokat készítettem az egyházi életről, és széleskörű témákat próbáltam érinteni: teológiát, tapasztalatokat, interjúkat, nevelést, egészségügyet, családot, lelkesítést és gyerekoldalt. Arra gondoltam, hogy ez a folyóirat olyan, mint egy bolt, amelyben minden olvasónak meg kell találnia azt a témát, amely számára vonzó, és amely lelki táplálékot nyújt.

Amellett, hogy valami újat szerettem volna csinálni, és szerettem volna kielégíteni a lelki szükségleteket, imában kértem Istent, hogy az írott cikkek által munkálja az egyház egységét, és nyújtsa választ a ki nem mondott kérdésekre és gyötrődésekre. Emlékszem, különösen arra törekedtem, hogy a folyóirat időben eljusson az olvasókhöz, még az adott hónapban már olvasható legyen. S szintén a hívők szükségletei megismerésének vágya vezetett oda, hogy nyílt párbeszédet folytattam az olvasókkal, ám a válasz nem mindig az volt, amire én vártam.

Arculatváltás

A fontos, tartalmi változások mellett küzdöttem azért, hogy színes folyóiratot nyomtathassunk, amely kellemes és szép külalakjával még vonzóbb legyen az olvasók számára. Habár

kezdetben ez lehetetlennek tűnt az akkori nyomdai felszereltség hiányában és a nagy költségek miatt, az első lépést mégis megtettük 2003-ban, amikor a belső oldalakat elkezdtuk két színben nyomtatni. Nem volt ez óriási dolog, de minden újítás örömet jelentett számomra. Néha órákon át összpontosítottam a cikkek címére, hogy még kifejezőbbek legyenek, vagy próbáltam alfejezetekre „tördelni” a szöveget, hogy könnyebbé tegyem az olvasást. S így lépésről lépésre vezettem be új elemeket a folyóirat arculatába. A 2006-os évtől kezdődően vezettük be azt, hogy a cikkek szerzőinek megjelenjen a fényképe, hogy őket az olvasók is megismerhessék. Ám legnagyobb örömet a 2007-es év júliusa jelentette számomra, amikor az álom valóra vált: megjelent a folyóirat első, teljes mértékben színes száma.

Visszatekintve elismerem, hogy jó volt hozzám az Úr, és megsegített abban, hogy kis mértékben én is hozzájárulhassak a *Curierul Adventist* munkájához és küldetéséhez. Szeretném kifejezni hálámat és köszönetemet minden áldásért, amit kaptam Istentől a folyóiratnál szolgálva, ugyanakkor testvéreim támogatásáért is hálás vagyok. Meg vagyok győződve, hogy ez a folyóirat folytatja munkáját, vigaszt, bátorítást és reménységet visz mindazokhoz, akik szeretik, várják és előkészítik Jézus Krisztus eljövetelét.

Curierul Adventist a digitális korszakban

MÉG VAN SZÜKSÉGÜNK TÁMPONTOKRA

A Curierul Adventist szerkesztősége

A Curierul Adventist szerepe már kezdetektől fogva az volt, hogy tájékoztassa a tagokat az egyház küldetéséről és eseményeiről. A nevében található „curier” (hírnök) szó is igazolja, hogy felvállalta az üzenethordozás szerepét az adventhívók között.

A televízió és az internet előretörésével a nyomtatott kiadványok, de főleg a folyóiratok és napilapok számos kihívással kerültek szembe. A digitális hírközlő eszközök nagy sebességgel közvetítik az információt, s ez azt eredményezte, hogy szinte teljes mértékben elhanyagolódtak a nyomtatott kiadványok.

Útkeresés

Az utóbbi években a romániai adventista egyházban is sokat fejlődött a televízió meg az internet. A Speranța TV 2007-ben kezdett közvetíteni, de emellett az internetet széles körben használták úgy az egyházi közegek (adventist.ro), mint a hozzá tartozó intézmények annak érdekében, hogy híreket, közleményeket és eseményeket közvetítsenek a tagoknak. Ezt a szolgálatot mindeddig a Curierul Adventist látta el. Az emberek hamar megtanultak információhoz jutni, az új technológia révén hamar megoszthatták egymással tapasztalataikat vagy akár utasításokat is kaphattak.

Ilyen körülmények közepette a Curier havonkénti megjelenése túl lassúvá vált az események sodrásában, s a 32 oldalnyi terjedelem elégtelennek bizonyult a közlendő információhalmazhoz képest. Ezzel szemben a televízió és az internet sokkal könnyebben alkalmazkodik az új helyzetekhez és a közönség elvárásaihoz.

Egy válasz

Ebben a helyzetben át kellett gondolni a Curierul Adventist működési elvét. A folyóiratnak meg kellett maradnia Jézus Krisztus eljövételének hírvivőjeként még e digitális korszakban is. Az első lépés és válasz az új helyzetre a www.curieruladventist.ro honlap elkészítése volt.

Az interneten már nem okoz nehézséget a hely úgy, mint például a nyomtatott formátumban. Ezért a Curier weboldala sok olyan anyagot is tartalmaz, amely nem kerülhetett be a folyóiratba. Teológiai viták, bibliai prófécia, személyes és missziós tapasztalatok, szemléltető példák prédikációkhoz, versek – mindez

Az embereknek szükségük van információra, de azt is tudniuk kell, hogy az Úr Jézus visszajön, hogy a szombatot meg kell szentelni és tudniuk kell, hogy a család egy szent közösség férfi és nő között, továbbá tudniuk kell, hogy a Biblia Isten Igéje, és hogy a hármasság üzenet épp most hangzik.

megtalálható a www.curieruladventist.ro honlapon. Ez a weboldal szeretne a források raktára lenni a lelki épülésre vágyó tagok számára, de a szolgálattevők számára is, akik a szombati prédikációikra szeretnének felkészülni.

A beiratkozó személyeknek hírlevelet küldünk, amelyben tájékoztatunk a legújabb cikkekről és hírekről, s ez egy másik módja annak, ahogy a Curier kapcsolatot teremt a virtuális térrel. Folyóiratunk továbbá elérhető a curierul@adventist.ro

e-mail címen, valamint a Facebook-on is, tehát így is elérhetőek vagyunk az internetet használók számára.

A virtuális világgal való kapcsolattartás megannyi lehetőség, hogy az adventista olvasók híreket kapjanak az egyház küldetéséről és munkájától.

Szükség van támpontokra

Ilyen körülmények között feltehetjük a kérdést: Van-e még szükség a Curierul Adventist folyóiraatra? Milyen szerepe van ennek a lapnak, ha az emberek már nem olvasnak nyomtatványt, mivel bármit megtalálnak az interneten?

A televízió és az internet révén az információ óriási sebességgel száguld. És ott, ahol sietés van, ott megjelenik a zavar is. Sokat mondanak és írnak, de semmi sem tartós, alapos. Éppen ezért a folyóiratnak meg kell jelennie, hogy a továbbiakban is támpontot jelenthessen. Szükség van a lapra, hogy az információk özönében az emberek biztos alapot találjanak benne. Az embereknek szükségük van információra, de azt is tudniuk kell, hogy az Úr Jézus visszajön, hogy a szombatot meg kell szentelni, és tudniuk kell, hogy a család egy szent közösség férfi és nő között, továbbá tudniuk kell, hogy a Biblia Isten Igéje, és hogy a hármasság üzenet épp most hirdettetik.

Kilátások

A Curierul Adventist 100 éves fennállása alatt több kihívással szembesült. Világháborúk, Antonescu-korszak, kommunizmus, most pedig viszonylagosság... Beszüntették, de később újra megjelent. Cenzúrázták, és türelmesen várt a jobb időkre. És ma, ebben a változó és ingadozó környezetben meg kell maradnia a romániai advent hit megingathatatlan támpontjának.

Adventszemle

– igazság magyar nyelven

Forray Lázár
1990 és 2005
között a Román
Unió Kiadványok
Osztályának
igazgatója volt.

Van néhány utalás a *Curierul Misionar* lapjain (1930/1) arra vonatkozóan, hogy a két világháború között megjelent egy magyar nyelvű adventista folyóirat *Adventhírnök* név alatt. Negyedévente jelent meg, s az évi előfizetés 60 lejbe került. Nem tudjuk pontosan, mennyi ideig létezett, és azt sem, hogy tartalma különbözött-e a román folyóiratétól, vagy hogy annak fordítása volt.

A kommunista időben magyar nyelven csak kizárólag a szombatiskolai tanulmányok jelenhettek meg. Az '50-es években még a román nyelvű *Curierul Adventist* is csak kimondottan a szombatiskolai tanulmányokat tartalmazhatta. Majd 1957 és 1958 között a *Curier* tartalmát egy külön folyóiratba (ugyanazon név alatt) fordították le magyar nyelvre.

Egy anyanyelvű folyóirat szükségessége

A rendszerváltás után robbanásszerű fejlődés volt tapasztalható a vallásos és missziós irodalom nyomtatásában. Az egyház hivatalos lapja korlátozás és cenzúra nélkül jelenhetett meg soha nem tapasztalt példányszámban, az egyház növekvő taglétszámának függvényében. De továbbra is csak kimondottan román nyelven.

A több mint nyolcezer magyar ajkú adventista közül némelyek továbbra is előfizettek a *Curierul Adventist* folyóiratra, míg mások magyarországi kiadványokat részesítettek előnyben.

Erre a szükségletre elsőként Faluvégi Dezső testvér reagált. Önként vállalta

fel egy magyar nyelvű folyóirat kiadását. De mivel a Teológiai Intézet tanára is volt, ráadásul több adventista kiadvány fordításán is dolgozott, a folyóirat nem jelenhetett meg rendszeresen és ebből kifolyólag a minősége is hagyott kívánivalót maga után.

Ebben a helyzetben 1994-ben eldöntöttem, hogy személyesen hozzájárulok egy magyar nyelvű *Curier* kiadásához. Úgy határoztunk, hogy *Adventszemle* lesz a neve, és nem *Adventhírnök* (ami a román nyelvű lap nevének fordítása lett volna), mivel ezt a címet már használta a Magyar Unió. Az *Adventszemle* megnevezés egy adventista előrelátást, a világ dolgaira való kitekintést is takar.

Adventszemle – összetartozás és igazság

A román nyelvű folyóirat célja a tájékoztatás és ihletés, s emellett a magyar nyelvű változat elé egy különleges célkitűzést is állítottunk, és pedig azt, hogy legyen egy megfelelő kommunikációs eszköz, amely révén kölcsönös bizalmat ápolhat Jézus teste, az egyház, és e test alkotóeleme, a magyar testvérség. Interaktív folyóiratot képzeltünk el, amelynek szerkesztéséhez hozzájárulhatnak az olvasók (levelezés, kérdések, tapasztalatok, vélemények, egyházi események, stb.).

A román nyelvű folyóiratból csak azokat az anyagokat vettük át és fordítottuk le, amelyek az egyházi eseményekről, vezetőségi közleményekről, fontos tudnivalókról szóltak. A többit vagy mi írtuk, vagy angol nyelvből fordítottuk.

Akkor a szerkesztőség tagjai voltak Faluvégi Dezső és Forray Lázár, mindketten fordítók, írók, szerkesztők, korrektorok, és Kovács Judit, a szerkesztőségi titkár és tördelőszerkesztő. Később

KÖZÉRTHETŐ EVANGÉLIUM

csatlakozott a csapathoz Zakariás Lóránd (szerkesztő) és Mutneán Károly (tördelő).

Ma az *Adventszemle* közel 400 példánya jut el havonta a magyar ajkú adventistákhoz. Tartalma jobbára a *Curierul Adventist* cikkeinek a fordítása. A csapatot Szócs Erzsébet, Papp Andrea, Mezei Áron és Bartha Sándor alkotják, és törekednek arra, hogy az *Adventszemle* a legszebb külalakban jusson el a gyülekezetekbe.

Száz év áldás

CURIERUL ADVENTIST - VÁLASZ ÉS BETELJESEDÉS

Gabriel Maurer
az Inter-Európai
Divízió titkára.

Egy rövid utazásra hívom önöket. Afrika déli részén van a Jóreménység foka. A számos csodálatos látvány mellett az utazót az az érdekesség fogadja, hogy itt találkozik két azonos és mégis annyira különböző óceán. Messze, a láthatáron pedig feltűnik az Antarktisz.

Száz éves a *Curierul Adventist*. Visszatekintés és előretekintés. Két találkozó óceán? Bátorító és hálára indító visszatekintés? A látható kihívások előtt bizalmas és reményteljes előretekintés? Mi vár ránk a láthatáron, amikor a jövőbe tekintünk? Ezeket a kérdéseket fel kell tennünk.

A mai adventista egyház egy kis, jelentéktelen, ismeretlen egyház lenne, ha elődeink nem rendelkeztek volna látnoki előrelátással, és nem nyomtatták volna ki mindazt, amit felfedeztek a Bibliában és a Biblia által. S bár a képek világában élünk, a szó erejének még ma is utolérhetetlen ereje van. A több ezer reklámot sugárzó képnek semmilyen jelentőségteljes üzenete nem lenne, ha nem csatolnának hozzá legalább néhány szót. A szavak nagyon sok változást hozhat-

hogy divízióink minden uniójának van saját folyóirata, s ez bizonyos fokon azonosítást ad minden uniónak. Továbbá megfigyelhető, hogy az utóbbi időben egyre több egyházterület, intézmény és különböző egyházi szolgálat kiadja saját lapját. Ám mindenek előtt a *Curierul Adventist* folyóiratnak sikerült az, hogy sajátos azonosítást nyújtson a romániai egyháznak, hű maradt a Szentíráshoz, a világszéles egyházhoz, s különleges módon járult hozzá a hitbeli egységhez.

Kommunikációs eszköz

Egy növekvő egyháznak hatékony kommunikációs eszközökre van szüksége. És itt én nem a „legfrissebb napi hírekre” gondolok, hanem elsősorban gondolok a hit ápolására, értékelésre, tiszteletre és együttérzésre. Más szóval annak lehetőségére, hogy az egyháztagoknak időben bibliai értékeket közvetíthet. Valamivel több mint egy évszázados már az „Adventist Review” folyóirat, amely nyomán megjelent a világszéles egyház kiadványa, az „Adventist World”, amelyet számos nyelvre, köztük románra is lefordítottak. S érdemes megfigyelni, hogy ez a folyóirat a hit kommunikációs eszközévé, az azonosítást és az egységet eszközévé vált, sőt némely földrészen missziós eszköz, amelyet megosztanak szomszédokkal, munkatársakkal és ismerősökkel.

Minden évforduló felejtés elleni emlékoszlopot jelent. Ez történik a *Curierul Adventist* esetében is. Emlékeszem, hogy évekkkel ezelőtt, amikor még gyerek voltam, édesapám érdekes dolgokat mesélt ebből a folyóiratból. S aztán később, amikor már én is kezdtem olvasni, nagy örömmel fogadtam a különböző cikkeket és prédikációkat. S ekképpen a *Curierul Adventist* az áldások eszközévé vált nem csak az olvasók, hanem azok számára is, akik elmesélték társaiknak az olvasottakat.

**A *Curierul/Adventszele*
jövője mindenekelőtt
az olvasók fenntartás nélküli
támogatásától függ.**

nak egy kép megértésében, egy kapcsolat minőségében, egy ország politikájában, de még a történelem menetében is.

A szónak azonban még van egy vetülete. A könnyen elillanó posztmodern társadalomban a nyomtatott szó jótékony ellenpontot képez, amely legyőzi a pillanatnyi befolyást, és nyomtatása után hosszú távon is hatása lehet.

Lelki táplálék

Egy keresztény folyóirat legfontosabb szerepe az, hogy lelki irányvonalat mutat. Az érintett témák és cikkek által az olvasók lelki táplálékot nyernek úgy lelki növekedésük, mint hitük fejlődése érdekében. Mások véleményei és tapasztalatai megismerése által az olvasó bátorítást nyer, hogy mélyítse el személyes kapcsolatát Istennel, ne hátráljon meg a nehézségben, s ha vereséget szenved, próbálkozzon újra.

Azonosságunk eleme

Az egyház folyóirata ugyanakkor azonosítást is. Érdekes jelenség,

Kilátások

Na és most? Milyen kilátásaink vannak a következő száz évre? Üdvözítünk közeli eljövételére várva nem szeretnék egy újabb százéves évfordulóról beszélni. Nem tudjuk, mennyi ideig tart még, míg Isten ezen a földön mindent újjá teremt. Egy dolgot azonban tudunk: sokkal közelebb vagyunk ehhez az eseményhez, mint akkor, amikor maga az Üdvözítő beszélt tanítványainak eljövételéről az Olajfák hegyén. Éppen ezért egyszerűen csak a *Curierul Adventist* „jövöbéli kilátásairól” szeretnék beszélni.

♦ A *Curierul Adventist* semmiképp sem lesz haszontalan a jövőben, és bizonyára még fontosabb szerepet tölt majd be az egyház életében. Olyan világban élünk, amely haszontalan információkkal halmoz el, s ezek zöme teljesen értéktelen, s ilyen helyzetben e folyóirat sokkal inkább, mint a múltban, lelki

irányt mutathat. Arra összpontosíthat, ami valóban fontos az életben.

♦ Világunkat ugyanakkor teljesen szétszabdalta az önző individualizmus, s a *Curierul Adventist* még erőteljesebben az egyház azonosságának és egységének eszköze lehet. Vannak mélységes dolgok, melyek egyesítenek. S ennek tudatában még könnyebben tudunk foglalkozni azal, ami jó, szép, pozitív és felemelő, értékelhetjük embertársunkat és elkerülhetjük a romboló, kritizáló lelkületet.

♦ Ám mindenek felett a *Curierul Adventist* az olvasóktól függ. És természetesen a szerzőktől, azoktól a tagoktól és lelkészekről, akik készek megosztani hitük tapasztalatait másokkal. Engem mindenkor bátorít az apostolok tapasztalata: „Péter és János pedig felelvén, mondanak nékik: vajon igaz dolog-e Isten előtt, rátok hallgatnunk inkább, hogy nem Istenre, ítéljétek meg! Mert nem

tehetjük, hogy amiket láttunk és hallottunk, azokat ne szóljuk” (Csel 4:19-20). Én is vágyom arra, hogy egyházunk minden hívő tagja ilyen lelkes tapasztalatot éljen át a mindennapokban. S miután mi magunk megtapasztaltuk az Úr Jézus üdvözítő jóságát, sikeresen közöljük azt mások bátorítására.

Tulajdonképpen ezért létezőnk: „Az egyház Isten elrendelt eszköze, emberek megmentésére. Szolgálatra hívta el és azal bírta meg, hogy hirdesse az evangéliumot a világnak. Isten terve már kezdettől fogva az volt, hogy egyháza az Ő tökéletességét és erejét tükrözze a világ előtt” (E. G. White, *Apostolok története*, 9. old.).

Bátorító kilátások várnak a jövőben úgy Isten egyházára, mint az örök evangélium terjesztésének eszközeire. A *Curierul Adventist* a múltban elvégezte küldetését és meg vagyok győződve, hogy Isten kegyelme által a jövőben is elvégezi.

Stafétaváltás

FOLYÓIRAT A FIATAL GENERÁCIÓNAK

„Amiket hallottunk és tudunk; és amiket atyáink beszéltek nekünk, nem titkoljuk el azokat az ő fiaiktól; a jövő nemzedéknek is elbeszéljük az Úr dicséretét, hatalmát és csodáit, amelyeket cselekedett.

Mert bizonyosságot állított Jákobban, és törvényt rendelt Izráelben; amelyek felől megparancsolta atyáinknak, hogy megtanítsák azokra fiaikat; hogy megtudja azokat a jövő nemzedék, a fiak, akik születnek; és felkeljenek és hirdessék azokat fiaiknak; hogy Istenbe vessék reménységüket és el ne felejtkezzenek Isten dolgairól.”
(Zsolt 78:3-7)

Iacob Pop
a Viața și Sănătatea
Kiadó igazgatója.

Igy volt akkor

Közel 50 évvel ezelőtt történt. Már tudtam olvasni, és ez nagy örömmel töltött el. Nap mint nap új horizontok nyíltak meg előttem. Emlékszem arra a szombatnapra. Nagyapám volt a szolgálatos igehirdető. Általában egyszerűen, lassan beszélt, bárki megérthette. Úgy tudta kezelni a kissé megkopott Bibliáját, hogy nagyon könnyen nyitotta ki a tanulmányozandó fejezethez. Tudtam, hogy egyetlen napot sem járt iskolába, ezért számomra megmagyarázhatatlan volt, hogyan tudott olyan összefüggően prédikálni, folyékonyan olvasni. Tulajdonképpen sokkal jobban csinálta, mint én, aki már rendelkeztem némi iskolával (épp akkor végeztem az első osztályt!). Azon a szombaton volt a szószéken egy folyóirat, s a prédikáció is ennek egyik cikkéről szólt. Felolvasott egy-egy bekezdést, majd magyarázatot fűzött hozzá. Figyelmesen hallgattam. Nagyon érdekelt a dolog.

Amikor nagyapám lejött a szószékről, elkértem a folyóiratot. A *Curierul Adventist* egyik száma volt. Tisztelettel és boldogan lapoztam bele. Igazi kincsként

tartottam a kezemben. Akkor tudtam meg, hogy gyülekezetünkben egyetlen előfizetés jutott el a kiadóhoz. Többen szerettek volna előfizetni, de mivel korlátozott volt a példányszám, azt a megoldást választották, hogy a gyülekezeti alapból fizetnek elő egy példányra, így mindenkinek hozzáférése lehet. A tagok sorra olvasták ki, majd adták tovább. Kiváltságnak számított az első között kiolvasni és nem várni hetekig, míg sorra kerül szí! Minden bizonnyal sokkal több olvasója volt, mint ahány példányszámban megjelent. Így volt akkor...

Valamivel később

Jelentős eseménynek számított – legálábbis számomra – a lap megjelenése. Nem maradt elolvasás nélkül egyetlen cikk sem, sőt ellenkezőleg, némelyeket újraolvastam, mert olyan témákat taglaltak, amelyeken hosszan elgondolkodtam. Telt az idő, megkeresztelkedtem és aztán felkértek, hogy prédikáljak. És micsoda hű segítségre leltem a *Curier* lapjain! És milyen jó, hogy nagyapám felajánlotta számomra a *Curierul Adventist* és a *Curierul Misionar* régi számait. Gyakorlatilag irányt mutatott a folyóirat, és nagymértékben járult hozzá felkészülésemhez. Természetesen szerzőtől függően teljesen különbözött a stílus, a gondolatok mélysége és érintése, ám mindenkitől tanulhattam. Azt hiszem, hogy nehéz elképzelnünk, milyenek is voltak azok az idők a kiadványok szempontjából. Édesapámnak csupán néhány lelki töltetű könyve volt. És az új kiadványok? Igen, az is megjelent 2–3 évente, vagy talán még ritkábban egy. És a példányszám? Nem tudom, milyen példányszámban nyomtattak egy-egy könyvet, azt azonban tudom, hogy sosem volt elég a nagy kéréshez viszonyítva. Ilyen körülmények között a *Curier* szerepe meghatározó volt a hitalapelvei és teológiai témák bemutatása

szempontjából. Az egyházat érintő időszerű és nagy témákat sorozat formájában jelentették meg, s ezt én nagyon szerettem. Ha mindehhez hozzátesszük az egyház életét bemutató tájékoztatókat és híreket – annak ellenére, hogy ezeket nagymértékben cenzúrázta az akkori hatalom – megértjük, hogy a *Curier* által a jó Isten gondoskodott arról, hogy egyházának legyen tápláléka és irányadója a hitben, hogy megtarthassa egységét és örizkedhessen a hitehagyásoktól. Ki mérhetné fel, hogy hozzám hasonlóan hány fiatalnak jelentett irányadót és képzést a *Curier*?

Ma százéves évforduló. Holnap azonban mi lesz?

E szám lapjait fellapozva könnyű átfogó képet kapnunk az elmúlt 100 évről, mely során Isten gondoskodott erről a kiadványról. A százéves évforduló alkalmat nyújt megünnepelni Isten csodatetteit, bölcsességét, jóságát, gondoskodását nyája iránt, hogy az megtarthassa egységét és megőrizhesse az advent reménység lángját. Ma kedvező időköt élünk. Nem korlátozzák sem a példányszámot, sem az oldalszámot. Akár hetente több ezer példányban is megjelenhetne a lap! Nyilvánvaló a folyóirat minőségi fejlődése is (tartalom, külalak, nyomtatás). Csak nézzetek bele az internetes archívumba és meggyőződhetek róla. Az évfordulón azonban szeretném megosztani a *Curier* kedves olvasójával azt, ami a szívemet nyomja: milyennek kellene lennie a folyóiratnak, hogy vonzó legyen a gyermekem, a gyülekezet ifjai számára? Ó, igen, már tudom, az interneten kell megjelennie. Ez nem jelent gondot. Tudunk alkalmazkodni. De tartalom és külalak szempontjából? Vannak javaslataid? Ugye, hogy mindannyian arra vágyunk, hogy ők is „Istenbe vessék reménységüket és el ne feledkezzenek Isten dolgairól!”

Ruxandra Bejan zis „Sändel”.

S'a născut la 4 Maiu 1915 în Comuna Muscu, Jud. Covurlui. Acum locuiește cu mama ei la Galați, urmând și la școală, în clasa 3-a primară.

Foarte silioare la învățătură și cu bună purtare, a trecut cu succes acum și clasa 3-a, — în toate primele trei clase, având nota cea mai mică 7. Silinția și purtarea ei a atras atenția Doamnei Direcționere, care a apreciat și lăudat educația aleasă, pe care o dovedește această copilă. Sändel știe de aștefel să nu primească lauda pentru sine; ci ea mbrturisește că dorează purtarea aceasta credinței și binecuvântării Domnului Hristos. Ea duce bucuros și arală doamnei la blouri cu scene din viața Domnului Hristos, care apoi sunt folosite și pentru alții.

Mica noastră „Sändel” — pe lângă că este o bună elevă în școală — este și o bună misionară între copiii din Comunitatea Galați. După ce vine dela școală, ea își învială lecțiile și apoi, cu ghiozdanul încărcat cu Biblii Noui Testament și altă literatură religioasă — ea pornește la lucrarea cea plăcută Domnului, și nu se întoarce acasă decât după ce a vândut toate cărțile, broșurile și revistele din ghiozdan. Cu glasul ei plăcut de copilărie cu minte, ea întâmpină pe drumul pe stradă sau pe localități în casele pe unde intră și le spune: „Vă oier o carte sau o revistă foarte importantă pentru sufletul omului. În ea ni se vorbește despre Domnul Hristos, că vine a doua oară, ca să judece vii și morții. Oamenii buni și temători de Dumnezeu vor fi luși de Domnul la cer, iar oamenii răi și păcătoși vor fi aruncați în lacul focului. Prețul cărții sau al revistei este numai de atâția Lei, și eu vă rog să o cumpărați!”.

o Biblie de 500 de lei, una de 150 lei și altă literatură religioasă în valoare de peste 500 lei.

Domnul binecuvinează cu succese mari lucrarea ei misionară, nu numai cu succese materiale. Căci „Sändel” nu se mulțumește numai să vândă literatură; ci ea își notează adresa persoanelor în deosebi doritoare de a cunoaște adevărul Sfintei Evanghelii și adevărată credință în Domnul Hristos. Pe aceste persoane ea le invită la adunare, sau adresa lor o dă mamei sale, ca să le viziteze pentru a line lecturi biblice cu dânsule. Aștzi sunt șase persoane cari vizitează regulat adunarea ca rezultat al lucrării misionare a lui „Sändel”. Mai mult încă: Sändel urmărește de aproape progresul în credință al sufletelor căștigate prin lucrarea ei. Sufletele acelea îi slau în deosebi la inimă. În ziua Domnului ea cercetează cu ochii prin adunare, să vadă dacă „oilele” ei sunt loate, iar, când în un Sabat, a văzut că lipsesc două din „oilele” ei, amput-o avzi zicând: „Ce li s'o fi întâmplat? Mă voi duce după amiază să le vizitez, să văd care este cauza de n'au venit la adunare!”.

Găteva date de memorizat.

Anul 1780 Ziua întunecoasă.
1798 Inceputul timpului din urmă.
Anul 1855 Căderea de stele.
1844 Prima manifestare a Spiritului profetic între noi.
Anul 1844 Sfârșitul celor 2300 zile.
Anul 1844 Adevărul despre Sabat scos la lumină.
Anul 1849 Apariția primei reviste adventiste „The Present Truth” (Adevărul Prezent).
Anul 1850 Publicarea primului număr din „Review and Herald”.
Anul 1851 Apariția revistei „The Iouh's Instructor”.
Anul 1852 Organizarea Școlilor de Sabat.

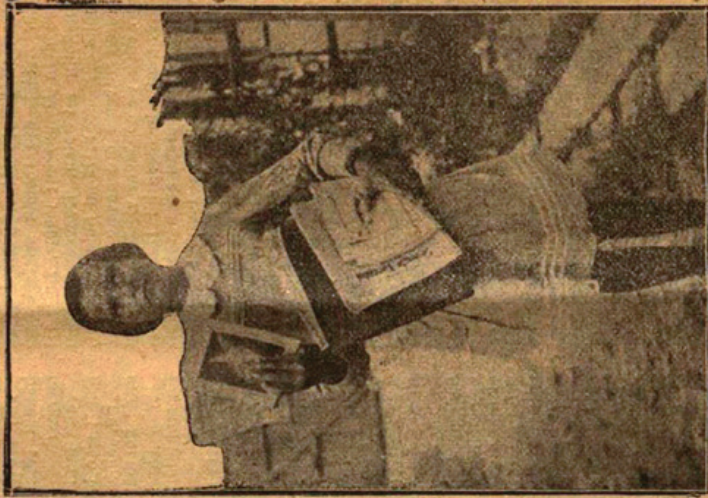
Pentru că lată ei nu urmează învățătura Sfintei Evanghelii, „Sändel” nu uită niciodată să amintească Domnului în rugăciunile ei, ca Domnul să aducă și pe tatăl ei la credință.

Într'una din zile mama ei i-a făcut o rochiță mai scură și cu garnituri. Pentru că „Sändel” apreciază și respectă și simplitatea în îmbrăcăminte recomandată de Evanghelie, s'a dus cu fristejă la bătrânul Comunității noastre din Galați și i-a spus: „Mama mea — pe semne — nu mai vrea ca eu să intru în împărăția lui Dumnezeu”. — „De ce, Sändel?” — o întrebă fratele. — „Păi nu vezi ce rochie mi-a făcut mama? La fel cu ai din lume”, răspunse Sändel. Și ea nu s'a lăsat, până când mama ei nu i-a modificat rochița și a lăsat-o simplă de lot.

„Sändel” este deci un exemplu în purtare ca școlăriță și ca mică credincioasă. Ea este străduitoare în Cuvântul lui Dumnezeu și în rugăciune, Dea Dumnezeu, ca purtarea lui „Sändel” să constituie o îndemnare puternică pentru toți micuții și pentru linereții nostru din toate Comunitățile.

A. Văcăreanu.

Anul 1860 Alegerea numelui de nomenințunii noastre.
Anul 1863 Organizarea Conferinței generale.
Anul 1876 Inceputul reformei sabinare.
Anul 1872 Deschiderea primei școli a denomenințunii noastre.
Anul 1874 Trimesterea primului misionar.
Anul 1875 Deschiderea primului seminar.
Anul 1907 Organizarea departamentului Misionarilor Voluntari.

La o astfel de lucrare măreță ea invită și pe ceilalți copii din Comunitate, învățându-i asupra felului cum trebuie să lucreze pentru ca să aibă succes.

În lucrarea ei misionară, mica „Sändel” înlănește și oameni nelemători de Dumnezeu și dușmani ai Evangheliei, cari îi răspund cu răutate și răsil. Dar „Sändel” nu se teme de dânsii, ci le răspunde cu nevinovăție și cuvîncios: „Aceste sunt cărți ale lui Dumnezeu; eu trebuie să le vând, ca să vestim pe toți oamenii; noi toți o să ne dăm seama înaintea lui Dumnezeu, așa că nu incape supărare”.

Ea nu prețelă de a merge în cartierele cele mai îndepărtate și în etajele cele mai de sus. Într'un imobil la al șaselea etaj în Galați, ea a vândut într un biuro

MÁJUS 31. – A CURIERUL ADVENTIST SZÁZÉVES ÉVFORDULÓJA

PROGRAMAJÁNLAT:

Péntek este:

A *Curierul Adventist* folyóiratról szóló összeállítás megtekintése

Szombat délelőtt:

Kezdő ének: 422 (Úgy jön seregünk)

Vers: Centenarul *Curierului Adventist*, írta: Florin Lăiu

(megtalálható lapunk e hónapi különkiadásának 63. oldalán)

Felolvasás: A három angyal naplója (a különleges kiadás 14. oldaláról)

Befejező ének: 476 (E széles föld telve van jelekkel)

Szombat délután:

Megbeszélés – A *Curierul Adventist* szerepe a helyi gyülekezetben

(Interjú készíthető bizonyos személyekkel a folyóirat gyülekezetre gyakorolt hatására vonatkozóan. Fel lehet mérni a *Curier* jelenlegi helyzetét és olvasottságát a gyülekezetben, és meg lehet vitatni a közösség jövőjére gyakorolt hatásait).

Más javaslatok: A gyülekezet előterében vagy egy mellékteremben kiállítást lehet szervezni folyóiratunk régi számaival.

Rendelkezésre álló forrásanyagok:

ÉVFORDULÓS KÜLÖNSZÁM

A CURIERUL ADVENTIST FOLYÓIRATRÓL SZÓLÓ ÖSSZEÁLLÍTÁS POWERPOINT BEMUTATÓK

Az évfordulós ünnepség megejthető május 31-én szombaton vagy egy későbbi, a gyülekezet számára is megfelelő időpontban. Várjuk a visszajelzéseiteket a programmal és az eseménnyel kapcsolatosan, valamint a beszámolókat és a fényképeket. Postacímünk: Strada Erou Iancu Nicolae, Nr: 38-38A, orașul Voluntari, jud. Ilfov, cod: 077190. Vagy a curierul@adventist.ro e-mail címen.